

Rotary

GOOD NEWS

5-6/2010
ročník XII

Zkušenosti ze zahraničí

RESOURCE GUIDE

A TICKET TO WORLD UNDERSTANDING

A Guide for Exchange Students

752 \$1.50 Sending your child out of the country isn't for the faint of heart. Learn how to prepare yourself and your Rotary Youth Exchange student with this booklet.

A Guide for Host Families

749 \$1.50 Find out what to expect when you open your home to a young person from another culture in this enlightening handbook.

NEW New Generations Youth Exchange Brochure

760 \$0.50 Looking for an international experience that's not too long, and not too short? A New Generations Exchange may be just right. Discover your options in this brochure.

NEW Long-Term Youth Exchange Brochure

755 \$0.50 Encourage young people in your community to apply for a long-term exchange with this colorful brochure.

NEW Short-Term Youth Exchange Brochure

756 \$0.50 Not everyone's up for a yearlong exchange, so Rotary offers a shorter option. Distribute this pamphlet at schools, churches, and community centers.

Foto: Ladislav Šeiner

Vážené a milé čtenářky, vážení a milí čtenáři,

z provozních důvodů v naší redakci se Vám toto vydání našeho časopisu dostává do rukou v poněkud neobvyklé podobě, jako dvojčíslo spojující regulérní vydání čísel 5 a 6 letošního roku. Zahrnuje proto poměrně dlouhé období aktivit Rotary klubů, vedení distriktu i světového dění v Rotary – prakticky od poloviny léta až do začátku listopadu. Zásluhou toho se nám mimo jiné podařilo vytvořit dostatečný prostor pro tři zajímavé tematické okruhy, do nichž jsme soustředili příspěvky našich klubových dopisovatelů i materiály zaslané z centrální redakce časopisů Rotary (RWMP). V bloku příspěvků na str. 25 až 38 tak přinášíme poměrně ucelený a přitom i pestrý pohled na dlouhodobé výměny středoškoláků (YSE) v našem distriktu (služba mládeži je zářijovým tématem v kalendáři Rotary). V rámci pravidelné přílohy GLOBAL OUTLOOK (tentokrát na str. 47–54) poskytujeme ucelenější pohled na komunikační fenomén dnešní doby, internetové sociální sítě. V rámci listopadového tématu rotariánského kalendária se pak více věnujeme i některým aktivitám Nadace Rotary (56–64). Budeme rádi, když pročítání časopisu přispěje k dobré atmosféře vánočních a novoročních svátků ve vašich domovech.

Svatoňuk K. Ječlička
šéfredaktor ROTARY GOOD NEWS

dobré zprávy dobrým lidem

Uzávěrka dalšího čísla RGN 31. 12. 2010

TÉMATICKÉ ZAMĚŘENÍ

Filozofie Rotary

Všeobecné porozumění

Ohlédnutí za adventními klubovými akcemi

RGN 2011/1 vyjde 1. února 2011

Kontakt na redakci:

mobil: +420 776 540 656

e-mail: goodnews@rotary2240.org

ROTARY INTERNATIONAL (vznik 1905 v USA) je kreativní společenství s vysokým synergickým potenciálem. Má celosvětovou působnost, je nepolitické, národnostně a nábožensky tolerantní, podporuje rozvoj regionu (státu), v němž působí. V Rotary klubech (samostatné právní subjekty) sdružuje na základě předem daných zásad a vzájemné rovnoprávnosti špičkové odborníky a odbornice nejrozmanitějších profesí. Členům a členkám nabízí kultivovaný životní styl podle jejich osobních zájmů, otevřené přátelské vztahy a další rozvoj jejich osobnosti. ROTARY svými nezištnými aktivitami a projekty (službami) pozitivně ovlivňuje komunitu, v níž působí, a napomáhá utváření občanské společnosti v duchu svého trvalého kréda: „Service above self“.

Emblém RI a pojmy jako ROTARY INTERNATIONAL, ROTARY, ROTARY KLUB a ROTARIÁN jsou zákonem chráněná označení a jejich užití podléhá souhlasu ústředí RI.

OBSAH

Poselství prezidenta RI Raye Klinginsmitha	6
<i>pravidelné dopisy, tentokrát na měsíce září až prosinec</i>	
Ve službě je síla Rotary	8
<i>aktuální postřehy guvernéra distriktu Martina Timra</i>	
Deset důvodů, proč navštívit Světový kongres RI 2011	10
<i>o tom, jaká atraktivní místa nabízí New Orleans</i>	
Povzbuzení královny Noor	14
<i>rozhovor s vdovou po jordánském králi Husseinovi o službě druhým</i>	
Zkušenosti ze zahraničí	16
<i>mozaika zpráv ze spolupráce našich klubů s kluby v zahraničí</i>	
Služba mládeži a výměnné pobyty středoškoláků	25
<i>příběhy mladých lidí účastnících se jednoho z dlouhodobých programů RI</i>	
PRO CIZINCE – výběr informací v anglickém jazyce	39
FOR FOREIGNERS – selected information in English	
Průvodce po sociálních médiích	47
<i>Příloha Global Outlook přináší bližší pohled na fenomén naší doby</i>	
Objevujeme výhody portálu www.rotary2240.org	55
<i>úvodní část seriálu nejčastěji kladených otázek</i>	
K principům Nadace Rotary	56
<i>zamyšlení Carl-Wilhelma Stenhammara, předsedy Rady zmocněnců TRF</i>	
Zprávy z Rotary klubů	66
Distriktní konference Rotaract klubů	78
<i>několik zpráv z prostředí našich mladých přátel</i>	
Rotariánské kalendárium	81
<i>přehled připravovaných akcí</i>	

Názory publikované v tomto časopisu se nemusí shodovat se stanovisky Rotary International nebo Nadace Rotary.

Zkušenosti ze zahraničí přivázejí domů nejen cestující rotariáni, ale zejména studenti účastníci se dlouhodobých výměnných pobytů. Osobní rozvoj každého z rotariánů (nebo účastníků některého z programů Rotary), působení v mezinárodním prostředí a využití získaných zkušeností ku prospěchu svého okolí, to jsou hlavní atributy, které odlišují Rotary kluby od jiných společenstev. Letos rotariáni z našeho distriktu podnikli patrně nejzajímavější a nejdálčenější skupinovou cestu do Japonska (pomineme-li naši účast na letošním Světovém kongresu RI v kanadském Montrealu). Se zážitky několika členů RC Praha spojenými s návštěvou partnerského RC Kjóto Rakuchu se můžete seznámit na str. 22 a 23 a v anglické verzi na str. 39. (foto: Jan Hladký)

Rotary ve světě

Zajímavé události ze všech kontinentů

1 USA

U příležitosti květnového Dne matek uspořádal Rotary klub Grand Rapids v Michiganu přátelské setkání spojené s pohoštěním na počest 50 pěstounských matek a jejich rodin. Toto setkání připravil člen klubu Jim Siegel, který vystupoval pro řadu osvojených dětí jako jejich starší bratr. Všechny děti bavili kouzelníci a každá z matek dostala nějaký dárek.

2 KANADA

Rotary klub Whitby Sunrise v štáte Ontário v spolupráci s miestnym oddielom skautiek zorganizoval v jeden studený februárový deň podujatie s názvom „Deň otvoreného stanu“. Cieľom podujatia bolo získať finančné prostriedky na nákup obytných kontajnerov prvej pomoci ShelterBox pre obeť zemetrasenia na Haiti. Jeden takýto obytný kontajner rozložili na trávniku pred domom Mary Lou Harrisonovej, rotariánky a zároveň vedúcej dievčenského skautského oddielu. Kontajner bol otvorený pre verejnosť celý deň. Skautky v ňom dokonca strávili aj noc, aby takto preukázali solidaritu so skautkami na Haiti a spropagovali túto formu humanitnej pomoci. Klub vyzbieral viac ako 10 000 CAD, čo stačilo na nákup 10 kontajnerov.

3 ARGENTINA

Stovkám detí se sluchovým postihnutím se dostalo pomůček ke zlepšení jejich sluchu prostřednictvím neziskové organizace Help the Children Hear (Pomozme dětem slyšet), kterou již před 100 lety ustavily Rotary kluby New Jersey a Tucumán Sur za pomoci účelové dotace od Nadace Rotary. Výrobce digitálních naslouchadel „America Hears“ daroval dosud více než 470 těchto digitálních zařízení.

Z celkového počtu dětí, adoptovaných v USA během roku 2008, bylo 54 % adoptováno přímo jejich pěstouny.

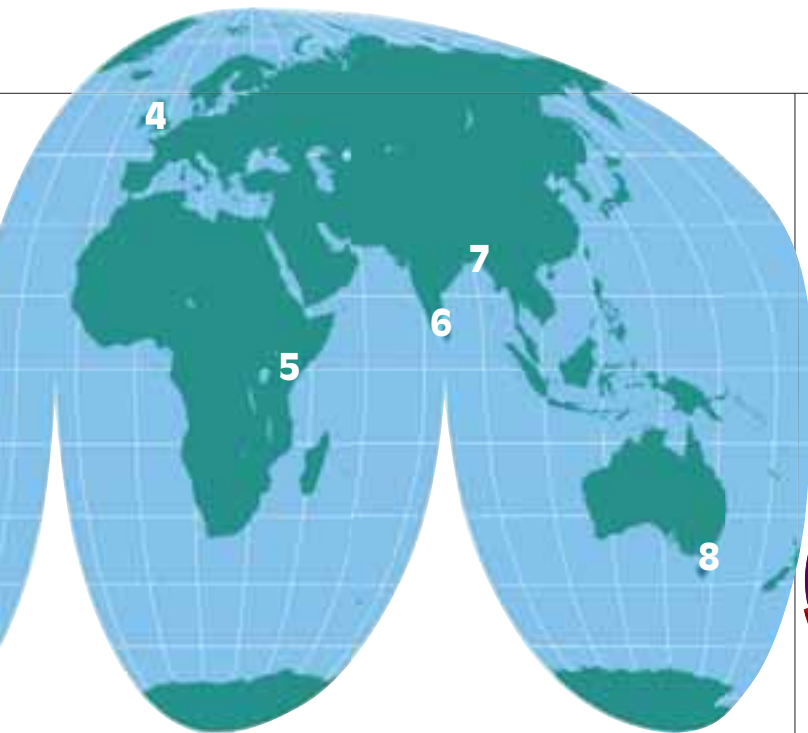
DĚTI V USA V PĚSTOUNSKÉ PÉČI V ROCE 2008

4 BRITSKÉ OSTROVY

Rotariáni vo Veľkej Británii a Írsku vyzbierali viac ako 1 milión libier v rámci zbierky Vďaka za život, ktorú uskutočnili v týždni okolo 23. februára pri príležitosti výročia Rotary. Rotary kluby spolupracovali so školami, realizovali zbierky v nákupných centrách a do výkladov obchodov umiestňovali informačné materiály o boji s detskou obrnou. Do apríla sa im podarilo vyzbierať sumu 1 005 653 GBP, ktorou prispeli do celosvetovej zbierky vyhlásenej Rotary na 200 miliónov USD.

Z anglicky psaných materiálov centrální redakce RWMP do češtiny přeložil Dobroslav Zeman, PDG, do slovenštiny Ivan Belan, PDG.

5 KEŇA

Když David Talbot, člen RC Mountain Foothills of Evergreen v americkém Coloradu, viděl v odpadových nádobách či na bleších trzích odhozené berle, hole nebo invalidní vozíky, rozhodl se, že uspořádá sbírku těchto pomůcek pro usnadnění pohyblivosti a nabídne je postiženým v Africe, kde jsou miliony lidí, kteří takovéto pomůcky nutně potřebují. V dubnu došla do Keni zásilka více než tisíce takovýchto pomůcek, které v uplynulém roce nasbíraly americké Rotary kluby. Talbotova organizace nesoucí název „BERLE PRO AFRIKU“ jich rozdala už na 10 tisíc ve dvanácti zemích tohoto kontinentu.

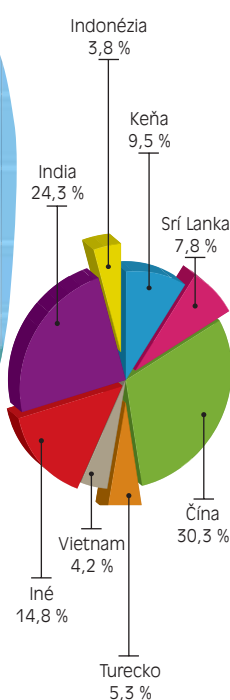
6 SRÍ LANKA

Rotary klub Geelong v Austrálii vyzbieral sumu 100 000 AUD na vybudovanie zdravotníckeho zariadenia vo vzdialenej dedine Vilankulam, ktorú zdevastovalo tsunami v roku 2004.

Klub spojil svoje sily spolu s Rotary klubom Trincomalee, aby získali matching grant od Nadácie Rotary. Vaďka spoločnému úsiliu týchto klubov a Nadácie dnes v dedine stojí 85 nových domov, vybudovali sa septiky a studne na pitnú vodu.

Svetová produkcia čaju (2007)

Najstaršie písomné záznamy o pestovaní čaju sa našli v ČÍNE, pochádzajú zo štvrtého storočia.

7 INDIE

Mnoho pestiteľů čaje v Assamu, státu v severovýchodní části Indie, se spoléhá na pravidelný účinek chemických pesticidů a hnojiv, přispívajících ke zvýšení úrody. Místní Rotary klub Digboi spolupracuje s nevládní kanadskou organizací „Fertile Ground“ (úrodná půda), jejímž cílem je upozornit na zdravotní rizika, vyplývající z nadměrného používání pesticidů. Ve výchovném středisku Adarsh Seuj Prakalpa s dvouakrovou zahradou bude pěstitele informovat o ekologických alternativách, jako například o organických materiálech k vytváření kompostu. RC Cumberland Centennial. Britská Kolumbie, poskytl finanční prostředky na vybudování školní třídy v tomto středisku.

8 AUSTRÁLIA

Rotary klub George Town prišiel so stratégiou zameranou na zvýšenie členstva v kluboch. Podnecuje partnerov, aby do klubu vstúpili obaja. V súčasnosti má klub 29 členov, z toho 9 dvojíc. Ešte pred začatím uvedenej iniciatívy sa tento klub, nachádzajúci sa na ostrove Tasmánia, dostal na čelo rebríčka návštevnosti klubov v Dištrikte 9830 s 95% účasťou.

Dopisy prezidenta RI

POSILOVÁNÍM SPOLEČENSTVÍ SPOJUJEME SVĚT
BUDOVÁNÍM SPOLEČENSTIEV PREMOŠTUJEME KONTINENTY

Bigger, Better, Bolder **aneb Budme větší, lepší a smělejší!**

z anglického originálu přeložil: Petr Jan Pajas, PDG

V tomto roce slavíme významné výročí Rotary! Je sice pravda, že Rotary klub v Chicagu zahájil svoji činnost již v roce 1905, ale první slet, první konvent Rotary klubů se konal v srpnu roku 1910 za účasti 60 rotariánů, kteří reprezentovali 16 klubů. Naše historie jako organizace sdružující Rotary kluby začíná právě tímto setkáním v roce 1910, a my tak jako mezinárodní společenství právě teď vstupujeme do druhého století služby pro Rotary.

Všichni si přejeme, aby toto století služby bylo ještě úspěšnější, než to právě minulé. Proto je ten správný čas položit si otázky: Směřují naše kroky k dosažení takového úspěchu? Konáme správně? Máme jasnou vizi do budoucna? Když u nás zpíváme „Jak krásná jsi Ameriko“, jsme ještě schopni „dohlédnout za horizont let“?

Jako stý prezident Rotary věřím, že jdeme správným směrem. Našich 33 000 klubů je největší hodnotou Rotary a náš úspěch v příštích stech letech bude záviset na schopnosti našich klubů zachovat si svěžest a vitalitu. Jejich síla bude určovat naši šanci na úspěch!

Rada ředitelů RI přijala řadu opatření, kterými nabízí našim klubům v tomto roce více podpory. Jedním z nich je zřízení programu Rotary koordinátorů, kteří mají pomáhat distriktním guvernérům poskytovat klubům informace o projektech a osvědčených příkladech ze zkušeností Rotary International. Pevně věřím, že pokud pomůžeme našim klubům, aby byly lepší a smělejší, pak se také stanou většími – ať už proto, že na ně budou samotní rotariáni hrdější nebo proto, že potenciální příští členové klubů budou o Rotary lépe informováni. Proto je mým cílem pomáhat distriktním guvernérům, aby byly jejich kluby větší, lepší a smělejší!

Jak dobré je být v této době rotariánem! Společně můžeme toto století služby učinit ještě více vzrušujícím, než bylo to uplynulé!

Cestu k většímu, lepšímu a smělejšímu Rotary odstartovali účastníci Světového kongresu RI v Montrealu. (foto: Svatopluk K. Jedlička)

Cesta veduca do New Orleansu

preklad z anglického originálu: Ivan Belan, PDG

Juhoamerické mesto New Orleans ospevuje nejedna pieseň. V textoch piesní sa spomína hlavne v súvislosti s históriou a bohatým hudobným dedičstvom, vďaka ktorému sa radí medzi hlavné mestá hudby vo svete. Mne osobne sa najviac páči príjemná melódia piesne „Cesta veduca do New Orleansu“, ktorej slová nás lákajú do tohto čarovného mesta. Túto pieseň si možno pospevovať aj v súvislosti so Svetovým kongresom RI, ktorý sa bude konať v dňoch 21. až 25. mája 2011 práve v New Orleans. Uskutoční sa o celý mesiac skôr ako v predchádzajúcich rokoch.

Zhromaždenie v New Orleans sa oficiálne začne v sobotu – nie v nedeľu, ako tomu bývalo doposiaľ. Dom priateľstva, výstavné miesto prezentujúce naše výročné zhromaždenia, bude otvorený od sobotného rána a všetky stretnutia organizované pred samotným zhromaždením sa ukončia na poludnie v sobotu, aby rotariáni a ich hostia mali možnosť v pokoji využiť čas na vzájomné stretnutia pred nedeľným začiatkom plenárnych schôdzí.

Ďalšou dobrou správou je, že Dom priateľstva sa bude nachádzať hneď vedľa hlavnej konferenčnej sály v kongresovom centre a otváracie hodiny sa upravia tak, aby mali návštevníci z celého rotariánskeho sveta viac priestoru na nadväzovanie vzťahov a spolupráce. Vytvorí sa tak ideálne miesto, kde sa rotariáni a ich rodiny budú môcť združovať.

Ako vystihnúť čo najadekvátnejšie magickú atmosféru, pulzujúcu energiu a bohatý zdroj inšpirácie, ktorými sa zhromaždenie Rotary vyznačuje? Naše zhromaždenia sú veľmi ťažko definovateľné, pretože sú natoľko rôznorodé. Nadväzovanie kontaktov a spolupráce je v plnom prúde pri stretnutiach rotariánov z rôznych kútov sveta a medzinárodný charakter služby sa v reálnej praxi posilňuje tým, že rotariáni nadväzujú nové vzťahy s kolegami zo vzdialených oblastí. Najlepší spôsob spoznania a ocenenia zhromaždení Rotary je osobne sa na tomto mimoriadnom podujatí zúčastniť. Zhromaždenie RI v New Orleans bude určite jedným z najlepších. Osobne to garantujem!

Pridajte sa k nám v New Orleans, kde sa spoločnými silami pokúsime zmeniť náš svet k lepšiemu. Nech sa dobré časy rozbehnú ... opäť! Let the Good Times Roll ... Again! Laissez les bon temps rouler ... encore!

Kapské Město se stane začátkem února místem setkání absolventů programů Nadace Rotary a přehlídkou projektů podporujících rozvoj Afriky. (foto: archiv)

Věnujme se Africe!

překlad z anglického originálu: Petr J. Pajas, PDG

V roce 1961 jsem působil na Universitě v Kapském Městě jako Rotary stážista. Během toho akademického roku jsem procestoval 25 000 km Jihoafrickou republikou a zeměmi známými dnes jako Zimbabwe, Zambie a Namibie. Navštívil jsem tehdy 35 Rotary klubů, potkal mnoho rotariánů a cítil se pohlcen bohatou kulturou jižní Afriky.

Z tohoto mého prvního pobytu v Africe jsem si odnesl ocenění tradic i chápání výzev doprovázejících život na tomto kontinentě. Moje úcta a obdiv k zemi a lidem mne pak několikrát přivedla jako rotariána na ta místa znova. A teď mám tu nádhernou a jedinečnou příležitost využít zkušenost Rotary stážisty k tomu, abych pomohl zvýšit úlohu Rotary v Africe!

Probíhá již čtvrtý rok iniciativy Věnujme se Africe, známé jako ROTA (Reach Out to Africa). Letošní Výbor pro ROTA byl nasměrován k tomu, aby se pokusil dosáhnout stanovených cílů rychleji a účinněji. Potřebujeme zvýšit počet rotariánů v Africe! Rád bych zaznamenal podstatný nárůst projektů mezinárodní služby směřujících do Afriky, zejména projektů podporovaných Nadací Rotary. Výbor pro ROTA má vynikající webové stránky a tak mohu doporučit všem rotariánům navštívit stránky www.reachouttoafrica.org. Pro tento rok jsem zřídil dvě nové aktivity, usnadňující rotariánům navštívit Afriku a zvýšit jejich účast na projektech mezinárodní služby. První z nich jsou „Rayova Rotary setkávání“, která se budou konat v Kapském Městě 3.-5. února. Doufám, že se ke mně v Kapském městě, v části Fairest Cape připojí mnoho rotariánů, účastníků Rotary programů v Africe. Druhá aktivita nese záves „Safari Rotary projektů“. Usnadní návštěvy rotariánů v místech, kde převládá chudoba a kde místní rotariáni připravili mnoho užitečných projektů, které je potřeba finančně podpořit. Více informací o setkáních a safari lze najít na stránkách RI prezidenta, tj. na www.rotary.org/president. Spojte se s elsa.sanabria@rotary.org, pokud bude třeba.

Jsem hrdý na to, že patřím mezi ty, koho utvářela Nadace Rotary a budu poctěn jako nejvýznamnější úspěch svého prezidentského působení, dokáži-li posloužit jako katalyzátor větší angažovanosti Rotary v Africe! Tak přijďte a připojte se ke mně na setkáních a na safari. Pomozte mi uzavřít ten

kruh, začínající poskytnutím stáže od Nadace Rotary v Africe a uzavírající se tím, že pomohu Rotary být v Africe větším, lepším a smělejším – tj. Bigger, Better, and Bolder!

Kovbojská logika

překlad z anglického originálu: Ivan Belan, PDG

Pieseň „Kovbojská logika“ som si zvolil za svoju ústrednú melódiu z dvoch dôvodov. Tým prvým je skutočnosť, že ide o veselú skladbu dobre vystihujúcu vrúcnu a pozitívnu atmosféru na zasadnutiach Rotary klubov v rôznych častiach sveta. Druhým dôvodom je text, v ktorom sa ospevuje zdravý rozum a jednoduchý prístup k životu.

Pred päťdesiatimi rokmi som sa často stretával s odporúčaním, aby sme „v Rotary zachovali jednoduchosť“. Tento princíp sa - žiaľ - v ostatných rokoch vytratil. Mojou snahou preto bude pripomínať rotariánom, že základná myšlienka rotariánskej služby je v podstate založená na jednoduchosti. Členovia klubu, popredné osobnosti tej ktorej komunity, sa v rámci klubových stretnutí postupne spoznávajú a vzájomne sa rešpektujú, nadväzujú pracovné kontakty a združujú sa do záujmových skupín. Keď v rámci komunity nastane potreba niečo riešiť, zvyčajne sú to práve členovia klubov – významní predstavitelia rôznych sektorov a odvetví, či ľudia disponujúci odbornými znalosťami, ktorí dokážu danú situáciu riešiť. A oni už vedia, ako veci riešiť.

Rovnaký princíp jednoduchosti možno aplikovať aj na servisné projekty klubov, projekty zamerané na odbornú spôsobilosť, či službu novým generáciám. Rotary kluby sa vyznačujú výbornou schopnosťou posúdiť jednotlivé potreby svojej komunity a určiť ich prioritu. Kluby disponujú tiež značnými skúsenosťami a zdrojmi nevyhnutnými na riešenie vzniknutých potrieb, stačí, ak majú dobre informovaných a motivovaných členov. Komunikácia v rámci klubu je teda alfou a omegou – musí byť jednoduchá, zrozumiteľná a hlavne častá.

Jednoduchosť je v Rotary snáď najmarkantnejšia v medzinárodnej službe. Rotariáni si osvoja princíp, že ich kolegovia z iných klubov sú dôveryhodní ľudia. Na tento predpoklad sa spoliehajú pri spoznávaní rotariánov z iných krajín. Z nadviazaných kontaktov sa ľahko vyvinú trvácne rotariánske vzťahy a priateľstvá medzi ľuďmi z rôznych kútov sveta. Následná spolupráca medzi vzdialenými klubmi v medzinárodných projektoch je potom skutočne ohromujúca.

V piesni „Kovbojská logika“ sa hovorí, že kovboji majú jednoduché riešenie takmer na všetko. A takisto rotariáni! O tom je princíp Rotary, ktorého charakteristickými znakmi sú družnosť a služba. Spolu sa môžeme usilovať zmeniť svet k lepšiemu. Pričinnme sa teda o to, aby naše kluby boli Väčšie, Lepšie a Odvážnejšie. Takže priložme ruku k dielu! To je kovbojská logika!

Ray Klingensmith

PREZIDENT ROTARY INTERNATIONAL

Interact otvorený aj pre mladších členov

Vedenie RI má záujem podporiť rast Interact klubov, preto sa rozhodlo znížiť vek spôsobilosti na členstvo v klube zo 14 na 12 rokov. V prípade, že príslušný Interact klub pôsobí na škole so žiakmi mladšími ako 12 alebo staršími ako 18 rokov, v súlade s novoprijatou stratégiou sa dokonca aj títo žiaci môžu stať členmi klubu. Vedenie stanovilo tieto priority programu:

- propagovať Interact prostredníctvom publikácií, videí, internetu a prezentácií na kluboch,

- šíriť informácie o Rotary medzi členmi Interact klubov prostredníctvom distribúcie materiálov Rotary International, napríklad časopisov The Rotarian a Rotary Leader,
- prideliť rotariánskych tútorov členom Interact klubov, pozývať členov Interact klubov na zasadnutia Rotary klubov, konzultovať s členmi Interact klubov vybrané celodištriktové projekty.

Legislatívna rada, ktorá v apríli zasadala v Chicagu, schválila opatrenia na vytvorenie stáleho výboru RI pre Interact a zriadenie piatej línie

služieb: služby novým generáciám, ako prejav uznania práce mladých dospelých podieľajúcich sa na dôležitých činnostiach.

Podľa predsedu Výboru RI pre Interact v roku 2009-10 Johna F. Birda, mladší členovia Interact klubov podpora budovanie novej línie služieb. „Rotary tak získa možnosť usmerňovať mladých ľudí už pri vstupe do dospelosti“.

Prevzaté z materiálov ústrednej redakcie RWMP / text: Ryan Hyland, preklad z anglického originálu: Ivan Belan, PDG

VE SLUŽBĚ JE SÍLA ROTARY

Martin Timr, PHF, Cena TJB
guvernér Distriktu 2240 pro období 2010/2011
člen RC České Budějovice

Vážené rotariánky, vážení rotariáni, milí přátelé Rotary!

Letošní prosinec nás překvapil sněhovou nádloukou, která dotváří kulisu krajiny a města do důvěrně známé podoby staročeských betlémů a vánočních vzpomínek na dětství. Pozoruhodné

je, že Vánoce v naší zeměpisné šířce zpravidla na sněhu nejsou – tím spíše se nám do paměti hluboko zaryje těch pár výjimečných „bílých Vánoč“. Tato bílá stopa pak přikryje ostatní vzpomínky

Také klienti sociálních ústavů nebo domovů pro handicapované a jejich pečovatelé budou vánoční a novoroční svátky trávit u slavnostně nazdobeného stroměčku a prostřeného stolu. Náš ilustrační snímek je z Domova Betlém, který provozuje v Kloboukách u Brna Diakonie Českobratrské církve evangelické a který dlouhodobě podporuje RC Brno. Najděte si čas i pro ně právě v adventním týdnu nebo v období mezi vánočními a novoročními svátky. Zastavte se za nimi při své sváteční rodinné vycházce nebo výletu s přáteli, potěšte je svým zájmem, stiskem ruky a vlídným slovem. Váš skutek bude mít hodnotu, kterou nelze peněží vyčíslit.

a my máme dojem, že bílé Vánoce byly vždy, ale poslední dobou už je to horší a horší, a rok od roku blátivější počasí je zrcadlem stále více blátivého stavu společnosti.

Taková pesimistická optika však není rotariánům vlastní. Bez ohledu na výkyvy počasí přikládáme význam vánočním setkáním v rámci rodiny. Dlouhé večery tvoří přirozený předpoklad pro vzájemná setkání a besedy s těmi nejbližšími. I proto je adventní doba vhodná pro obnovení vztahů v našich rodinách, jakkoli tomu uzávěrka finančního roku a související pracovní termíny nepřejí. Naši předci v tomto předvánočním období nechodili pracovat na pole, ale trávil čas besedou u kamen a domácími pracemi. Dnešní technická doba nás této přirozenosti zbavila, na druhou stranu nic nám nebrání sednout si s rodinou okolo stolu a popovídat si o obyčejných věcech. Všem nám to chybí. Obyčejným sdílením všedních radostí a starostí zakládáme předivou té síť, která nás pak drží v kritických chvílích našeho života.

Jako architekt se celý svůj profesní život ptám, která část domu je nejdůležitější. Některé rodinné domy dnes vypadají, jako by nejdůležitější byla garáž. Já jsem však přesvědčen, že nejdůležitější je to místo, kde se schází rodina, a to není obývací pokoj, ale jídelní stůl. Obývací pokoj je vynález XIX. století a má spíše relaxační a reprezentační funkci, zatímco místem setkání rodiny je kuchyně s jídelním stolem. Možná se vám toto pozorování zdá banální, ale já jsem přesvědčen, že od rodinných jídelních stůlů se rozvíjejí osudy, děti se učí o světě a starší prožívají radost z těch mladších. Přeji vám všem, abyste tyto jednoduché, ale krásné rodinné chvíle zažili i u vašich vánočních tabulí.

Váš

Návštěva guvernera v klube – Rotary klub v Trenčíně mal 28. septembra svoj veľký deň. Na oficiálnu návštevu prišiel guverner nášho dištriktu 2240 Martin Timr so svojim asistentom Vladislavom Tamášim. Trenčania pripravili pre svojich hostí bohatý program, ktorý žiaľ museli zredukovať z dôvodov pracovnej zaneprázdnenosti guvernera. Hneď v úvode prijal guvernera dištriktu v čele rotariánskej delegácie predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja MUDr. Pavol Sedláček, MPH, s ktorým pobudli v družnom rozhovore o práci Rotary vo svete aj pri plnení humanitárnych programov Rotary International na komunálnej úrovni. Neskôr sa guverner stretol aj s členmi RC Trenčín a zahraničnými študentmi, kde všetkých informoval o zámeroch hnutia, svojej ceste v San Diegu, význame a poslaní programov Rotary International a ich aplikácii v kluboch jednotlivých dištriktov. Stretnutie a neformálne rozhovory členov RC Trenčín a hlavne zahraničných študentov patrilo medzi udalosti roka, ktoré sú pre rotariánov mimoriadne vzácne a obohacujúce. (Text: Peter Papp, prezident klubu, foto: klubový archív)

Připravujeme rotariánský rok 2011/2012

Ještě se nestačil přehoupnout do nového letopočtu občanského kalendáře ten rok letošní a už se v našem distriktu hovoří o přípravách roku rotariánského 2011/2012. O informace k tomuto tématu jsme poprosili osobu nejzasvěcenější, budoucího guvernéra distriktu Tomáše Langa z RC Nové Zámky.

Pre mňa, ako zvoleného guvernéra pre rok nasledujúci, je už záver tohto kalendárneho roka poznačený zvýšenou intenzitou príprav a niektorými neopomenuteľnými povinnosťami ako príprava PETS a Dištriktného zhromaždenia, tvorba návrhu dištriktného tímu, návrhu rozpočtu Dištriktu pre rok 2011–2012 a opatreniami pre realizáciu dištriktných projektov, ktoré vzhľadom k svojej povahe a priebežnej dobe si vyžadujú náležitý predstih. Všetko toto konám v úzkej spolupráci s DG Martinom Timrom a s viacerými PDG, ktorým som vďačný za ich rady, stanoviská a nezištné odovzdávanie skúseností nadobudnutých počas ich rokov služby našej rotariánskej obci a jej ideálom.

Najbližšou príležitosťou pre naše stretnutie bude PETS, ktorý organizačne zabezpečujú naši priatelia v Piešťanoch. Program PETS – ako každoročne – je zameraný na ciele a spôsoby ich dosiahnutia v nasledujúcom rotariánskom roku 2011–2012. Je určený pre novo nastupujúcich vrcholných činníkov klubov – prezidentov a sekretárov, pre ktorých je účasť povinná. Samozrejme, vítaná je účasť aj ďalších činníkov a členov klubov, o čom rozhodujú so svojou nespochybniteľnou suverenitou samotné kluby. Budem sa tešiť každej príležitosti podnetných rozhovorov a diskusií.

Dôstojným završením nášho stretnutia a spoločného pobytu v Piešťanoch bude už tradične na vysokej spoločenskej úrovni organizovaný benefičný ples piešťanských rotariánov. Vyslovujem úprimnú nádej, že všetci účastníci PETS využijú túto príležitosť na stretnutie s priateľmi pre radosť a potešenie. ■

Nominace na pozici guvernéra Distriktu 2240 pro rotariánský rok 2012/2013

Pro výběr kandidáta na guvernéra pro rotariánský rok 2012/2013 jmenoval úřadující DG Martin Timr nominační komisi ve složení:

Předseda:

Petr Jan Pajas, PDG (RC Praha City)

Členové:

Ivan Belan, PDG (RC Banská Bystrica)
Roman Gronský, PDG (RC Olomouc City)
Jozefa Poláková, PDG (RC Košice)
František Ryneš, PDG (RC Třebíč).

Nominační komise vypracovala v souladu se Stanovami Rotary International a volebním řádem časový harmonogram výběru kandidáta a vydala výzvu všem Rotary klubům k podávání návrhů do

10. února 2011

Návrh musí být po projednání na řádné schůzce klubu podepsaný prezidentem a sekretářem klubu zaslán do výše uvedeného termínu poštou nebo e-mailem na adresu některého člena nominační komise.

Plné znění výzvy, harmonogram, nominační formulář a další podklady jsou součástí dopisu guvernéra č. 6 na prosinec 2010 a jsou také k dispozici všem rotariánům v neveřejné distriktní části portálu www.rotary2240.org (kapitola **DISTRIKT**, stránka **GUVERNÉR**, záložka **NOMINACE DG PRO ROK 2012/2013**)

PETS – President Elect Training Seminar

pracovní setkání prezidentů a sekretářů RC pro rok 2011/2012

11. a 12. 2. 2011

Kongresové centrum Slovenských liečebných kúpeľov, Piešťany

18. benefiční ples RC Piešťany

12.2. 2011

hotel Balnea Esplanade, Piešťany

za spolupráci v roce uplynulém děkuji
a úspěšný rok nový všem přeji:

guvernéra distriktu,
fidelejší výbor, guvernérská rada,
členové distriktních výborů
a tým redakce časopisu RGN

Deset důvodů, proč navštívit New Orleans

Je tisíc a jeden důvod, proč navštívit New Orleans. Pokud vím, je to jediné město, které má svůj festival „Pohádky tisíce a jedné noci“. I pohádkářka Scheerazáda si tu otevřela svůj obchůdek, protože město je bohatým zdrojem pověstí a příhod a bylo jím již od 18. století, kdy je založil Jean-Baptiste Le Moyne, rytíř z Bienville. Ve své knihovně mám řadu knih o tomto městě, od mytického průvodce městem od Lyle Saxona z roku 1920, až po dílo Toma Pízy z roku 2005 „Proč na New Orleansu tolik záleží“. Do dlouhé řady dalších děl se zařazuje „Rychlík do stanice Touha“ od Tennessee Williamse nebo „Konfederace hlupáků“, kterou napsal John Kennedy Toole, který ovšem spáchal sebevraždu, když nemohl najít vydavatele svého díla. Jeho hlavnímu hrdinovi jménem Ignatius Reilly postavili na Canal Street pomník. Majitelé vydavatelství Faulkner House Books, sídlícího ve francouzské čtvrti města v budově, kde 27letý William Faulkner napsal svůj první román „Soldier's Pay“, jsou také pořadatelem Faulknerova festivalu. A stejně mladý F. Scott Fitzgerald napsal svůj první román „Na této straně ráje“ v malém bytě, jehož okna vedou ke hřbitovu, v němž

odpočívá Lafayette, který autora k sepsání tohoto románu patrně také inspiroval. K tomuto bohatému literárnímu výčtu přidejte ještě fakt, že téměř každý obyvatel tohoto města vám na požádání (ovšem i když o to nepožádáte) vypoví životní příběh tohoto hrdiny. A to je také

1 **důvod č. 1,** proč navštívit New Orleans, americké hlavní město příběhů.

Důvod č. 2 je historie. Od založení mesta sa o jeho dejinách veľa popísalo a uverejnilo v rôznych publikáciách, ale najlepšie možno precítiť históriu pri prechádzke po francúzskej štvrti s prvkami španielskej, francúzskej a americkej kultúry. Francúzska štvrť je tiež španielska. Keďže pôvodné francúzske budovy z väčšej časti vyhoreli, noví španielski koloniálni majitelia ich prestavali v havanskom štýle. Napokon, Kubu spájali s Louisianou aj obchodné vzťahy: až do roku 1848 bol New Orleans najsevernejší prístav obchodnej cesty tiahnucej sa z ostrova Martinique naprieč Karibikom. Hlavnými predajnými artiklami boli cukor, rum a otroci. Po zrušení otroctva bohatí plantážnici presťahovali svoje trstinové cukrovary z Louisiany na Kubu. Občianska vojna nezúrila v New Orleanse dlho. Mesto kapitulovalo – mieste

multietnické obyvateľstvo pozostávajúce z potomkov Francúzov, Španielov, Kreolov a Afričanov nemalo chuť bojovať. Radšej si chcelo užívať svetské pôžitky. To ma privádza k

3 **dôvodu č. 3,** proč navštívit New Orleans. Tím je jídlo. Nad dejinami města můžete uvažovat u stolu v Napoleonově domě: to je budova, která byla nabídnuta Napoleonovi Bonaparte jako jeho rezidence poté, co skupina spiklenců jej vypudila z jeho exilu. K tomu sice nedošlo, ovšem – obdobně jako vše v New Orleansu – dala tato legenda dobrý podnět ke vzniku známé restaurace. Stejně tak jako literatura, vytváří v New Orleansu i jídlo bohatou stupnici od luxusního až po jednoduché. Můžete bohatě večeřet ve vznešených sálech Commander's Palace nabízejících vyhlídku na Lafayettův hřbitov, nebo si můžete pozdě večer zajít na kreolské krevety v bohémské Coop's Place na Decatur Street a tísnit se svými přáteli u kulečnickových stolů nebo u hracích automatů. Vždyť ústřice tvoří stále základ jídla v místních bufetech, ať si je dáte u Mr. B nebo v luxusním Acme Oyster House. Ovšem od doby, kdy došlo ke katastrofě hlubinného ropného vrtu v Mexickém zálivu, jsou tu ústřice neúměrně drahé. Jejich škeble, které sloužily ke zpevnění silnic

Barevný a neformální rybí grill je oázou klidu na Bourbon Street. (foto: BOB KRIST / CORBIS)

v okolí mesta, pretože tu není k dispozícii žiadny kámen, jen bláto z Mississippi, majú dnes cenu zlata. Po jinej tragédii modernej doby – po tajfunu Katrina – vynaložil New Orleans vše, aby úroveň své jedinečné kuchyne udržel. To je ovšem bitva, ktorou môžu vybojovať práve turisti, budú-li konzumovať ústřice čo najvíce a čo najčastejši. A pretože jsou jídla hodně kořeněná a také hodně slaná, doporučujeme pít čo nejvíce piva DIXIE, které je také

4 **důvodom** na návštěvu New Orleansu: pivo Dixie sa hodí k uštriciam tak, ako mulicami fahané povyzo k novomanželom na svadobnej ceste (uvidíte ich veľa). Navštívíť New Orleans a nechutnať koktail, to by bol hriech, lebo práve tu koktail uzrel svetlo sveta. Z množstva známych New Orleanských koktailov je najstarší Sazerac – zmes horkých bylín a rôznych alkoholov. V súčasnosti sa veľkej obľube teší absint, nápoj francúzskych dekadentných básnikov, vychutnať si ho môžete v reštaurácii Pirate's Alley. Bar v hoteli Columns na St. Charles Avenue je tiež príjemným miestom na posedenie pri pohárikú. Na verande hotela vždy vyhráva hudba, čo ma privádza opäť k dôvodu číslo „1“ na návštevu New Orleansu, ktorý však z nejakého zvláštneho dôvodu (to ten Sazerac) nakoniec uvádzam ako

důvod č. 5 – New Orleans je mesto plné hudby, a tak nechybíte, navštívíte-li ktorýkoľvek z desiatok klubů, jako třeba Tipitina, Snug Harbor, Maple Leaf či Checkpoint Charlie. Mesto, kde se zrodil jazz, se také stále proměňuje, a jste-li opravdovým fanouškem, najdete v něm každoročně něco nového a nemusíte si ani prohlížet program DownBeat, abyste se dozvěděli, odkud že se nové tóny ozývají. V poslední době si celou Ameriku získal styl „bounce“, což je nová verze hip-hopu. Ovšem klasický jazz vysoké úrovně s těmito posledními styly stále mírumilovně koexistuje. O víkendech hrají na Royal Street pouliční muzikanti a budete překvapeni, když tam vedle těch nejdržejších rytmů uslyšíte i hudbu vysoké úrovně. A to je další rys New Orleansu: nikdy nemůžete rozlišit, co je na vysoké úrovni a co ne, co patří do koncertní síně či co na ulici. Hudba z ulice si nachází svou cestu také do muzeí, příslušníci vysoké společnosti zase přecházejí z luxusních večírků, aniž by se převlékli z večerní róby či smokingu, rovnou do malých hospod, aby tam vyslechli bigbít. K New Orleansu patří i tanec – a tento sklon k radosti ze života bezpochyby zachránil i celé město v jeho těžkých dobách. Tanec je proto

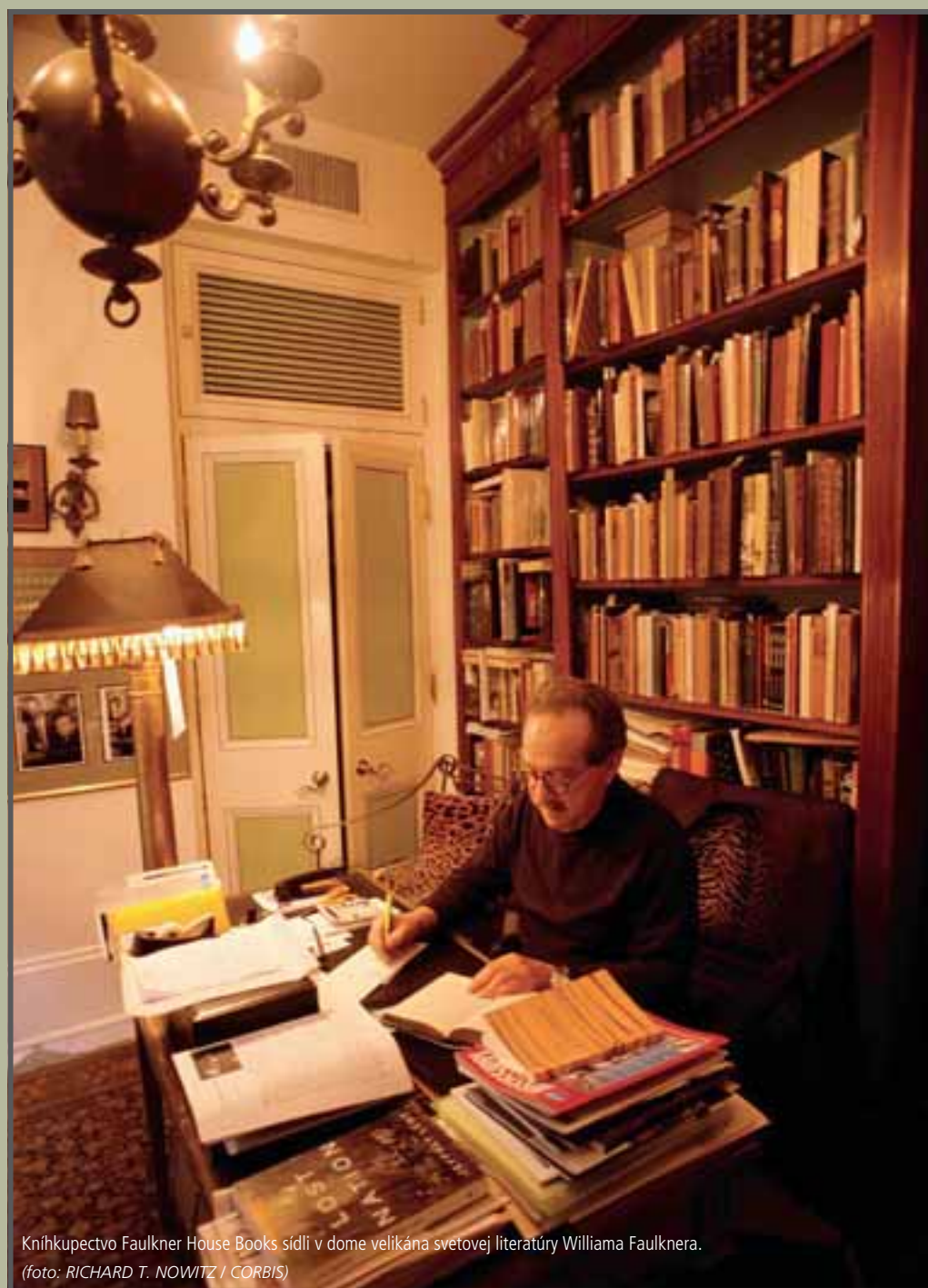
6 **důvodom č. 6:** Aj keď ste nikdy nezažili miestne karnevalové obdobie Mardi Gras (ktoré sa začína 6. januára, vrcholí posledným fašiangovým utorkom a končí sa v kostole na popolcovú stredu), určite viete, že hlavnú úlohu tu zohráva tanec. Obdobiu zábav predchádza práca výroba kostýmov. Defilé karnevalových výtvorov si možno pozrieť na báloch, noblesných spoločenských akciách či bohém-

ských večírkoch a v sprievodoch trvajúcich dva týždne. New Orleans slávi sezónu Mardi Gras s rovnakou pompou, ako duchovne spriaznení obyvatelia od Havany po Rio de Janeiro. Hudba a tanec prenikajú mestom, dokonca v dôsledku nedávnych prírodných katastrof sa oslavy v súčasnosti prežívajú ešte intenzívnejšie. Zvlášť po hurikáne Katrina si obyvatelia New Orleansu s veľkým pôžitkom vychutnávali tieto chvíle radosti a bezstarostnosti. Pre tých, ktorí takúto formu zábavy nevyhľadávajú, mesto ponúka pokojnejšiu aktivitu – vyhlídkovú jazdu električkou s prehlídkou rezidencií a parkov. A to je nepochybné

7 **důvod č. 7.** Tramvaj mĳí řadu nádherných předválečných sídel s luxusními zahradami, z nichž každé má svou vlastní historii. Můžete si vyjít do parku Audu-

bon, který je ve srovnání se všemi americkými městy jedním z nejnápaditějších. Navrhla jej firma Frederica Law Olmsted, autora Central Parku v New Yorku. Můžete navštívit kampus University Tulane nebo zoologickou zahradu Audubon, v níž vzácní bílí aligátoři, odpočívající v dokonale imitované bažině, sledují chodce jen s ospalým zájmem. Přímo nad nimi si můžete objednat pohár „jambalaya“. Život živočichů, jejichž domovem jsou bažiny v Louisianě, je velmi pestrý a zajímavý, což mě přivádí k

důvodu č. 8 na návštěvu New Orleansu: všehochuť. Je to jedno z mála miest, kde si prídu na svoje estéti ale aj odvážni gurmáni. V Múzeu hmyzu na Canal Street sa nachádza najrozsiahljšia zbierka chrobákov v Severnej Amerike. Dúhovými farbami hrajúce chrobáky a pestrofarebné motýle vás dovedú do

Kníhkupectvo Faulkner House Books sídli v dome veľikána svetovej literatúry Williama Faulknera.
(foto: RICHARD T. NOWITZ / CORBIS)

zaujímavej kaviarne, kde vychýrení New Orleanski kuchári pripravujú vynikajúce pochúťky, napr. ko- bylky máčané v čokoláde, húsenice v salsa omáčke, či chrumkavé vyprážené červy. Ochutnávka týchto špeciálít sa často nezaobíde bez povzdychov a vý- krikov, takže tu zvyčajne panuje zmes prejavov zdesenia, odporu ale aj pôžitku. Insektárium a ka- viareň sú tiež obľúbeným miestom stretnutí zaľú- bených dvojíc. Môžete si tu posediať a pobaviť sa, alebo sa pohrúžiť do myšlienok, ktoré zapíšete v podobe listu či básne. Ak máte sklon k písaniu básni, dostávame sa k

9 **dôvodu č. 9,** kavárnám. Usad'te se v ně- ktere ze skvělých pouličních kaváren, kde můžete strávit několik zahálčivých hodin rozhlížením po okolí. Jejich personál nikdy nespěchá a místním hostům nikdy nevdá, když si je pěkně prohlídíte. I když se někdo o literaturu příliš nezajímá, můžete zjistit, jak je zajímavé vy- slechnout si tajně několik dosud nenapsaných pří- běhů třeba v baru Molly ve francouzské čtvrti, kde se o víkendech vyprávějí tipy z celého města. Tato čtvrť oplývá řadou půvabných kavárniček, jako třeba ta s názvem „Pravda“, v níž vám nabídnou zvláštní druh kávy, či takový temný zapadák „Ab- bey“, nebo také „Café Envie“, kde vás obslouží skvělou snídaní (v níž můžete najít i „Bloody Mary“, pokud si ji také objednáte). Tyto bary se proslavily svými snímkami, což mě přivádí k poslednímu důvodu, proč navštívit New Orleans.

Po více než půl století je Jackson Square domovem umělců, tvořících na otevřeném prostranství. (foto: MICHAEL TOWNSEND / GETTY IMAGES)

Dôvod č. 10: odklon od tradičného zmysľania. New Orleans, mesto vyzna- čujúce sa „inakosťou“, často muselo preskúmať neprebádané oblasti, zamotávalo sa do príbehov, vždy vedelo vyčariť úsmev na tvárach ľudí a prebudíť v nich zmysel pre romantiku. V meste na brehoch rieky Mississippi sa oddávna zbierali príbehy, aby tu vstúpili do literárneho po- vedomia. Umenie zrodené v tomto meste čerpá z jedinečnej a čulej histórie. Mark Twain, najvý- znamnejší rozprávač rieky, napísal v diele Život na Mississippi, že „po tom, ako De Soto vzhliadol rie- ku, uplynul zlomok času krátky štvrté storočia, a na- rodil sa Shakespeare a až keď bol po smrti viac

než pol storočia, druhý biely muž uvidel Mississip- pi“. Od tej doby španielski, francúzski a americkí spisovatelia opísali mesto vo svojich dielach ne- spočetne veľakrát, či už v súvislosti s historickými udalosťami, rôznymi koloniálnymi nadvládami, alebo podrobne vylíčili rôzne nešťastia. New Orle- ans patrí popri Londýne a Paríži k najčastejšie po- pisovaným mestám v literatúre, no zanieteny návštevník ľahko objaví čarovné zákutia zatiaľ ne- spomínané v žiadnych literárnych publikáciách.

Prevzato z materiálu ústrední redakce RWMP / Text: Andrei Codrescu, do češtiny přeložil Dobroslav Zeman, PDG, do slovenštiny Ivan Belan, PDG

Populárne centrum hudby Preservation Hall vzniklo v roku 1961 s cieľom zachovať dedičstvo a odkaz New Orleanskeho jazzu. Hudobníci odvtedy nepretržite koncertujú pre nadšených návštevníkov. (foto: RICHARD CUMMINS / CORBIS)

V kolébce jazzu

Ernie K-Doe, kdysi legenda rytmu a blues, jednou řekl o svém rodném městě: „Nevím, zda mám pravdu, ale jsem si téměř jist, že veškerá hudba se zrodila právě v New Orleansu.“ Hudební scéna tohoto města polokruhového půdorysu je pestrou směsicí stylů, do níž patří jazz nejrůznějšího druhu, blues, gospel, R&B, rock, country stejně jako latinsko-americká hudba. Rotariáni, kteří přijedou na Světový kongres RI v New Orleansu ve dnech 21. až 25. května 2011, si snadno vyberou z bohaté hudební nabídky tohoto města. **P ř e č t ě t e s i** hudební měsíčník Offbeat s obsáhlým programovým výčtem, který vychází zdarma. Najdete ho v hotelových halách a při vchodech do restaurací, barů či obchodů. Ale ještě před svou cestou se s ním seznámte na internetu na adrese www.offbeat.com.

P o s l o u c h e j t e rozhlasovou stanicí WWOZ (90,7 FM), kterou sponzoruje správa města. Její programy jsou věnovány místní hudbě či hudbě, která na tradice města navazuje. Denně vysílá přehledy svých celodenních programů.

N a v š t i v t e Congo Square, které je součástí parku založeného na paměť Louise Armstronga. Již od 17. století bylo africkým otrokům povoleno setkávat se každou neděli na tomto náměstí, pěstovat tu své hudební tradice a sázet tak semena pro další vývoj hudby v Americe.

V z d e j t e h o l d účinkujícím v Preservation Hall na adrese 726, St. Peter Street. Tato instituce sídlící ve francouzské čtvrti uchovává jazzové tradice New Orleansu již od roku 1961.

Jděte se podívat i mimo Franouzskou čtvrt. Živé hudbě se dobře daří i v jiných částech města, zejména v okolí Frenchmen Street, ve čtvrti supermarketů i v Horním městě.

Projděte si regály podniku Louisiana Music Factory na adrese 210, Decatur Street. Najdete na nich množství nosičů s hudbou místních i regionálních umělců. V halách tohoto podniku se pořádají jejich pravidelná vystoupení.

Převzato z materiálů ústřední redakce RWMP /

Text: Wayne Hearn / překlad z anglického originálu: Dobroslav Zeman, PDG

Amerika a 2. světová válka

Národní muzeum druhé světové války v New Orleansu s pomocí Toma Hankse shromažďuje vzpomínky amerických válečných veteránů – a z některých z nich vyplývá, proč je tohle muzeum právě v New Orleans. Tady se totiž v závodech Andrew Jacksona Higginse vyráběly válečné stroje používané v průběhu vylodění armád pod velením Dwighta D. Eisenhowera v Normandii, čímž se zasloužily na vítězství ve válce.

Od Kongresového centra Ernesta N. Moriala, kde se RI Convention bude ve dnech 21. až 25. května konat, je to k muzeu asi 10 minut pěšky. Návštěvníky čekají expozice z historie války a také prohlídka Higginsova člunu, tanku Sherman a zcela rekonstruovaného letadla B-47. Výklad k vzácnému dokumentárnímu filmu Beyond All Boundaries – Až na konec světa poskytl sám Tom Hanks, dlouholetý sponzor musea. Ve filmu promítaném 4-D technologií na plátně o šířce 40 m s fyzickými efekty, kdy přímo ucítíte rachot tanků, se objevují známé tváře Kevina Bacona, Patricie Clarkson, Brada Pitta Garyho Sinise.

Jiným může lahodit živá hudba znějící ze Stage Door Canteen nebo jídlo v restauraci American Sector, kde je šéfkuchařem John Besh nabízející pohádkové ústřice, pořádné kusy masa a nejrůznější smetanové lahůdky. Vyhleďte si o muzeu informace třeba na stránkách www.nationalww2museum.org, nebo si tam rovnou objednejte návštěvu.

Převzato z materiálů ústřední redakce RWMP / překlad z anglického originálu: Petr Jan Pajas, PDG

ROTARY
INTERNATIONAL CONVENTION
NEW ORLEANS USA
21-25 MAY 2011

Ak sa na Zhromaždenie RI zaregistrujete na stránke www.rotary.org do konca marca 2011, môžete využiť zvýhodnené poplatky.

Viac informácií o pripravovaných podujatiach nájdete na stránke www.rotarycon2011.com

Významné podujatia

„Len málo severoamerických miest sa môže popýšiť tak intenzívnym prepojením s romantickými legendami ako práve New Orleans“, uvádza sa v našom rotariánskom časopise v roku 1976, kedy sa tu naposledy konal Svetový kongres RI. „Aj keď si odmyslíme niekoľko vyfabulovaných vrstiev spomínanej neworleánskej mystiky, stále tu nachádzame určitú magickosť, ktorá vstúpuje tomuto mestu jedinečný ráz“.

Hostiteľský organizačný výbor pripravil pre vás v období konania sa Svetového kongresu RI v dňoch 21.-25. mája 2011 niekoľko podujatí, vďaka ktorým spoznáte nezabudnuteľný New Orleans. Tóny koncertu južanskej hudby sa rozozvučia v auditóriu kongresového centra Morial Convention Center v sobotu 21. mája v čase od 14.30 do 16.30 hod. Na koncerte zaznie miestna etnická hudba, jazzová hudba, vystúpi gospelový chór a bluesoví speváci. V ten istý deň sa v čase od 18.30 do 21.00 hod. v priestoroch akvária Aquarium of the Americas uskutoční večer v znamení zábavy, dobrého jedla, priateľstva a plutiev. V sprievode neworleánskej hudby sa budú servírovať miestne kulinárske špeciality a vy si zároveň budete môcť vlastným tempom prezrieť celé akvárium. V pondelok 23. mája v čase od 16.00 do 21.00 hod. ste pozvaní na niektoré z podujatí pripravené hosťami – jazdu električkou po St. Charles Avenue, plavbu po rieke Mississippi klasickým parníkom, návštevu močiarov s aligátormi alebo tradičnú večeru s hudbou a tancom – hosťami budú miestni rotariáni. V utorok 24. mája vám ponúkajú možnosť zažiť štýlovú večeru vo francúzskej čtvrti, tú si však treba podľa vlastného výberu zarezervovať v niektorej z uvedených reštaurácií: Arnaud's, Antoine's, Broussard's, the Court of Two Sisters a Tujague's. Ochutnáte tam pokrmy zo špeciálneho menu a určite stretnete rotariánov z celého sveta.

Převzaté z materiálov ústrednej redakcie RWMP / preklad z anglického originálu: Ivan Belan, PDG

Povzbudenie kráľovnej Noor

Vdova po Jordánskom kráľovi Husseinovi pokračuje vo svojej mierotvornej misii, háji spravodlivosť a angažuje sa v mnohých programoch s usľachtilými cieľmi. John Rezek, šéfredaktor časopisu *The Rotarian*, sa s kráľovnou Noor zhovoril v Montreale, kde v júni vystúpila na plenárnej schôdzi Svetového zhromaždenia RI. Počas rozhovoru kráľovná svoj prejav podfarbovala

značným zanietením, chvíľami miernou iróniou, kultivovanosťou a otvorenosťou. Na jej tvári sa rýchlo zjavil úsmev a smiech, no rovnako rýchlo opäť zväznela. Zväznela, keď hovorila o konferencii vo Wye River, kvôli ktorej jej manžel prerušil liečbu na klinike Mayo, aby podpísal mierovú zmluvu s Izraelom a pôsobil ako poradca amerického prezidenta Billa Clintona.

The Rotarian: *Angažujete sa v mnohým humanitných a vzdelávacích projektoch, silne veríte v účinnosť vytvárania partnerstiev. Aké sú konkrétne úspechy a výzvy spojené s tak bohatým spektrom problémov, ktorým sa venujete?*

Kráľovná Noor: Pri riešení rozličných problémov, ktorými sa zaoberám najmä v našom ťažko skúšanom regióne, existuje obrovské množstvo výziev, s ktorými sa treba popasovať. Toto úsilie si vyžaduje veľa času a energie na zorientovanie sa v problematike a na nájdenie tých správnych ľudí na spoluprácu. Osobne som typ spolupracujúcej vodcovskej osobnosti. Mám rada tímovú prácu. Najlepšie nápady a výsledky dosiahnete, keď sa dokážete pozerať na veci z rôznych uhlov pohľadov. Vďaka tomuto prístupu je moja práca v Jordánsku a v Nadácii Noor Al Hussein tak rôznorodá. Mnohé problémy boli roky potláčané, prípadne riešené nesyستémovo, tak som začala uvažovať o integrácii niektorých problémov oblastí. Programy na ich komplexnejšie riešenie by následne boli efektívnejšie a úspornejšie. Takže som začínala s veľkým počtom cieľov. Nadácia Noor Al Hussein bola založená s cieľom zefektívniť využitie pracovnej sily a limitovaných zdrojov. Je nesmierne dôležité pracovať - tak ako Rotary - systémom vytvárania koalícií a nadväzovania spolupráce a uvedomiť si, že keď sa riešia základné otázky rozvoja, najmä v chudobnejších častiach sveta, jednotlivé problémy nemožno riešiť izolovane, pretože tieto problémy sú vzájomne prepojené.

TR: *Sú ženy obzvlášť dobrou zárukou stability?*

Kráľovná Noor: Sú na to nevyhnutne potrebné, spolu s bezpečnosťou. Ak nemáte základnú bezpečnosť, nemôžete podniknúť takmer nič. Ženy v mnohých častiach sveta sú cieľmi útokov aj v relatívne stabilnom prostredí. Ak ženy musia čeliť zneužívaniu zo strany vojakov, mierových jednotiek, ostatných členov ich komunity a rodiny, je pre ne ťažké plniť úlohy, ktoré daná spoločnosť potrebuje. Ženy sú kľúčom k úspechu. Zohrávajú kľúčovú úlohu z hľadiska rozvoja: keď vzdeláte ženu, vzdeláte celú rodinu. Videla som ženy, ktoré sa stali ekonomicky produktívne na základe nadobudnutých vedomostí. Aj keď ich vzdelanie bolo spočiatku iba minimálne, mali významný vplyv na mužov a celú komunitu. Sú tiež ženy, ktoré v mnohých častiach sveta zohrávajú kľúčovú úlohu v mierotvornej procese. Existuje mnoho príkladov žien, ktoré boli na rozdiel od mužských politikov schopné vniesť do konfliktu perspektívu dlhodobějších riešení, prijateľnejších pre spoločnosť.

TR: *Sú aj nejaké neúspešné prípady?*

Kráľovná Noor: Mnoho ľudí sa domnieva, že mier medzi Izraelčanmi a Palestínčanmi, mier medzi Izraelčanmi a Arabmi, alebo medzi Židmi a moslimami a kresťanmi nemožno dosiahnuť. Tí, ktorí toto tvrdia, nechápu ľudí z nášho regiónu. Pracovala som s Izraelčanmi, Palestínčanmi, Jordánčanmi a mnohými ďalšími ľuďmi z iných arabských krajín. Tiež som bola svedkom jedného z najhorších krviprelievaní v bývalej Juhoslávii. Nazrela som do hĺbín neľudskosti, ale tiež som videla ženy a mužov sedieť za jedným stolom zoči-voči tým, ktorí boli zodpovední za ich bolesť a snažili sa nájsť spoločnú reč. Z vlastnej skúsenosti viem, že na Blízkom východe väčšina Izraelčanov

a Palestínčanov si želá dosiahnutie mieru. Hoci politici dosiahnutie mieru znemožňujú, ľudia sú tí, ktorí musia udržiavať mier. Oni v podstate chápu, akceptujú a sú ochotní podporiť to, čo by všetkým týmto komunitám zabezpečilo mier. Takže nesúhlasím s tvrdením, že ľudia z Blízkeho východu majú informáciu o nemožnosti žiť v mieri vpísanú v DNA. Naopak, v ich génoch prevažujú informácie, ktoré ich spájajú nad tými, ktoré ich rozdeľujú. Pocit beznádeje a vopred zmareného úsilia pramení z politickej propagandy.

Myslite na svoje deti a ich deti a na dedičstvo, ktoré im zanecháte.

TR: *Ak by ste mali viesť krátky kurz o tom, ako si poradiť s politickou neústretnosťou, na čo by ste sa v rámci kurzu zamerali?*

Kráľovná Noor: Na politickú iracionalitu. Túto otázku by ste skôr mali položiť môjmu manželovi. Stál na čele Jordánska 47 rokov, a viedol ho srdcom aj rozumom. Svoju krajinu skutočne miloval a uvedomoval si, že Jordánčania môžu žiť v mieri a bezpečí, len ak budú v mieri a bezpečí žiť aj jeho susedia. Krátko pred smrťou, v období, keď sa v Spojených štátoch liečil na rakovinu na klinike Mayo, ho prezident Clinton oslovil v súvislosti s patovou situáciou medzi Izraelčanmi a Palestínčanmi. Manžel sa napokon rozhodol zúčastniť sa na konferencii vo Wye River v roku 1998. Bol to príšerný proces. Manžel bol vyčerpaný z chemoterapie a tie rozhovory sa nekonečne vliekli. V posledný večer sa každý vyhráždal odchodom, ktorý mal byť prejavom politického postoja a prejavom nedostatku vzájomnej dôvery. V podstate k nim pristupoval ako k rozhádaným deťom. Povedal, že dosť bolo hádok, dosť bolo bojovania, dosť bolo utrpenia. Vyzval ich, aby mysleli na svoje deti a ich deti a na dedičstvo, ktoré im zanechajú. Upozornil na to, že všetko, čo podniknú, má dopad na to, akú budúcnosť budú mať naše deti. Poukázal na niektoré základné pravdy a aj keď s ním niektorí nesúhlasili, museli ho rešpektovať pre jeho čestnosť a zásadovosť. Túto patovú situáciu sa mu napokon podarilo prelomiť a k podpisu dohody došlo v Bielom dome...

TR: *Vaša humanitná práca si vyžaduje trpezlivosť aj netrpezlivosť. Netrpezlivosť sa učiť nemusíme. Ako sa však naučiť konštruktívnej trpezlivosti?*

Kráľovná Noor: Naučíte sa rýchlo, keď si uvedomíte, že v humanitnej práci nemožno dosiahnuť výsledky z večera do rána. Pokora je veľmi dôležitá, pretože keď sa pustíte do humanitnej práce – a Rotary o tom určite vie svoje – od ľudí, ktorým prinášate nápady a zdroje, si zároveň veľa odnesiete. Niektoré problémy prinavrátia ľudí k spôsobom, akými ich predkovia uchovávali a ochraňovali rovnováhu v prírode. Ak by lovili príliš veľa zveri, ak by vyrúbali príliš veľa stromov, nebola by žiadna budúcnosť pre ďalšie generácie. Keď moderná vidina okamžitého zisku prevažuje tradičné komunity, ktoré zadržali múdrosť predkov, snažíme sa ľuďom pomôcť znovuobjaviť starú múdrosť.

Kráľovná Noor je vdova po jordánskom kráľovi Husseinovi, ktorý zomrel v roku 1999. Narodila sa ako Lisa Najeeb Halaby vo Washingtone, D.C. Jej otec, Najeeb Halaby, pôsobil vo funkcii šéfa amerického Federálneho úradu pre letectvo za vlády prezidenta Johna F. Kennedyho, v rokoch 1969 až 1972 bol generálnym riaditeľom leteckej spoločnosti Pan American World Airways. Lisa navštevovala súkromné školy a bola študentkou prvej koedukovanej triedy na Princetonskej univerzite, kde ukončila štúdium v roku 1974 získaním titulu v odbore architektúra a urbanizmus. Po získaní pracovných skúseností v Austrálii sa zamest-

nala v britskej architektonickej spoločnosti realizujúcej projekty v iránskom Teheráne. Neskôr jordánska vláda poverila jej otca reštrukturalizáciou jordánskych národných aerolínií a ona prijala otcovu ponuku stať sa členkou manažmentu tejto spoločnosti. Niekoľkokrát sa stretla s kráľom, ktorého manželka Alia zahynula v roku 1977 pri havárii vrtníka. Priateľstvo Lily a kráľa neskôr prerástlo do vzáľahu. Vzali sa v roku 1978. Kráľovná Noor sa počas svojho manželstva intenzívne venovala širokému spektru humanitných aktivít. V tejto činnosti pokračuje aj po smrti manžela.

Kráľovná Noor vystúpila na tretej plenárnej schôdzi Svetového kongresu RI v Montreale. (Foto: ROTARY IMAGES / Monika Lozinska-Lee)

Najzásadnejšia zmena nastala, keď ženy začali podnikáť. Vďaka zarobeným peniazom získali kontrolu nad svojím životom a svoju ekonomickú silu zamerali na svoje deti, na ich vzdelanie, zdravie a na priority, ktoré im zabezpečia sľubnejšiu budúcnosť. Vtedy svoje postoje začínajú meniť aj muži.

TR: *Funguje v rodinách altruizmus? Je altruizmus v génoch?*

Kráľovná Noor: To je dobrá otázka. O genetike toho ešte toľko nevieme. Možno, že je. Je súciteľ základná ľudská vlastnosť? Hovorí sa, že deti preukazujú súciteľ inštinktívne v určitom veku. Verím tomu. Videla som súciteľ medzi tými, ktorí trpeli najviac, a súciteľ voči tým, ktorí sú spojení so zdrojom utrpenia. Ale ľudia, ktorí vyrastajú v konfliktných situáciách, musia intenzívnejšie pracovať na prekonaní prirodzeného pocitu ublíženia, krivdy, hnevu a bolesti, aby sa vcítili do pocitu druhých.

TR: *Vyznačujete sa pozoruhodnou húževnatosťou. Čo Vás neustále ženie vpred a čo hovoríte tým, ktorí sú znechutení a chcú sa vzdať?*

Kráľovná Noor: Cítiť sa znechutene je veľmi ľudské. Každý zažije také chvíle. Čo pomáha vtedy mne, nemusí pomôcť iným, ale ja často myslím na môjho manžela. Mnohokrát čelil pokusom o atentát za jeho neutíchajúce úsilie o dosiahnutie mieru a riešenie rôznych konfliktov v našom regióne. Musel prekonať toľko zbytočných prekážok – ľudských prekážok – a nikdy nestratil vieru v ľudí. Nikdy nezačal byť cynický, nikdy neprestal veriť. Bol oddaný moslim a potomok proroka Mohameda, čomu vždy prikladal veľkú vážnosť – usiloval sa žiť čo najvernejšie učeniu, v ktorom jeho rodina zohrala tak významnú rolu. Nikdy neprestal veriť vo svoju schopnosť zohrávať konštruktívnu úlohu. Keď sa mojím deťom všetko zdá byť neprekonateľné, dávam im za vzor ich otca, pretože on bol v ich očiach zdrojom sily a inšpirácie. Potom sa vrhnem do práce. Keď máme tendenciu ľutovať sa, alebo pocit, že čelíme neprekonateľným prekážkam, vždy existuje niečo, čo môžeme urobiť pre niekoho v núdzi. Vždy je nejaký spôsob, akým môžeme slúžiť a služba druhým je tou najnaplnenejšou cestou ku šťastiu. Žiadna iná životná cesta nie je obohacujúcejšia, ako cesta služby.

TR: *Nejeden človek deklaruje, že by sa chcel viac venovať službe druhým, ale nemá na to čas či dostatočne finančné zdroje. Ako ho presvedčíte, aby sa službe venoval viac?*

Kráľovná Noor: Každý musí začať sám od seba doma, vo vzťahoch v rámci rodiny, medzi priateľmi, ľuďmi s ktorými sa stretáva, s neznámymi na ulici. Treba si pestovať veľkorysosť ducha. Začať možno s úsmevom – rozjasníte ním niekomu deň. Aj keď nemáte žiadne materiálne zdroje, ktoré by ste ponúkli, môžete dávať srdce na dlani a vyžarovať svetlo, energiu duše.

Keď máme tendenciu ľutovať sa, vždy existuje niečo, čo môžeme urobiť pre niekoho v núdzi.

TR: *Ktoré humanitné problémy podľa Vás média najviac prehliadajú?*

Kráľovná Noor: Žiaľ, väčšinu z nich. Masívna migrácia utečencov dokáže upútať trochu pozornosti, ale len veľmi málo humanitným problémom sa venuje taká pozornosť, akú si zaslúžia. To je dôležité, pretože mnohé z týchto problémov budú v budúcnosti podmieňovať mieru bezpečnosti. Z novín sa stali bulvárne plátky. Problém je, že ľudia dostávajú informácie z týchto zdrojov. Populácia sa čoraz menej zaujíma o reálne dianie vo svete. Sledujú len povrchné, zveličené, alebo zdramatizované zobrazenie toho, čo sa odohráva. V poslednom desaťročí sme mali možnosť presvedčiť sa, aké nebezpečné to môže byť. Súčasní mladí ľudia končiaci vzdelanie a stojaci na prahu pracovného života sa však o dianie vo svete zaujímajú a skutočne chcú nájsť spôsob, ako veci zlepšiť. Prostredníctvom sociálnych sietí získali ľudia platformu na odhaľovanie nespravodlivostí, na mobilizáciu odmietania nespravodlivostí. Organizácie ako Rotary ma dojmávajú tým, čo robia. Energia, ktorou Rotary oplýva, pôsobí na mňa neuveriteľne povzbudzujúco, rovnako ako odhodlanie robiť veci a meniť tak svet k lepšiemu.

Prevzaté z časopisu The Rotarian 2010/12 – preklad z anglického originálu Ivan Belan, PDG.

PERSPEKTIVY ROTARY Bigger, Better, Bolder

Vážení a milí rotariánski priatel'ia,

Znovu sa vám všetkým pripomínam so základnou myšlienkou, ktorej naplnenie ovplyvní budúcnosť každého jedného klubu, ale tiež aj budúcnosť celej našej svetovej organizácie.

Jozefa Poláková

Budúcnosť je založená na tom, čo vieme a chceme urobiť v prítomnosti. Vieme si urobiť obraz o súčasnom stave v našom klube, o našich členoch, o ich veku a pohlaví. Keď to urobíme, mnohokrát až vtedy si všimneme, že čas beží rýchlejšie, než si to uvedomujeme a náš vekový priemer poskočil hodne vysoko. Tiež zistíme, že niekoľko členov nám ubudlo, lebo sme ich nedokázali zaujať, nepodarilo sa nám ich vtažiť do rotariánskych projektov, a niektorí sa stali časom apatictí, ba vyhoreti. Využime získanú analýzu a pripravme si plán ďalšieho rastu rozširovania okruhu našich rotariánskych priateľov. Získajme mladých ľudí, otvorme

dvere ženám a dajme im príležitosť aj pre ich profesijný rast na báze klubových rotariánskych aktivít. Nebojme sa zmeniť zaužívaný rituál v našich kluboch a byť flexibilnejší vo vzťahu k mladším a k modernejším technológiám komunikácie. To je jedna z ciest, že každý jeden klub bude väčší, silnejší a tým aj schopnejší realizovať ideály „Service above self“.

Stále som pripravená s vami všetkými viesť dialóg, diskutovať a pomáhať.

Vaša

Jozefa Poláková, PDG

RI koordinátorka časti zóny 19

jpolakova@stonline.sk

Európske ocenenie

Text: Ján Tarábek, foto: archív klubu

Významné ocenenie „Distinguished Service Award“ udelila členovi Rotary klubu Nitra Harmony prof. Štefanu Mihinovi Európska asociácia pre živočíšnu produkciu (EAAP) na svojom 61. výročnom kongrese v auguste na ostrove Kréta. Bol jednou z troch ocenených významných európskych osobností, ktoré v tajnom hlasovaní vybralo Prezídium EAAP. Cena je udeľovaná za celoživotnú prácu vo vede a výskume.

Profesor Mihina celú svoju profesionálnu kariéru zasvätil výskumu v chove zvierat. Takmer celú svoju kariéru prežil na Výskumnom ústave živočíšnej výroby v Nitre, ktorý dovedol k štatútu excelentného centra 5. rámcového programu Európskej únie ako jednu z prvých inštitúcií na Slovensku. V súčasnosti odovzdáva svoje poznatky študentom Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre. Pôsobil a pôsobí v rôznych významných domácich i zahraničných vedeckých orgánoch. Dve funkčné obdobia bol členom Vedeckej rady Slovenskej akadémie vied, členom Stálej komisie pre poľnohospodársky výskum v Bruseli a dodnes je členom Programového výboru 7. rámcového programu Európskeho spoločenstva pre výskum, vývoj a demonštračné aktivity. V EAAP zastával funkciu viceprezidenta.

Napriek svojej pracovnej zaťaženej aktívne pôsobí v Rotary. Bol prvým prezidentom klubu Nitra Harmony a v súčasnosti je členom predstavenstva klubu.

K medzinárodnému uznaniu, ako aj nedávnomu životnému jubileu (*1950) mu v mene klubu Nitra Harmony srdečne blahoželáme a prajeme ešte mnoho pracovne a spoločensky plodných rokov. ■

Rotary koncert v Eisenstadte

Po takmer ročnej príprave sa v nedeľu 30. mája 2010 uskutočnil Rotary charitatívny koncert v empírovom sále Esterházyho zámku v rakúskom Eisenstadte. Koncert spoločne pripravili RC Bratislava, RC Wien Hofburg a RC Eisenstadt. Pred vypredanou sálou prezentovali slovenskí umelci Andrea Čajová, Eubomír Popík, Viera Bartošová a Peter Michalica diela rakúskych, českých a slovenských skladateľov. Program zostavený členom RC Bratislava Petrom Michalicom sa stretol s nadšením a požal búrlivé ovácie, ktoré si vynútili viacero prídavkov. Po koncerte sa členovia všetkých troch klubov a ich hostia stretli pri priateľskej besede a spoločnom obede v priestoroch zámku. Výnos z benefičného koncertu Rotary kluby venovali na ročné štipendium pre nadanú žiačku bratislavského konzervatória. Vo výberovom konaní uspela klaviristka Magdaléna Ondičová, ktorá ročné postgraduálne štúdium na Haydnovom konzervatóriu v Eisenstadte absolvovala v školskom roku 2010/2011.

(text: Peter Kollárik, PP RC Bratislava, foto: archív)

Spolupráce s kluby v Německu

Text: František Ryneš, PDG, foto: archiv

Na svém pravidelném pololetním jednání se v sobotu 23. října ve Würzburgu sešla německá sekce Mezinárodního výboru pro spolupráci Česko-Německo-Slovensko. Hostitelem byl hotel Rebstock, sídlo místního Rotary klubu. Jednání se na pozvání předsedy Fritse Zeeuwa jako host zúčastnil IPDG František Ryneš, od července nový předseda česko-slovenské sekce výboru.

Na pořadu jednání byla zpráva ze zasedání výboru v rámci distriktní konference v Třebíči, kterou přednesl Frits Zeeuw. Vysoko hodnotil nejen organizaci a velmi zdařilý průběh konference, ale i možnost seznámit se s prací ostatních mezinárodních výborů.

Německá sekce výboru se též zabývala plánovanými akcemi. Jednou z nich je uvažované vydání knihy Godeharda Schramma, je ovšem potřeba získat dostatečný počet předběžných objednávek. Projednána byla i příprava výstavy Zachráněné dědictví, která bude zapůjčena do Prachatic v červnu příštího roku, kdy zde proběhnou oslavy dvoustého výročí narození filadelfského biskupa Jana Nepomuka Neumanna, místního rodáka. Při této příležitosti bude v Prachaticích zasedat Česká biskupská konference a výstava bude zahrnuta do doprovodného programu.

Byla též konstatována potřeba aktualizovat seznam klubů, které mají své partnery v Česku a na Slovensku. Německá sekce se bude stále snažit vyhledávat partnerské kluby nejen pro Rotary kluby z distriktu 2240, ale i pro Rotaract kluby. Zde může hodně pomoci i nová členka výboru Slovenka Ing. arch. Zuzana Jacková, PhD. z RC Koblenz.

PDG František Ryneš, předseda české a slovenské sekce (vlevo) a hostitel setkání PDG Frits Zeeuw, předseda německé sekce mezinárodního výboru.

V rámci jednání se rozběhla zajímavá diskuse, která se vedle rotariánských témat nevyhnula ani novým poměrům v Česku a na Slovensku po parlamentních a komunálních volbách.

Osvoboditel Plzně hostem RC Ostrava

Text: Marian Dobiáš, prezident RC Ostrava,

foto: archiv klubu

V červnu tohoto roku obdržel náš klub e-mail od amerického rotariána Jonathana Hutchinsona z Tooringtnu v Connecticutu (distrikt 7890) se žádostí o pomoc při návštěvě jeho a jeho ženy Elizabeth v Ostravě při utkáních mistrovství světa žen v košíkové, hraného v září t.r. Na tom by nebylo nic zvláštního, zajímavá byla připojená poznámka, již Jonathan sděloval, že už jednou v Čechách byl, a to v roce 1945 jako voják americké armády v Plzni.

Jednoduchá matematika dávala tušit věk minimálně 85 let, z čehož vyplývaly i drobné obavy, jak se co nejlépe postarat o rotariána v tak „zkušeném“ věku. Rádi jsme však pomoc přislíbili, zajistili ubytování v hotelu Clarion, vstupenky na utkání amerického týmu a doprovodný program.

Pověřený člen RC Ostrava MUDr. Ondřej Urban, Ph.D. ke svému milému překvapení přivítal na ostravském nádraží vítálního a přátelského devadesátníka s chotí, kterým ani dlouhá cesta neubrala na elánu. Živý zájem o šampionát a veškeré dění okolo byly pro Jonathana typické, zakrátko byl dobře znám jak organizátorům, tak členům amerického družstva i zástupcům světových médií. Byl nepřehlédnutelným fanouškem a hrdě dával najevo své přesvědčení, že Američanky mistrovství vyhrají.

Ve volných chvílích se Jonathan s chotí za doprovodu dr. Urbana a prezidenta klubu seznámili s Ostravou a okolím, navštívili Příbor, Štrambersk, Hukvaldy a Kozlovice.

Zajímavé bylo vyprávění obou, protože i manželka je členkou Rotary, o jejich aktivitách v klubu, celoživotní pouti, rodině i prožitcích při milovaném basketbalu.

Po sedmi rušných dnech se milá návštěva přesunula do dějiště finále turnaje Karlových Varů, kde se v krásném utkání s českými reprezentantkami dočkali vytoženého úspěchu - titulu mistryň světa pro americké basketbalistky. Nám po této návštěvě zůstává příjemná vzpomínka na dva milé lidi-rotariány a současně s návodem a poučením, že i v tomto věku lze užitečně a smysluplně užívat života.

V závěru svého příspěvku chci poděkovat všem, kteří se na zabezpečení této milé návštěvy podíleli, zejména pak Tříneckým železárnám, a.s. a paní Ireně Brichta, prezidentce RC Prague International.

Opět na Třístoličnicku

*Text: Dobroslav Zeman, PDG, RC Plzeň
foto: autor textu*

Jste přece jen hodně vysoko – dokonce 1 333 metrů nad mořem, pokud vystoupáte po strmém kamenném schodišti až na vrchol Třístoličnicku. Ten tvoří na sebe navršené žulové balvany, které bývaly v minulých letech skryty lesem ztepilých smrků. Ty však bohužel těžce poničil jednak orkán Kyril a ke zkáze lesa ještě „vypomohl“ zhoubný kůrovec. Mohutné ledovcové balvany jsou dnes patrné již od pěkného horského hotelu Dreisessel. A máte-li štěstí i s počasím (jako je měli letos všichni ti, kteří tam dorazili na tradiční rotariánské setkání tří sousedících zemí v sobotu 11. září), můžete se potěšit krásnými výhledy do horské krajiny ze samého hřebene Šumavy. Vidíte z něho do všech světových stran – k jihu do Rakouska, k severovýchodu do Čech a k jihozápadu do Bavorska.

Už před jedenácti lety se tu sešli rotariáni poprvé a to především z iniciativy RC Český Krumlov a rakouských rotariánů, aby se potěšili jak šumavskou přírodou, tak i setkáním se svými novými přáteli ze tří sousedních zemí. Stejně tak se tu sešli staří i noví přátelé uprostřed letošního září. Náš úřadující guvernér Martin Timr a jeho distriktní sekretář Petr Fencel (oba z Českých Budějovic a s manželkami) se navzájem přivítali především s Rudolfem Buchmeiserem a jeho milou paní Erikou, jedním z nestorů těchto setkání a naším bývalým guvernérem v roce 1996/97 (v době, kdy jsme ještě byli součástí rakouského distriktu 1920). Ve své nové funkci vedoucího rakouské sekce mezidistriktního výboru pro naši mezinárodní spolupráci se všem více než 50

Manželé Rudi a Erika Buchmeiserovi

Náš DG Martin Timr předal Daliboru Truhlarovi vlajčku s heslem letošního prezidenta RI „Building Communities, Bridging Continents“.

Všichni účastníci setkání před horským hotelem Dreisessel

účastníkům představil přítel Dalibor Truhlar, RC Linz-Altstadt (tak uvádí své jméno na vizitce, ale samozřejmě mluví perfektně česky a svůj český původ nikdy nezapře). Početně byl zastoupen i rakouský RC Rohrbach, dále RC Gmunden a RC Linz-Urfahr, z našeho distriktu Český Krumlov, Písek a Telč, z RC Plzeň přijeli čtyři jeho členové, a snad nejdál od nás účastníkem byl Martin Saitl, Daliborův protějšek ze strany našeho distriktu, který vážil dlouhou cestu na Třístoličnick až z Třebíče. Jen jsem trochu litoval, že naše německé přátele představoval tentokrát jen RC Freyung-Grafenau.

Na takovýchto přátelských setkáních se vždy podaří dohodnout něco nového, především jak pokračovat v rozvíjení přátelství a spolupráce. V tom také vidím jejich hlavní smysl a poslání. Když se pak většina účastníků vypravila ve sluníčku ještě na Trojmezí, setkali se členové LA A-CZ-SK na krátké poradě, aby si stanovili své úkoly pro příští období. A tak se můžeme již dnes těšit, že se budou přátelské vztahy mezi rotariány na mezinárodní bázi i nadále úspěšně rozvíjet. ■

RC Opava International – V roce 1998 začalo občanské sdružení Vlastenecký poutník, působící zejména v oblasti Nízkého Jeseníku, realizovat dnes již úspěšný mezinárodní projekt CESTA ČESKO-NĚMECKÉHO POROZUMĚNÍ. Na úpatí Červené Hory v Budišově nad Budišovkou vyrostla skutečná cesta, na níž kladou lidé žulové desky s nápisy jako důkaz svého odhodlání kráčet v Evropě cestou porozumění nejen symbolicky. Dnes má tato „Cesta“, která je každoročně v červnu prodlužována, již 195 účastníků z mnoha zemí Evropy a USA. V roce 2002 byla při prodlužování „Cesty“ založena další tradice. Je zde každoročně sloužena „Evropská polní mše“ k uctění památky padlých na všech evropských bojištích v mí-

nulých stoletích. To se stalo inspirací osmašedesátiletému pražskému rodáku, panu dr. Walterovi Kotrbovi z Erlangenu, který v létě letošního roku navrhl, aby u této „Cesty“ byla postavena kaple jako důstojný stánek pro poutníky. Svůj návrh podpořil i významným finančním příspěvkem. A tak vznikl projekt, jehož cílem je, aby „Kaple Cesty“ byla vysvěcena 25. června 2011. V současné době zpracovává architekt Jan Kolář z Opavy nejen projekt, ale i potřebné podklady pro územní a stavební rozhodnutí - náklady na výstavbu kaple jsou předběžně vyčísleny na částku blížící se jednomu milionu korun. Výstavbu podpořili svými stanovisky ministr zahraničí vlády ČR Karel Schwarzenberg a J. E. Mons. František Václav Lobkowicz, O.Praem, sídelní biskup ostravsko-opavský. J. E. Mons. Jan Basco Graubner, arcibiskup olomoucký a metropolita moravský záměr také vřele přivítal a přispěl osobním darem. Mezi předními organizátory tohoto záměru jsou i členové Rotary klubu Opava International, z nichž někteří záměr podpořili již i značnými finančními částkami. Dne 3. listopadu 2010 se proto členové Rotary klubu Opava International rozhodli, že převezmou nad výstavbou kaple oficiální záštitu. Byli by rádi, kdyby je v jejich usilování podpořili i další rotariáni nejen v Česku, ale v dalších evropských zemích. Takže: pomůžeme společně?

(Text: Josef Melecký, RC Opava International, foto: archiv - Ferdinand I)

Kontakt: Výbor pro postavení kaple
Partyzánská 229, 747 87 Budišov nad Budišovkou
telefon 724 100 646
nebo Rotary klub Opava International

Společná rakousko-česká školka

Právě včas, počátkem nového školního roku, byly obcí Retzbach a znojemským sdružením „Kindergartenverein“ ukončeny všechny přípravy na otevření neobvyklé mateřské školky. V příštích letech budou deset českých a deset rakouských dětí vychovávat v obou jazycích česká a rakouská teta. Znojenské děti budou dojíždět společně s tetou do Mittertezbachu,

aby si hravou formou osvojily jazyk a soužití se sousedy.

Před rokem přišel s touto iniciativou Herbert Patschka z RC Geras Waldviertel a dal k dispozici české iniciátorce Věře Svobodové nejen „startovací“ prostředky, ale oslovil i ostatní rakouské Rotary kluby a Městskou kapelu v Hollabrunnu,

aby uspořádaly ve Znojmě benefiční koncert. Jeho výtěžek předal nové mateřské školce dirigent souboru spolu s rotariánem Joachimem Celoudem. Další šek předali prezident Walter Pollak s PDG našeho distriktu Františkem Rynešem. Věříme, že účast zástupce Rotary distriktu 2240 při otevření mateřské školky v Retzbachu se stane inspirací pro podporu tohoto projektu i ze strany Rotary klubů na české straně hranice.

Dne 25. září nastal „den D“. Rakouský velvyslanec v Praze, Jeho Excelence Dr. Ferdinand Trautmannsdorf, spolu s hejtmanem Jihomoravského kraje Michalem Haškem slavnostně otevřeli společnou mateřskou školku v Mittertezbachu, přímo na rakousko-české hranici. Oba politici ve svých projevech zdůraznili nejen jedinečnost tohoto projektu, ale zvláště jeho symbolický význam. Děti z obou zemí se učí zpívat, hrát, tančit a mnoho dalších věcí Montessori metodou právě na společné hranici, tak zatížené historií. Rakouští rotariáni dali českým dětem k dispozici rozhodující prostředky, aby mohla školka zahájit. Oba řečníci vyjádřili svůj dík především soukromé iniciativě, která může být dobrým příkladem pro další projekty. Děti se již v prvních týdnech mnohé naučily a zazpívaly několik rakouských a českých písní.

Obec Retzbach dala k dispozici prostory a spolková země Horní Rakousko financuje rakouské osobní výdaje. Až budou vyčerpány finanční prostředky rotariánů, podpoří tento projekt také Jiho-
 moravský kraj.

(převzato z německého časopisu Rotary Magazin / Text: Herbert Patschka / překlad: František Ryneš, PDG / Foto: archiv klubu)

První okamžiky v nové školce prožil s dětmi a jejich tetami i PDG distriktu 2240 František Ryneš.

Guvernér Carrona (vpravo) předává příteli Rostislavu Zagorovi vlajku distriktu 2060.

Setkání spřátelených klubů

Spolupráce dvou spřátelených klubů, RC Český Krumlov a RC Udine Patriarcato, na základě vzájemné oficiální smlouvy o spolupráci dosáhla v mnoha činnostech naplňování myšlenek Rotary významných úspěchů.

Letošní rotariánský rok je o to významnější tím, že oba kluby dosáhly 15 let existence. Dne 24. 9. 2010 uspořádal RC Udine Patriarcato slavnostní mítink k tomuto významnému výročí, kterého se zúčastnil i zástupce našeho klubu přítel Rostislav Zagora. Mítink, který se konal v městečku

Morteglinano, navštívil guvernér místního distriktu 2060 pan Riccardo Carrona a další významné osobnosti rotariánského i veřejného života regionu Udine. Jedním z významných bodů mítinku bylo rovněž uzavření projektu opravy Mateřské školky v obci Malovice po povodni v roce 2009.

Na tomto projektu spolupracovaly kluby RC Český Krumlov, RC Udine Patriarcato, RC Bayerwald Zwiesel, RC Deggendorf a RC Passau-Dreiflüssestadt, celková hodnota projektu dosáhla 187 000 Kč.

Přítel Rostislav Zagora na tomto slavnostním mítinku předal do rukou presidenta RC Udine Patriarcato Giovanniho Del Frata závěrečnou zprávu tohoto projektu včetně kompletní dokumentace. Spolupráci obou klubů pak ve svých projevech vysoce hodnotil jak president klubu přítel Del Frate, tak i guvernér distriktu Carrona. Výměna vzájemných zkušeností z činnosti klubů pak probíhala nezávazně i během celého nádherného setkání.

(Text: Rostislav Zagora / foto: archiv)

Vinobraní v Rakousku – 16. října letošního roku proběhlo každoroční již tradiční vinobraní pořádané naším spřáteleným RC Geras – Waldviertel. Sklízena byla vinice prezidenta RC pana Waltera Pollaka. Akce probíhala jako vždy ve velmi příjemném duchu a i počasí sběračům přálo. Víno vyprodukované ze sklizených hroznů bude označeno etiketami RC Geras a klubů, které se na sklizni podílely. Výtěžek následného prodeje bude použit na projekty RC Geras. Sběrači nezůstali bez odměny, po sběru následovala několikachodová opulentní svačina přímo na vinici. Barvy RC Znojmo velmi úspěšně hájili pánové Michal Veselý, Jiří Výmola, Zdeněk Přikryl a Jaromír Leisser s partnerkami. Všichni zúčastnění akci hodnotili velmi kladně a záměr i provedení bude zajistě inspirací i pro kluby ostatní. Vinobraní je úspěšně se námi, těšme se na to následující.

(Text: Anita Rozvadovská / Foto: archiv klubu)

Majstrovstvá sveta Rotary v cyklistike

Text: Milošlav Abel, RC Trenčín

V dňoch 10. až 12. 9. 2010 sa k8onal v Rakúsku už 26. ročník rotariánskych Majstrovstiev sveta v cyklistike, pod záštitou FCS (Fellowship Cycling to Serve). Organizátormi týchto majstrovstiev boli tri Rotary kluby v blízkosti hornorakúskeho mesta Linzu, a to RC Enns, RC Gallneukirchen a RC Perg, Na okraji Pergu pripravili pekný cyklistický okruh s asfaltovým povrchom. Okruh meral 3,4 km a pretekári ho absolvovali podľa kategórií 9 až 15 krát.

Na preteky sa prihlásilo viac ako 130 súťažiacich. Bol to už 26. ročník, ale s prvou účasťou tiež rotariánov z dištriktu 2240, z ktorého sa na výzvu past-governéra Františka Ryneša prihlásil Antonín Chamrád z RC Frýdek Místek a Milošlav Abel z RC Trenčín.

Spríevodný program bol veľmi bohatý. V prvý deň po registrácii v meste Enns a po prehliadke trate v Pergu sa večer v hoteli Mader uskutočnil otvárací ceremoniál, kde okrem organizátorov prehovoril a šampionát zahájil prezident FCS pán Jos Kuijper z Nizozemska.

V sobotu 11. 9. 2010 sa pretekalo v piatich vekových kategóriách. Naši pretekári štartovali v „najťažšej“ 65 a viac. V silnej konkurencii skončili v strede poľa: Miloš na 10. mieste a Antonín bol 14., za čo boli obaja odmenení peknou plaketou. A že sa pretekalo naplno, svedčí fakt, že prvý v cieľi G. Zanetti z RC Susa e Valsusa (Taliano) dosiahol priemer 34,8 km/hod.

Večer sa v mestečku St. Florian konal Gala Friendship Evening. Bol v honosnej Marmorsaal. Tu prebehlo vyhodnotenie pretekov, oficiálne vyhlásenie výsledkov, a z výťažkov sa odovzdali prostriedky na niekoľko „social-projektov“, ako „Herzkinder“ Austria, SozialMarkt Perg a Fistula projekt v Nigérii.

Na záver programu sa prezentovali organizátori budúceho šampionátu, ktorý sa bude konať v roku 2011 vo švajčiarskom meste Aubone. Podrobné výsledky, galérie fotografií a ďalšie detaily sa dajú pozrieť na www.cyclingtoserve.at. ■

V poli pretekárov sa naši pretekári nestratili. Miloš a Antonín na čele (druhej) skupiny pretekárov. Fotografiu k uverejneniu láskavo poskytol RC Perg (AT) pán Reinhard Huber.

Naši reprezentanti (zľava) Antonín Chamrád a Milošlav Abel, mali ráno pred štartom pretekov dobrú náladu. Fotografia je z rodinného archívu rodiny Chamrádových.

Po výjazde zo zákruty je na špiči skupiny Miloš Abel. Fotografiu taktiež poskytol RC Perg.

30. VÝROČÍ RC KJÓTO RAKUCHU

RC Praha hostem sesterského klubu v Japonsku

Text: J. Hladký, H. Langerová / Foto: D. Walter, Jan Hladký

Historie spolupráce

Už deset let trvá partnerství mezi RC Praha a RC Kjóto Rakuchu. Japonský klub je mladší o 55 let než ten náš, takže vzájemné návštěvy se uskutečňují zhruba v pětiletých cyklech. V roce letošního kulatého výročí sesterského klubu jsme se chystali cestu zopakovat. Člověk mívá, sopka mění – a tak jsme sice přišli o největší dubnové oslavy i o rozkvetlé sakury, nikoliv však o odhodlání uskutečnit misi v náhradním termínu.

Slavnostního zasedání v Kjótu se na rozdíl od nás mohli zúčastnit přátelé z dalších partnerských klubů z druhé strany zeměkoule, kam popílek z Islandu nedosáhl: z Havaje a San José. Japonští přátelé přesto vyvěsili na čestné místo českou vlajku na znamení, že chybíme opravdu pouze fyzicky.

Oslavy po japonsku

RC Kjóto Rakuchu zasedá každé pondělí při reprezentativním společném obědě. Místem jednání je exkluzivní hotel Okura na nejprestižnějším kjótském náměstí hned vedle radnice. Ostatně, i zdejší primátor je členem RC Rakuchu, stejně jako majitel tohoto hotelu. Klub má kromě nich 160 dalších členů, vesměs předních podnikatelů města.

Klubové oslavy se konají na vysoké úrovni a ve velkorysém stylu, a pro své hosty je japonští hostitelé doplňují i řadou kulturních akcí. V minulosti jsme tak navštívili tradiční japonské divadelní představení, absolvovali čajový obřad u nejvyššího kjótského velmistra tohoto oboru nebo jsme strávili den v tradičních kimonech.

Na druhý pokus

Letos v září jsme se tedy vydali do Japonska znovu. I časný podzim tu má své kouzlo, protože počasí je stále letní (až příliš: i 38 °C) a růžové květy sakur nahrazuje pomalu se zbarvující listí.

První týden jsme strávili v Tokiu a jeho okolí. Už v Česku jsme si koupili tzv. JR pasy, takže jsme mohli cestovat shinkanzenem, hikari i většinou tras metra už bezplatně.

V úterý čtrnáctého září ráno jsme nasedli na hikari a přemístili se do Kjóta. Cesta dlouhá něco přes 400 kilometrů trvala dvě a půl hodiny.

Na nádraží čekali japonští přátelé, kteří nás taxíky dopravili do hotelu Okura – nejen sídla RC Kjóto Rakuchu, ale také do našeho dočasného bydlíště.

V pravé poledne jsme byli uvedeni za ohromného aplausu do slavnostně vyzdobeného sálu zaplněného do posledního místa zdejšími i hostujícími rota-

krátkodobých výměn i rodinné výměny. Obě strany přislíbily, že učiní kroky potřebné k tomu, aby byly tyto výměny na úrovni distriktů zahájeny.

Další program

Nebyli by to ani naši japonští přátelé, kdyby pro nás nepřipravili další akce. Slavnostní večeri, opět za reprezentativní účasti elity města a včetně přítomnosti krásných gejš, resp. geiko, majících za úkol pobavit společnost (jen) klasickou hudbou a tancem; setkání s hlavním mnichem chrámového komplexu; krátký kurs vytváření ikeban; splutí horské řeky; a hlavně – nekonečná japonská pohostinnost. K té patří určitě i to, že v klubovém zpravodaji, vydaném před naším příjezdem, jsme byli krátce jmenovitě představeni a že článek byl doplněn i základním slovníčkem českého jazyka. A mile nás překvapilo, když další číslo zpravodaje, které vyšlo druhý den po úvodní slavnostní večeri, obsahovalo i fotoreportáž z této akce. V hotelovém pokoji jsme měli na přivítanou každou bohatou kyticí, plyšáka pro štěstí a několik origami, a na závěr obálku s CD plným fotografií z našeho pobytu v Kjótu...

Těšíme se na příští setkání s našimi přáteli – už napřesrok na jaře, tentokrát v Praze. ■

riány a výměnnými studenty. Zazněly státní hymny i hymna RC Kjóto Racuchu. Osobně nás přivítal guvernér distriktu 2650 Yurio Kurita i prezident klubu Hiroshi Takebe s řadou dalších funkcionářů. V proslovech jejich i našeho past-prezidenta Karla Hozíka byla nefalšovaná radost ze shledání, ke kterému došlo i přes dubnová dramata v leteckém prostoru nad Evropou.

Spolupráce včera a dnes

Dosud se partnerství mezi RC Kjóto Rakuchu a RC Praha odehrávalo na bázi poskytování finančních výpomocí: v čase povodní v roce 2002 se za významné pomoci japonských přátel podařilo v obci Tuhán vybudovat střechu na novém domově pro seniory, a naopak po zemětřesení, které zasáhlo Japonsko, odešla v rámci humanitární pomoci z RC Praha částka 10 000 dolarů, určená pro nejvíce postižené.

Kromě této vzájemné humanitární výpomoci při živelních katastrofách se po letošních zářijových jednáních v Kjótu rýsují i nové možnosti v oblasti Služba mládeži, kde dosud žádná spolupráce neprobíhala. Při společné besedě s prezidentem RC Kjóto Rakuchu Hiroshi Takebem, past-guvenérem distriktu 2650 Yoshihisou Hiraiem a sekretářem klubu Toshiharu Fujiwarou byla deklarována vzájemná chuť i ochota zahájit výměny studentů v oblasti

Předseda Ackermann-Gemeinde p. Martin Kastler, poslanec Evropského parlamentu, při projevu

Text a foto: Dobroslav Zeman, PDG

Již v roce 1946 bylo v Německu založeno těmi, kteří byli po 2. světové válce vysídleni z tehdejšího Československa, společenství, nazvané Ackermann-Gemeinde. Jeho cílem bylo od samého začátku přispívat ke konstruktivnímu utváření budoucnosti Evropy. Svůj název odvodilo z německy psaného literárního díla za 14. století nazvaného „Ackermann aus Böhmen“ („Oráč z Čech“), jehož autorem byl Jan ze Žatce, rodák ze západních Čech a notář Nového Města Pražského. Je to dialog člověka se smrtí, o smyslu života, o bolesti...

Zakladatelé tohoto společenství byli jak svým osudem vysídlenců, tak i hloubkou tohoto díla natolik zasaženi, že si jeho název vzali do svého štítu a v dalších desetiletích se stali aktivními šířiteli myšlenky smíření a spolupráce obou národů – Čechů a Němců, s plným vědomím své odpovědnosti a s úctou ke společným dějinám, po staletí se rozvíjejícím i ve snaze uchování hodnot společné kultury.

K tomuto ideálu přispěl na počátku roku 1990 také kardinál František Tomášek jako tehdejší předseda české biskupské konference svým vstřícným dopisem, tehdy adresovaným německé biskupské konferenci. Ta pak na něj obratem velmi pozitivně reagovala ve snaze dalšího konstruktivního utváření budoucnosti Evropy.

Vzácné chvíle v arcibiskupském paláci

Uplynulé dvacetiletí úspěšně se rozvíjející spolupráce obou svobodných zemí jak na poli duchovním, tak humanitárním a kulturně-společenském si německá Ackermann-Gemeinde a její česká sesterská organizace - Sdružení AG - připomněla slavnostním setkáním, které svolala pod heslem „Pravda a láska nás osvobodí“ (dle slov kardinála F. Tomáška) do Prahy na čtvrtek 18. listopadu t.r.

Byl jsem poctěn tím, že jsem také dostal na toto shromáždění pozvánku – navíc právě do pražského arcibiskupského paláce, jehož exteriér na Hradčanském náměstí jsem vždy obdivoval, ovšem nikdy jsme neměl příležitost vstoupit do jeho bran.

Asi 200 účastníků se setkala v Síní kardinála Berana v zadním traktu rozsáhlého paláce. Na zahájení promluvil předseda Ackermann-Gemeinde p. Martin Kastler, poslanec Evropského parlamentu, a předseda Sdružení AG pan Jaromír Talíř, bývalý ministr kultury ČR (člen RC České Budějovice). Svými velmi hodnotnými projevy a zamyšlenými nad pozitivními výsledky česko-německých vztahů přispěli arcibiskupové a před-

Ministr zahraničních věcí Dr. Karel Schwarzenberg a pražský arcibiskup Mons. Dominik Duka OP, předseda české biskupské konference

Arcibiskupský palác na Hradčanském náměstí v Praze

sedové biskupských konferencí obou zemí, tedy Dr. Robert Zollitsch a Mons. Dominik Duka OP. Hlavní projev pak pronesl – zčásti v češtině a zčásti v němčině – náš ministr zahraničí Karel Schwarzenberg, jímž jen podtrhl význam a přínosy naší mezinárodní přátelské spolupráce.

Když pak byli všichni účastníci přivzváni na recepci v reprezentativních místnostech paláce, měl jsem vzácnou možnost seznámit se s jejich krásou a důstojností, kterou jsem dosud znal jen z televize, například z přijetí papeže Benedikta XVI. při jeho návštěvě naší země v minulém roce.

Při této příležitosti jsem si znovu uvědomil, jaký význam má pro upevnění pozitivních vztahů mezi Čechy a Němci i spolupráce nás, rotariánů s našimi západními sousedy, kterou koordinuje mezdístriktní výbor, zaměřený na naše všestranné kontakty s Rotary kluby v Německu. O jednom takovém velmi přínosném projektu jsme ostatně hovořili v čísle 4/2010 našeho dvouměsíčníku – o záchraně historického kostelíka v Ostrovci na severním Plzeňsku, do kterého byly (a stále jsou) zapojeny RC Plzeň s RC Weissenburg.

Snad tedy brzy přibudou i projekty další! ■

EBS-CZECH BODYGUARD, s.r.o.

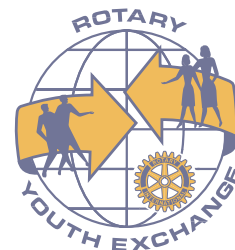
www.police-ondra.cz

- detektivní služba
- bodyguard service
- ochrana objektů
- vyhledávání osob
- elektronické zabezpečení
- ekonomické analýzy a poradenství
- vymáhání pohledávek
- manažerská činnost
- převozy a doprovody peněz
- agenda likvidace firem
- manažerská a poradenská činnost

**Bezpečnostní a detektivní služba
Bodyguard servis
V.I.P.
Zprostředkování obchodu a služeb**

**Kovářská 17/1169
190 00 Praha 9
tel./fax: +420 461 619 221
mobil: +420 731 462 777**

Výměnné pobyty středoškoláků

Na přelomu srpna a září postupně dorazili do svých hostitelských Rotary klubů, rodin a škol v našem distriktu zahraniční středoškoláci, účastníci se ve školním roce 2010/2011 programu dlouhodobých studentských výměn (YSE), který na základě certifikace ústředí RI zastřešují vysílající a hostitelské distrikty. Výbor pro službu mládeži uspořádal ve dne 17.–19. září tradiční setkání těchto studentů a jejich patronů (YEO) z hostitelských Rotary klubů. Toto setkání, v angličtině výstižně nazývané „orientation meeting“, se i tentokrát uskutečnilo ve Strečně u Žiliny.

Strečno z pohledu organizátora

Text: Jaromír Barák, místopředseda distriktního výboru pro službu mládeži

Tak jako v jiných letech i letos byl „orientation meeting“ pro příjíždějící studenty spojen s poradou zástupců jednotlivých Rotary klubů, kteří se věnují Službě mládeži (YEO). Přijeli funkcionáři z třiceti sedmi klubů, osmnácti českých a devatenácti slovenských.

Program začal již v pátek večer poradou Distriktního výboru služby mládeži (DVSM), za účasti distriktního guvernéra Martina Timra a DGN Alexandra Turkoviče, na které se řešily koncepční otázky a požadavky kladené na distrikt a jednotlivé kluby zvláště v souvislosti s ročními výměnnými pobyty středoškoláků.

Náročný sobotní program začal blokem věnovaným krátkodobým pobytům dětí v zahraničí. Na letní tábory vyjelo o letošních prázdninách 63 studentů z Česka a 26 ze Slovenska. Mezi standardními pořadateli táborů z evropských zemí a severní Ameriky se letos objevila i exotická Indie. Rodinným výměnám se od letošního roku začíná věnovat nová členka DVSM Šárka Zabadalová z RC Kroměříž. Její přednáška zaujala hlavně rotariány ze slovenských klubů, kte-

rě se tohoto druhu výměn prozatím nezúčastnily. Na rozdíl od letních táborů se jedná o pobyty delší, čtyř až šestitýdenní, pro které se nabízí velmi zajímavé země jako je Brazílie, USA, Mexiko, Taiwan nebo Jižní Afrika.

Nejvíce času bylo věnováno tradičně dlouhodobým výměnám. V tomto rotariánském roce hostí náš distrikt 32 zahraničních studentů na Slovensku a 19 v Česku, do USA, Kanady, Austrálie, Mexika, Brazílie, Taiwanu a Kolumbie vyjelo 39 slovenských a 20 českých dětí. Nižší zájem českých klubů o tento druh výměn je způsoben především vyšší administrativní náročností přípravy klubu a hostitelských rodin na pobyt zahraničního studenta, která je daná nutností dodržovat pravidla certifikace Rotary International. Stojí za povšimnutí, že slovenské kluby se s tímto problémem už úspěšně vyrovnaly a hostí a vysílají do zahraničí stejný počet studentů jako v předchozích letech.

Zvláštní pozornost byla při přednáškách věnovaných pravidlům dlouhodobé výměny, kterými se všichni zúčastnění – tedy především zahraniční student, hostitelský klub a rodiny musí řídit. Byla zdůrazněna nezastupitelná úloha výboru pro Službu mládeži v jednotlivých klubech a každotýdenní kontakt counsellora se studentem. Velký

důraz je třeba klást na dodržování pravidel cestování. Stejně jako studenti byli i klubovní funkcionáři seznámeni s plánem akcí, které pro děti v tomto rotariánském roce DVSM bude pořádat.

V další, nejobsáhlejší části programu byl probrán harmonogram přípravy studentů vysílaných do zahraničí v rotariánském roce 2011–12. Již 26.–28. listopadu 2010 se v Kroměříži uskutečnil první Orientation meeting, který byl spojen s distriktním výběrem studentů nominovaných jednotlivými kluby. Ivan Lamoš, místopředseda DVSM, podrobně seznámil rotariány s dokumenty, které bude nutno do Kroměříže dovézt. Též zopakoval postupy práce s databází RYEDB, která je přístupná na www.ryedb.net a slouží jako hlavní komunikační a informační kanál mezi DVSM, kluby a studenty, vysílanými na dlouhodobou výměnu.

Strečno z pohledu studentů

Text: Ivana Sabaková, Rotex SK

Foto: Miroslava Žižková, YEO RC Písek a archiv Rotex SK

Počas „orientačného stretnutia“ si výmenní študenti mohli vychutnávať prostredie tréningového centra ŽSR, pričom sa vzájomne spoznali a do-

Guverner Martin Timr s inboundmi v distrikte 2240

zvedeli sa čo-to o svojom nadchádzajúcom roku, ktorý majú stráviť na Slovensku a v Českej republike. Pobyt im spríjemňovali zástupcovia vedenia Rotary dištriku, niekoľkých Rotary klubov aj Rotexu (skoršie absolventi YSE), či už prednáškami, alebo rôznymi aktivitami.

Po príchode v piatok podvečer sa meeting začal uvítacou ceremóniou, pri ktorej si študenti vypočuli príhovor prezidenta RC Žilina, ktorý orientáciu meeting zastrešoval. Neskôr sa študenti predstavili, pričom spomenuli niektoré zo svojich záľub vo svojej krajine aj tu. Prijemným prekvapením bola slovenčina a čeština niektorých inboundov, ktorí si za svoje výkony vyslúžili potlesk. Ďalej mali naplánované zoznamovacie hry a aktivity, počas ktorých si otestovali svoju pamäť a mená ostatných výmenných študentov.

Sobota sa už niesla v znamení prezentácií, prednášok a pravidiel. Inboundi si vypočuli spoločnú prezentáciu slovenského a českého Rotexu o Českej republike a Slovensku, ktorá im dala pár rád do života počas výmeny. Taktiež absolvovali jazykový test, v ktorom odhalili svoje nedostatky a mali možnosť ukázať, aký pokrok dosiahli počas prvých pár týždňov svojho pobytu v dištrikte 2240. Okrem toho boli poučení aj o možnom „culture shocku“ plynúceho z prechodu do iného prostredia a jeho možných dôsledkoch. Dostali rady, ako sa začleniť do nového kolektívu, ako vychádzať s rodinami a taktiež ako riešiť prípadné problémy. Poobede sa študenti vybrali na tradičnú návštevu hradu Strečno, jedného z niekoľkých hradov v okolí Žiliny. Ako každý rok, aj teraz najviac zaujala

Prednášky počas sobotného doobedia

stredoveká toaleta a kulisy, ktoré zanechali filmári filmu Dračie srdce. Po návrate nasledovala prezentácia o pozitívnej motivácii, ktoré mala za úlohu podporiť študentov v užívaní si výmenného roka naplno a objasnila aj možnosti, ktoré majú výmenní študenti k dispozícii. Večer sa konali skupinové diskusie za prítomnosti Rotary a Rotexu. Študenti mali možnosť rozobrať svoje problémy alebo podať návrhy, ktoré by im podľa nich spríjemnili výmenu v Českej republike a na Slovensku. Vzhľadom na to, že časový harmonogram bol študentmi vzorne dodržiavaný, po

skončení oficiálneho programu zostal čas aj na improvizovanú diskotéku, ktorú si, pod dohľadom Rotexu, študenti zrežirovali sami a prišli si počas nej na svoje vyznávači všetkých hudobných aj tanečných štýlov. Táto trvala až do večierky, kedy sa všetci, hoci neochotne, pobrali spať.

V nedeľu bola pre študentov pripravená uzatváracia ceremónia, po ktorej sa študenti opäť vybrali do svojich miest k svojim rodinám, kde - ako dúfame - prežijú úspešný rok plný zážitkov. ■

Rotetáci sú veľkou oporou organizátorov YSE

Košický maratón s rotariánskou účasťou

Priznám sa, že Košický maratón mieru napriek svojej významnosti nikdy nebol v centre mojej pozornosti. Všetko sa však zmenilo počas ostatného ročníka tohto športového sviatku maratónskych bežcov. Košického maratónu konaného 3. októbra 2010 sa totiž rozhodol zúčastniť náš inbound Myles O'Hara z USA, ktorý v Nových Zámkoch trávi svoj rok v rámci long-term výmenného pobytu. Tento športovo nadaný skvelý chlapec z Chicaga, štát Illinois, ktorý nás denne presvedča o svojej húževnatosti a vytrvalosti v zdolávaní prekážok slovenského jazyka a jeho neľahkej gramatiky, dokázal svoje kvality nielen odvahou postaviť sa na štartovaciu čiaru, ale aj výborným výsledkom 3:54:01, za ktorý Košický maratón zabehol. V celkovom poradí približne 1000 účastníkov skončil na vynikajúcom 444 mieste po nie viac, ako 10-tich dňoch tréningov s chlapcami z Novozámockého atletického klubu. V cieľi bol Myles za veľkého povzbudzovania vítaný celou hosťiteľskou rodinou Zemaníkových, starou mamou Agnešou Langovou a ďalšími „inboundmi“ hosťujúcimi v Nových Zámkoch a Košiciach. Skvelým pokračovaním príbehu je skutočnosť, že s atletickým klubom Myles trénuje aj naďalej a netají sa túžbou zúčastniť sa v rámci svojho pobytu aj Pražského 1/2maratónu, ktorý sa bude konať začiatkom apríla 2011.

Vyslovujem týmto Mylesovi za RC Nové Zámky vďaka a veľké uznanie za úspech, ktorý sa mu podarilo dosiahnuť. Súčasne ďakujem hosťiteľským rodinám Jozefa Zemaníka, Ladislava Keveho a Jany Langovej ako aj členom RC Nové Zámky Petrovi Plichtovi a Tomášovi Langovi za všestrannú pomoc pri organizovaní tohto podujatia.

*Juraj Lang, YEO
RC Nové Zámky*

So svojou „hosťujúcou babičkou“ Dr. Agnesou Langovou, budúcim „bratom“ Michalom Zemaníkom a inboundmi z USA a Mexika

Myles O'Hara v cieľi

Šťastný úsmev po absolvovaní 42 km

Jozef a Eva Zemaníkovi, ktorí od Vianoc budú host-rodinou Mylesa

O krásnej prírode, priveľa zemiakov a každodenných maličkostiach

Mariely, Paige a Paul boli na pohľad traja obyčajní študenti žilinského Gymnázia Varšavská, ktoré ste mohli v minulom školskom roku stretnúť v palacinkárni, alebo v niektorej z čajovní. Napriek tomu boli však trochu iní, než bežní študenti. Všetci traja boli totiž súčasťou výmenného programu, ktorý medzi sebou každoročne organizujú Rotary kluby na celom svete. A tak sa pre Mexičanku Mariely, Kanadčanku Paige a Američana Paula stala na rok domovom práve Žilina. Pravidlá ich programu sú jednoduché. Počas roka, ktorý na Slovensku trávia, bývajú postupne v dvoch až troch slovenských rodinách, kde pre nich platia tie isté pravidlá, ako pre hociktoré iné dieťa. Umývajú riad, vynášajú smeti a rovnako ako ostatní musia chodiť do školy. Aby toho nebolo málo, musia sa počas roka naučiť po slovensky a zvyknúť si na všetko, čo sa nám zdá byť normálne a bežné. Prečo sa rozhodli navštíviť práve Slovensko, kam radi chodia vo voľnom čase, ale aj o tom, aké boli ich prvé dni, nám Mariely, Paige a Paul porozprávali sami.

Prečo ste sa rozhodli stráviť celý rok mimo vašej krajiny?

Paige: Ja som sa rozhodla pre účasť na ročnom výmennom pobyte, keď som chodila do jedenástej triedy. Vtedy som mala 17 rokov. Uvedomila som si, že by som chcela na nejaký čas odísť a skúsiť si život v inej krajine. Veľmi mi nezáležalo na tom kde, a tak som vlastne najskôr ani nevedela, akú krajinu si mám vybrať. Tiež som sa chcela naučiť hovoriť novým jazykom. Chcela som si vyskúšať robiť iné veci, než tie, na ktoré som bola v Kanade zvyknutá.

Mariely: Navyše máte šancu ako človek dospieť a dozrieť. Napríklad ja som už dnes oveľa viac samostatná, ako som bola pred tým, než som prišla na Slovensko.

Paul: U mňa to bolo trochu iné. Už moja mama bola kedysi „exchange“ študentkou, a tak ma v tomto smere vždy veľmi podporovala. Keď som mal 12 rokov, začal som sa učiť francúzštinu, a práve vtedy som sa po prvýkrát zaoberal myšlienkou, aké by to bolo odísť do inej krajiny. Na Slovensku je mnoho vecí, ktoré sa môžem naučiť. Jazyk, je len „vrchol ľadovca“. Je to úžasné, nikdy sa nedá povedať, že viete všetko. Veľmi ma baví učiť sa nové veci, či už ide o históriu alebo geografiu. Je to iné, než keď na Slovensko príde človek len ako turista.

Prečo ste sa rozhodli ísť práve na Slovensko?

Paige: Ja som si nemohla vybrať, kam chcem ísť. Musela som si urobiť niečo ako zoznam krajín a zoradiť ich podľa mojich preferencií. Slovensko, ako číslo šesť na mojom zozname, mi však vybrali členovia môjho Rotary klubu v Kanade.

Mariely: Ja som hneď dostala zoznam krajín, kam som mohla ísť. Z Európy som však mala na výber len Slovensko a Česko. Mojmým snom bolo ísť do Európy a Slovensko sa mi pozdávalo viac ako Česko.

Paul: Ja som si mohol vybrať až skoro 40 rôznych krajín. Do Ameriky vo všeobecnosti prichádza veľa výmenných študentov, tak preto je toľko miest, kam som ako Američan mohol vycestovať. Ja som chcel ísť do Európy a mojím číslom jedna bolo Francúzsko, lebo, ako som už spomenul, po francúzsky som sa nejaký čas učil. Slovensko ma však predsa len zaujalo. Uvedomil som si, že aj napriek tomu, že neviem po slovensky, mohol som sa počas roka mnoho vecí naučiť. Západná Európa je navyše plná turistov a pre mňa ako cudzinca bola oveľa viac známa ako stredná a východná Európa. Chcel som, aby bol môj rok v inej krajine založený hlavne na vlastnej skúsenosti, ktorá by bola iná a výnimočná v porovnaní so všetkým, čo som doteraz zažil.

Napriek tomu sa však zvykne stávať, že o nás cudzinci majú nesprávnu predstavu.

Čo ste teda vedeli o Slovensku pred tým, než ste sem skutočne prišli?

Mariely: Vedela som, že je to malá krajina, v ktorej kedysi vládol komunistický režim. Predstavovala som si však všetko úplne rozdielne. Vlastne som rada, že je to tu iné, než som pôvodne myslela.

Paige: Aj ja som samozrejme vedela o tom, že tu bol komunizmus a bola som zvedavá, ako to ovplyvnilo každodenný život Slovákom dnes. Vo všeobecnosti som toho však veľa nevedela, a myslela som si, že tu budú ľudia žiť v oveľa biednejších podmienkach. Našťastie, mylila som sa a bola som skutočne veľmi milo prekvapená.

Paul: Ja som sa snažil byť otvorený ku všetkému, ale o komunizme som tiež počul. Napriek tomu som si však predstavoval skôr veľa hôr a kopcov a chránených oblastí. Vlastne som si nie celkom istý v tom, čo som v skutočnosti očakával, lebo som vedel, že to čo ma čaká bude určite iné, než to, čo sa o Slovensku hovorí. Len taká Žilina má takmer 100 000 obyvateľov, a tak je jasné, že nemôžu žiť všetci v chatrčiach niekde na kopcoch.

Mali ste aj nejaké kurzy slovenčiny?

Paige: Ešte v auguste sme absolvovali jeden týždeň jazykového kurzu. To, ako rozumieme a hovoríme dnes, väčšinou závisí od toho, v akej host-rodine bývame. Napríklad moja prvá „mama“ vôbec nevedela anglicky, a tak sa so mnou vždy snažila hovoriť jednoduchou slovenčinou.

Mariely: Veľmi nám pomáhajú aj naši spolužiaci. Pokiaľ sa dá, tiež sa s nimi vždy rozprávame po slovensky. Keď niečomu nerozumieme, vždy nám pomôžu a preložia do angličtiny to, čo potrebujeme.

Koľko výmenných študentov je v súčasnosti na Slovensku?

Paul: Spolu 32. Najviac nás je z USA, ale sú tu aj študenti z Kanady, Mexika, Japonska, Brazílie, Thajska a Austrálie. Máme naplánované pravidelné mítingy, a tak sa spoločne stretávame a máme tak možnosť spoznať sa aj medzi sebou.

Čo pre vás bolo najťažšie za celý čas, čo ste v našej zemi?

Mariely: Pre mňa určito to, keď som sa musela sťahovať z prvej host-rodiny do tej ďalšej. Bolo to skutočne smutné, ale už som si zvykla.

Paul: Nedá sa jednoznačne povedať, čo bolo najťažšie alebo najsmutnejšie, lebo ja som sa na Slo-

vensko veľmi tešil. Bol som nadšený všetkým tým, čo sa malo stať a bol som plný očakávaní. Preto, keď ma boli moji rodičia zaviesť na letisko, bolo veľmi ťažké vidieť ich stáť v strede tej veľkej haly, ako mi mávajú. Moja mama trochu plakala a bolo mi jej ľúto. Rád by som im povedal, že aj ja som smutný z toho, že idem preč, ale nešlo to, lebo som bol nadšený a plný očakávaní. Keď som prišiel, bol som pripravený na nové veci a s možnými ťažkosťami som, samozrejme, počítal. Problémy mi však robili každodenné maličkosti, akými sú môj rozvrh v škole, alebo cestovný poriadok. Tiež bolo ťažké vybaviť si základné veci, ako lístky na obed, kartičku na autobus, dať sa ostriať, alebo si nabiť čipovú kartu. Všetko to, samozrejme, komplikovalo to, že som ešte nevedel po slovensky.

Paige: Ja som sa zvykla hlavne zo začiatku cítiť veľmi osamelo. To sa mi stávalo najmä, keď som ešte nevedela po slovensky. Je ťažké nájsť si nových priateľov a zvyknúť si na iné prostredie. O to je to horšie, keď je človek sám. Keď som sa snažila rozprávať sa s mojimi spolužiakmi, častokrát som toho ešte chcela veľa povedať, ale som jednoducho nemohla, lebo som nevedela, ako mám vyjadriť svoje myšlienky po slovensky. Ten pocit, keď som vedela hovoriť len „dobré“, ma veľmi ubíjal.

A čo jedlo, trvalo vám dlho, kým ste si zvykli na slovenské jedlá?

Mariely: Bolo to ťažké hlavne na začiatku, lebo na môj vkus sme jedli priveľa zemiakov a kapusty. V škole som mala na obed zemiaky, doma na večeru tiež, a tak to bolo stále dookola. Teraz som si

však zvykla, tak je to lepšie. Bryndzové halušky mi naopak veľmi chutia.

Paige: To je pravda, ja si halušky niekedy priam pýtam.

Paul: S jedlom to pre mňa nebolo až také ťažké. Hneď v prvý deň, keď ma bol môj „otec“ zobraj na letisko, zastavili sme sa v reštaurácii, kde sme si dali pečené bravčové koleno. Celkom mi to chutilo, lebo kvôli európskej imigrácii, ktorá je v okolí Chicaga, som zvyknutý jesť mäsité jedlá. Tiež som jedol guláš z vnútorností, čo tiež nebolo až také zlé. Myslím, že oveľa viac prekvapený tým, že som sa to odvážil ochutnať, bol môj „otec“. Pôvodne mi totiž ponúkol tanier s tým, že ak mi nebude chutiť, nemusím to jesť, takže moju reakciu určite nečakal.

Takže vám všetkým halušky vlastne chutili?

Paul: A nielen halušky. Hlavne všetok ovčí syr. Keď sa vrátim nazad do Ameriky, bude mi určite veľmi chýbať.

Paige: Ďalšia vec, na ktorú som si musela zvykať bolo to, že vždy na obed pred hlavným jedlom jete polievku. Prvýkrát, keď som jedla polievku, som si niekoľkokrát naložila, aby som bola sýta a keď som už viac nevládala, moja mama priniesla plný tanier hlavného jedla.

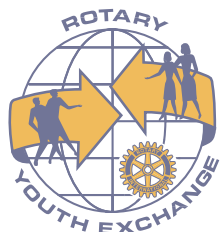
Mariely: Mne síce chýbajú korenéné jedlá, lebo v Mexiku koreníme oveľa viac. Napriek tomu je však slovenská gastronómia úžasná.

V čom ste sa zmenili najviac, keď sa na seba pozriete dnes a pred pol rokom?

Mariely: V prvom rade som oveľa viac nezávislá, lebo v Mexiku to bolo samé: „Otec, urob toto, pomôž mi prosím s týmto a podobne...“ Tu je to síce v niečom podobné, ale zároveň je to iné a skutočne som za seba oveľa viac zodpovedná sama. Tiež som sa naučila oveľa viac ďakovať a používať slovo prosím.

Paige: Myslím, že som v niečom iná, ale je skutočne ťažké povedať konkrétne v čom. Skutočne sa veľa vecí zmenilo. Mnohokrát sa mi stane, že tu urobím nejakú vec, ktorá mi príde úplne normálna a potom si uvedomím, že nič podobné by som v Kanade nikdy neurobila. Myslím, že veľa vecí bude iných aj keď sa vrátim naspäť domov. V každom prípade to určite bude neopakovateľná skúsenosť.

Paul: Rok v inej krajine na všetkých niečo zanechá. Ja som si však nie celkom istý v tom, ako to mám vlastne opísať. Myslím, že som vlastne oveľa viac sám sebou. Viac premýšľam o veciach, ktoré chcem robiť a baví ma a skutočne robím to, čo naozaj chcem. Veľmi sa nezaobieram tým, čo si mys-

lia ostatní ľudia, alebo čo ostatní chcú, aby som robil. Takže keď som napríklad na námestí a robím niečo, čo ostatní považujú za smiešne alebo trápne, vôbec mi to neprekáža. Tí ľudia ma vlastne ani nepoznajú a je možné, že ma už nikdy ani nevidia, tak mi skutočne vôbec neprekáža to, čo si o mne v tú chvíľu asi myslia.

Mali ste možnosť už aj cestovať po krajine?

Mariely: Áno, ale väčšinou to závisí od toho, kam nás zoberie rodina, alebo Rotary kluby. Čaká nás pár výletov s Rotary, takže budeme určite viac cestovať a spoznávať aj ďalšie miesta. S mojou prvou rodinou sme párkrát išli do hôr a tiež na rôzne výlety. S Rotary sme boli v niektorých mestách ako Banská Bystrica, Bratislava alebo Viedeň.

Paige: Radi by sme cestovali aj sami, ale máme to zakázané, takže dúfame, že sa nám podarí nájsť niekoho, kto nás bude môcť zobraj aj na miesta, kde sme ešte neboli. To, že je v Európe všetko tak blízko je vlastne úžasné, preto sa skutočne nedokážem zmieriť s predstavou, že som tu bola rok, a ani raz som sa nešla pozrieť do Poľska, Maďarska alebo iných krajín, ktoré sú blízko. Keď sa vrátim nazad do Kanady, bude to určite oveľa ťažšie. Mne sa veľmi páčila Bratislava a to, ako je prepojená stará a nová časť mesta. Je to iné ako Žilina, lebo Bratislava je oveľa väčšia a človek sa tam cíti trochu ako vo veľkomeste. Napriek tomu je však najkrajším miestom na Slovensku určite Štrbské pleso. V skutočnosti je to jedno z najkrajších miest, aké som kedy videla. Keď sme tam boli, tak bolo krásne počasie, a tak sa od jazera odrážali všetky vrchy naokolo. Bolo to úžasné.

Paul: Úplne súhlasím, naozaj išlo o nezabudnuteľný zážitok. Mne sa veľmi páči aj Žilina. Sú tu krásne miesta a mesto dýcha históriou. Napriek tomu som však už na všetko tak trochu zvyknutý a veci sa mi začínajú zdať bežné. Navyše, Žilina nie je až tak veľká a preplnená ako napríklad Bratislava, preto sa vždy teším, keď ideme na výlet do nového mesta.

Máte nejaké obľúbené miesto aj v Žiline?

Paul: Moja „teta“ býva v Súľove, ktorý od Žiliny nie je zas až tak ďaleko. Veľmi ma baví prechádzať sa mestom, ktoré je veľmi malebné. Často-krát chodím von len tak sám, venčiť psa. Veľmi

ma baví pozeraj sa na krásnu prírodu, ktorá je v Súľove všade, kam sa pozriete. Hlavne kopce naokolo sú skutočne očarujúce. Úžasným miestom je tiež aj farský kostol. Je neopísateľné, aké to je, keď je človek vnútri obklopený všetkou tou nádherou.

Paige: Mám rada Mariánske námestie, hlavne preto, že tam niekedy chodíme na palacinky. Nič podobné som v Kanade nikdy nerobievala, preto sa na to vždy teším. Navyše je palacinkáreň na Mariánskom naozaj skvelá.

Mariely: Ja chodím veľmi rada do čajovne. V Žiline ich je viac, ale najradšej mám Dobrú vílu, ktorá je pri kine Centrum. V Mexiku čajovne vôbec nemáme, tak mi potom budú určite chýbať.

Chceli by ste sa ešte niekedy vrátiť na Slovensko po tom, ako opäť odcestujete domov do USA, Kanady a Mexika?

Mariely: Áno, myslím, že áno. Rada by som sa sem vrátila navštíviť moje rodiny a priateľov. Ešte neviem, kedy to bude, ale určite sa na Slovensko ešte vrátim.

Paige: Ja som si istá, že sa ešte vrátim. Mám príbuzných v Nemecku a Rakúsku, takže sa do Európy plánujem vrátiť. Je tu tak veľa krásnych miest, že veľmi rada ich znova všetky precestujem a navštívim.

Paul: Áno, ani ja o tom nepochybujem. Po tom, ako som sa naučil jazyk, by bola škoda, keby som ho už nikdy viac nevyužil. Navyše je v Chicagu celkom veľká poľská komunita, takže sa určite pokúsím využiť svoje slovenské skúsenosti a zájdem sa tam pozrieť. Slovenčina je navyše veľmi podobná ako poľština, takže hádam sa nejako dorozumieme. Navyše tu mám množstvo dobrých priateľov a s mojimi rodinami si tiež veľmi rozumiem, takže určite sa chcem vrátiť opäť, aby som ich mohol navštíviť. To sa nedá, len tak odísť a už sa nevrátiť. Na to, aby som sa viac nevrátil, to tu mám až príliš rád.

Prevzaté z týždenníka Žilinský večerník (číslo 2010/5 str. 17) – redakčne upravené.

Text: Lucia Bíziková

Autorka je absolventkou programu dlhodobých študentských výmen RI (YSE) v školskom roku 2008/2009 (Brazília), v súčasnosti spolupracuje s redakciou Žilinského večerníka ako externá redaktorka. Foto: archív autorky textu.

The Sunshine State

Ještě teď si živě pamatuji, když jsem se před třemi lety poprvé zúčastnila prezentace o Rotary výměně mládeže v Třebíči. Seděla jsem tam několik hodin v malém sále a poslouchala všechny ty studenty, kteří se nám snažili alespoň přiblížit jejich úžasné, a v té době pro mne absolutně nepředstavitelné, zážitky. Opravdu mě to velmi nadchlo, ale nikdy jsem si nemyslela, že já něco takového prožiji. Několik let na to se to ale stalo! Pro mne to znamenalo něco naprosto neuvěřitelného! Byla jsem tak hrozně nadšená a natěšená, ale na druhou stranu strašně, ale strašně nervózní. I když to bude z velké části tím, že to byl můj úplně první let letadlem.

Hned po přiletu bylo jasné, že se na Floridě nemám čeho bát.

Jakmile jsem ale vystoupila v Miami, všechen strach ze mě spadl. Na letišti na mne čekal uvítací výbor. Hned tam mne čekalo malé překvapení, když jsem zjistila, že vlastně nebudu bydlet u své první rodiny, ale v domě mého counsellora. Moje rodina v té době hostila jednu výměnou studentku z Německa po dobu asi 2 týdnů. Byla jsem sice trochu překvapená, ale ukázalo se, že Bob (můj counsellor) je naprosto skvělý člověk, strávili jsme spolu několik skvělých dní a byl to začátek skvělého vztahu, který jsme si během roku vzájemně vybudovali. A taky jsem si moc oblíbila jeho kočku. Byla jsem za to všechno opravdu ráda, protože pár dalších výměnných studentů mi říkalo, že se svými counsellory nebyli příliš v kontaktu, takže já jsem ráda, že mohu upřímně říct, že ten můj mi v mnohém velmi pomohl a bude mi opravdu chybět.

Když jsem se tedy konečně nastěhovala do své první rodiny, už jsem trochu věděla, „jak to chodí“ a nepřípadala jsem si tak ztracená. Prvních pár týdnů probíhalo v mírných rozpácích, kdy jsme si vzájemně zvykali jeden na druhého a společně se sžívali. Po měsíci jsem si tam ale už připadala „jako doma“. Věděla jsem, kde mám najít cukr nebo toaletní papír, kdy je večere, kdy venčit psa... Prostě jsem se naučila všechny tyhle rutinní záležitosti a hlavně jsem se sblížila se svou rodinou, která byla opravdu úžasná. Byl to mladší pár (lehcé po třicítce) a měli jednu dceru Nicole (15 let). S host rodiči jsme si na sebe zvykli velmi rychle a trávili jsme spolu dost času, jezdili na pláž, nakupovat, do kina... mé „host sestře“ to trvalo o něco déle, ale časem už bylo všechno bez problému. Všichni jsme si nakonec moc rozuměli a já jsem je považovala za svoji opravdovou rodinu a hlavně jsem si připadala jako její člen. Velmi nás také ztmelilo, když se v květnu mé host mamce narodil syn. Byl to pro mne opravdu úžasný zážitek, když jsem poprvé uviděla svého malého bratříčka.

Pak jsem se v lednu přestěhovala do nové rodiny. Moc jsem si oblíbila své tři menší sourozence (Griffin 10 let, Josh 12 let a Kylie 14 let). Nikdy předtím jsem žádné mladší sestry nebo bratry neměla, tak to byla super zkušenost. Děti byly hodně sportovně založené, tak jsem hodně času trávila na sportovních zápasech, výletech apod. Oba moji rodiče byli také úžasní, hodně aktivní lidé se skvělým smyslem pro humor. Zažili jsme spoustu skvělých věcí, poznala jsem spoustu dalších příbuzných a rodinných přátel. Hodně často nás navštěvovali moji host-prarodiče, s kterými jsem si také velmi dobře rozuměla. Bohužel nastaly i horší časy. Velmi silným zážitkem pro mne bylo, když mému host-tačkovi neočekávaně zemřela maminka. Bylo to velmi emocionálně silné období a bylo mi neuvěřitelně moc líto mé rodiny, když jsem viděla, jak z toho byli zdevastovaní. Snažila jsem se je podpořit a nakonec jsme to všichni společně zvládli. Myslím, že to velmi posílilo náš vztah a já jsem si v té době vůbec nedovedla představit, jak od nich odejdu.

V Disney Worldu s dalšími výměnnými studenty.

Poslední týden jsem strávila s rodinou jednoho z členů našeho Rotary klubu. Musím říct, že i to byl skvělý týden, strávili jsme ho na Florida Keys, kde vlastnili na jednom z ostrovů malý domek u moře. I když jsme spolu žili jen týden, velmi dobře jsme si rozuměli. Bylo to opravdu ideální zakončení mého výměnného pobytu.

Po tom všem jsem si uvědomila, jak jsou host-rodiny důležité. Poskytují zázemí, pocit, že jste někde „doma“. Jednoduše fungují jako „náhrada“ za rodinu, kterou jste doma zanechali. A po nějaké době vám připadá, že už to není jen taková „náhrada“, ale skutečná rodina, s kterou ten vztah může trvat do konce života, a můžete se k ní zase vrátit.

Večere s host rodinou a přáteli

Ale abyste měli dobrý vztah se svými rodinami, je velmi důležité snažit se zapojit, komunikovat se svou rodinou, najít si nějaké společné aktivity. Hlavně se nezavírat v pokoji a trávit všechn čas na počítači (bohužel jeden výměnný student z našeho distriktu byl za to poslán domů). Nejde jenom čekat, co napadne vaše rodiče nebo sourozence. Je potřeba stát se členem rodiny. I když to někdy může vypadat, že si ze začátku se svou rodinou moc nerozumíte, nebo něco nefunguje tak, jak si představujete, změní se to. Každá host-rodina je jiná a vždy to chvíli trvá, než si na sebe navzájem zvyknete.

Jsem moc ráda, že jsem měla více host-rodin, protože jsem měla příležitost poznat mnohem víc skvělých lidí a získat mnoho nových zkušeností. Moc děkuji Rotary klubu Třebíč za tuhle skvělou příležitost.

*Aneta Lysáková,
účastnice YSE 2009/2010 vyslaná RC Třebíč
(foto: archiv)*

Fort Lauderdale je srdcem Jižní Floridy a Mekkou turistů

Fantastický rok – podal som si ruku s Paul Harrisom

Foto č. 1

Volám sa Michal Kukučka a počas školského roka 2009/2010 som bol výmenným študentom Rotary v Pensylvánii v USA. Počas mojej výmeny som mal tri host-rodiny a okrem štúdia som sa venoval hlavne basketbalu a atletike.

Po skončení školského roka som mal možnosť ísť na mesačný výlet okolo Ameriky. V dvoch autobusoch sme za 31 dní prešli s viac ako 100 výmennými študentmi okolo 13 500 km. Začali sme vo Washingtone D.C. a postupne navštívili 35 štátov USA, mnohé známe miesta ako napr. Texas, Las Vegas, či Kaliforniu cez Yellowstone, Chicago sme sa dostali až k ukončeniu výletu na Niagarských vodopádoch.

Chcem sa osobitne pristiaviť pri návšteve Chicaga – mesta majúceho pre Rotary osobitný význam. Mnohí iste viete, že Rotary hnutie bolo založené v Illinois v roku 1905. Zaslúžil sa o to pán Paul Harris. Na predmestí Chicaga to dnes pripomína Rotary International (RI) Headquarters. My sme tam mali možnosť stráviť počas nášho výletu jedno popoludnie, ktoré vo mne zanechalo úžasný dojem. V asi 20 poschodovej budove, ktorá patrí Rotary, je aj viacero iných organizácií, ktoré si tu prenajímajú priestory, a z toho Rotary získava peniaze na prevádzku budovy.

Na začiatku nás na prízemí privítali zamestnanci Rotary a odtiaľ sme prešli do zasadacej sály, kde nás čakalo veľké prekvapenie - RI President pre 2010/2011 Ray Klinginsmith a mohli sme sa s ním asi polhodinu rozprávať (viz foto 3). Potom nás pracovníci strediska zobrali na prehliadku celej budovy. Okrem iného sme sa dostali aj do pracovne RI Presidenta. Mohli sme sa posadiť a ja som sa s radosťou aj posadil do jeho kresla a takto si aspoň na chvíľu priblížil jeho pozíciu (viz foto 4) - aj keď len na jeho stoličke a s troškou fantázie.

Naši hostitelia mali pre nás aj iné prekvapenia – ukázali nám miestnosť, ktorá bola presnou napodobeninou miesta, kde sa odohralo prvé Rotary stretnutie (viz foto 2). Videli sme aj priestory, kde boli zobrazení aj všetci doterajší prezidenti RI. Navštívili sme sálu, kde boli všetky vlajky krajín, kde pôsobí Rotary a v záplave okolo 200 vlajok sa mi podarilo nájsť aj tie naše – slovenskú a českú. Bol to úžasný pocit. Pri malom obchode so suvenírmi, kde sme si mohli kúpiť odznak, kalendár, či iné veci so symbolmi Rotary, bola aj socha Paula Harrisa. Využil som situáciu a odfotografoval sa s ním (viz foto 1), lebo nie hocikto môže povedať, že si podal ruku so zakladateľom Rotary.

Nie len návšteva Chicaga, ale celý výlet bol nezabudnuteľný zážitok, ktorý bol už len vyšperkovaním aj tak už dovedy skvelého a nenapodobiteľného roku, ktorý som mal možnosť zažiť, veľmi veľa sa naučiť a to všetko vďaka Rotary. Ďakujem!

*Text: Michal Kukučka,
účastník YSE 2009/2010 vyslaný RC Liptovský Mikuláš (foto: archív)*

Foto č. 2

Foto č. 3

Foto č. 4

Rok, který znamenal svět

Uvěřili byste, kdybych vám řekla, že to bylo včera, když jsem odjížděla? Neuvěřili, stejně jako já nemůžu uvěřit, že to je už více než rok. A jak bylo řečeno už v nadpisu, byl to rok v mém životě zatím ten nejzásadnější a na dlouhou dobu jím také zůstane. Za tu dobu jsem dokázala poznat nejen kus světa, cizí kulturu a mnoho nových přátel a známých, ale také sebe. Ráda bych vám alespoň trochu popsala svůj roční pobyt v americkém Texasu, ale bude to velmi těžké – tolik zážitků, emocí, vztahů a zkušeností se do jednoho článku nacpat prostě nemůže!

Když jsem opouštěla sestru a tátu v New Yorku, kde jsme trávili dovolenou, začalo mi teprve všechno docházet. Deset měsíců je neuvěřitelné. S mamkou jsem se rozloučila v Praze už před týdnem. Od té chvíle, co projdu kontrolou, už se musím spolehnout jen sama na sebe, říká jsem si. (Něméně musím říct, že se mi na konci odjíždělo tíže, protože jsem nevěděla, kdy své nové přátele znovu uvidím.) Cítila jsem se v pohodě, třetí den to na mne ale padlo a trochu jsem si pobežela. Každým dnem se však všechno zlepšovalo. Zvykla jsem si na nové prostředí i na novou školu. Měla jsem štěstí, že v mém městě byla ještě jedna výměnná studentka ze Švédska. Staly se z nás nerozlučné kamarádky a vzájemně jsme si pomáhaly.

Na bitevní lodi

Se všemi rodinami jsem měla dobrý vztah. U každé z nich to bylo úplně jiné – to je přeci záměr. Musím ale přiznat, že u první to bylo zprvu trochu těžké, byli hodně přísní, ale alespoň jsem si zvykla na určitou kázeň a řád. Stěhování do druhé rodiny pak bylo docela emocionální, zvykla jsem si bydlet s mými prvními rodiči a čas stěhovat se přišel teprve tři měsíce od mého příjezdu a v té době se mi ještě hodně stýskalo, takže jakákoliv malá změna pro mne znamenala velké obavy. Ale byli nesmírně hodní, brali mě jako vlastní a přestože jsem měla pár problémů se svou 14 letou sestrou, ty tři měsíce byly naplněné pohodou a láskou. Byli velmi silně věřící, proto jsem do kostela chodila každou neděli a stejně tak i do nedělní školy, kde jsem pomáhala mámě v její třídě. Trvalo to celé dopoledne, proto jsem se na neděli zrovna dvakrát netěšila, ale i kostel mi něco dal. Od té doby častěji přemýšlím o náboženství a víře. Bohužel jsem s nimi ale nestrávila Vánoce, ty jsem prožila s prvními rodiči ve Washingtonském Seattlu! Když jsem se stěhovala podruhé, už to bylo lehčí. Ve třetí rodině na mne totiž čekal můj dosavadní counsellor a jeho žena. Znali jsme se perfektně, hlavně proto, že David, můj counsellor, se o mne staral prakticky celou tu dobu a viděla jsem se s ním téměř denně. V té době mě dokonce na jarní prázdniny přijela navštívit moje doopravdivá maminka se sestrou. Na Velikonoce jsme společně s Davidem upletli pomlázku, abych mohla zůstat počesku zdravá a nezapomněl vyšupat ani svou ženu! Ale po měsíci jsem se od nich musela znova odstěhovat, i když jsem nechtěla. Nebylo to z mé iniciativy, ani z jejich. Ale čtvrtá rodina byla zase úžasná! Nejenže byli hrozně otevření a přátelští a znali toho hodně o světě, ale také bydleli v nejkrásnějším domě ze všech čtyř rodin (neříkejte to těm ostatním, prosím)

V americkofotbalové výstroji

– přímo na jezeře. Starali se o mne vskutku báječně, a také mi častokrát pomohli.

Hodně lidí se mě ptá, jestli škola je těžší v Americe nebo u nás. Na to odpovím, že u nás, ale v Americe mají mnohem více domácích úkolů – třeba nad Deklarací nezávislosti jsem si lámala hlavu dost dlouho, než jsem o ní mohla cokoli napsat. Ale užila jsem si všechny sportovní zápasy, které Huntsvilští Sršni vyhráli i prohráli, to my tady doma zase vůbec nemáme. Ale co tedy také nemáme, je povinné školní oblečení – dress code. Jednobarevné polokošile zastrčené v kalhotách s páskem. Musím však uznat, že se mi to ke konci začalo i líbit. Alespoň nikomu neležel zadek z kalhot. Ale taky jsem jednou měla průšvih, když se mi jednou vzadu vyhrnula košile z kalhot – naštěstí můj counsellor byl ve školní radě, a tak mě nechali jít jen s napomenutím, u! To jsem měla vážně vztek, taková prkotina! Celkově to je ve škole přísné, každý přestupek je zapsán a za více „zapsání“ je trest. Pro hodně problémové žáky je vedle školy ještě jedna budova - víceméně škola ve vězení, ale na pobyt tam je naštěstí vyhrnutá košile málo! Nedělala jsem během roku žádný sport, ale zpívala jsem ve sboru, se kterým jsem se zúčastnila dvou soutěží a hrála jsem v muzikálu – jeptišku!

V průběhu roku jsme se s ostatními studenty z distriktu setkali asi pětkrát. Všichni jsme se měli moc rádi, byli jsme jako jedna velká rodina a když jsme se loučili na distriktní konferenci, brečeli jsme a všichni ostatní studenty z přízvaných distriktů nám skoro až záviděli naše přátelství. Jedním z nejlepších zážitků byla multidistriktní konference v Oklahomské Tulse, kde se šlo na

Jako jedna z hlavních jeptišek v muzikálu The Sound of Music

200 studentů z celého světa. S několika z nich jsme se spřátelili tak, že už zůstaneme přáteli navždy. Ale některá přátelství jsou pomíjivá, bohužel.

Teď, když jsem doma, častokrát se mi hrozně zasteskne. Texas se stal mým druhým domovem. Chybí mi všechny mé rodiny a přátelé, se všemi jsme se měli opravdu rádi. Stýská se mi také po Texasu jako takovém – po počasí a přírodě, po velkých pick-upech, po jídle (TEX-MEX!), škole, po vůni vzduchu, po kovbojích, špičatých koních a stetsonech, po country hudbě, po americkém fotbalu a po pravém americkém „šopování“. Prostě po všem. Naštěstí vím, že se tam můžu kdykoliv vrátit a oni mě rádi přivítají – ten pocit mi vždycky vyfoukne slzy z očí. Stejně jako je přivítám u nás doma já a celá moje rodina!

Rotary Youth Exchange mi nesmírně obohatila život. Vyrůstla jsem a naučila se o sebe postarat – už umím vyřešit problémy sama, stejně tak jako se sama rozhodnout. Ale hlavně – poznala jsem svět a to už v 17 letech. Z takové zkušenosti budu čerpat celý svůj život a celý život budu také s láskou vzpomínat na to, jak dobře jsem se měla. A všechny ty výborné a i ty ne úplně příjemné zážitky dohromady tvoří něco neskutečného – můj nezapomenutelný rok v Texasu!

Jana Samšuková, účastnice YSE vyslaná RC Písek (foto: archiv)

Náš distrikt před pevností Alamo v San Antoniu

Relax s kamarády

Jděte do toho!

Když píšete tyto řádky, tak je to přesně rok a týden, co zbývalo jen pár hodin do odletu „na výměnu“ a já se loučil se svými kamarády v Čechách a připravoval se na život v sedm tisíc kilometrů vzdáleném New Jersey. Zpětně mohu jen poděkovat mé rodině a členům píseckého Rotary klubu, kteří mě celou dobu podporovali a umožnili mi vše uskutečnit.

Naše rodina se zná s většinou členů píseckého Rotary klubu a tak se před třemi roky stalo, že jsme se rozhodli vzít si do rodiny na tři měsíce výměnného studenta, Maggie Blocka z Arkansasu. A tak jsem se dozvěděl o tomto programu. Tehdy se ve mně „něco hnulo“ a já se rozhodl, že chci také někde jít poznávat kulturu, naučit se jazyk, poznat nové lidi a jak všichni říkali „prožít nejlepší

rok svého života“. V roce 2009 jsem se tedy přihlásil u nás v místním Rotary klubu, že bych chtěl jet na rok do USA. A po pár měsících mi řekli, že opravdu pojedou. Poté všechno přicházelo jako ve vlnách; jeden týden jsem se hrozně moc těšil, další jsem z toho byl celý vystrašený a chtěl jsem s tím vším praštit a zůstat tady. Ale to jsem neudělal a dne 25. srpna jsem se loučil se svou rodinou na letišti a nasedal na letadlo, směr „neznámo“.

Na Filadelfském letišti už na mě čekala má hostitelská rodina a vítala mě cedulkou s mým jménem (i když byli jediní v celé hale). Naložili jsme kufry do auta a za lehce lomené konverzace o tom, jak je v Americe všechno obrovské, jsme se vydali směr Pitman. Má hostitelská rodina se tehdy ukázala jako správně americká a to tak, že mě dřív než domů vzali do fast-foodu.

Přesně si pomatuji, co mi tenkrát běhalo v hlavě: „Juráši Juráši, do jaký bryndy ses to zase dostal“. Ale prvních pár dní uběhlo bez problému a tak jsem se jednoho dne konečně vypravil do školy a zde na mne čekalo první dilema; jak se seznámit se všemi těmi lidmi kolem? A tak jsem tedy hned o první hodině začal a pozdravil se s osobou sedící za mnou. „Ahoj, já jsem Jerry.“ vypadlo ze mě, načez ta osoba pouze oznámila, že se jmenuje Hannah a zeptala se, odkud jsem. Na to už jsem měl dobře připravenou odpověď – „já jsem ten výměnný student z Česka, a že vůbec netuším, co mám teďka dělat“. Tato věta se osvědčila i později jako užitečná pomůcka v nesnázích, a ten den mi našla mého prvního kamaráda. A tak mi Hannah i další dny pomáhala se školou, angličtinou a hledáním dalších kamarádů. Pak to vše šlo jako po másle, našel jsem si další kamarády, a dny začaly probíhat, jako bych v Pitmanu žil od narození. Našel jsem si přátele, s kterými jsem po škole hrával basketbal, s kterými jsme jenom tak koukali na filmy i s kterými jsme prostě drbali každý den a s kterými drbeme každý den po telefonu až dosud.

A celý rok utekl neskutečně rychle a já tu teď sedím a jenom vzpomínám na uplynulý rok. Vskutku byl nejlepší, který jsem doposud zažil (a to jich už uplynulo 18!). Děkuji všem lidem, díky kterým tohle vše bylo možné. A jestli jste studenti, kteří o výměně alespoň trochu uvažují, JDĚTE DO TOHO! Dokonce i nejstarší bývalý výměnný student, kterého jsem potkal a který byl na výměně před skoro čtyřiceti roky (!!!) říkal, že to bylo to nejlepší rozhodnutí, které kdy udělal.

*Juráš Boček,
účastník YSE 2009/2010 vyslaný RC Písek
(foto: archiv)*

Rotary En México

Na organizaci našeho pobytu se podílel jak Rotary klub, tak i Rotex (dřívější absolventi programu YSE). Všichni byli velice milí a ochotní. Například na prvním Orientation Meetingu, kdy nám rotariáni vštěpovali do hlavy po celý víkend, co smíme a co nesmíme, nám stejně tak opakovali, že Exchange Year je „náš rok“ a že oni jsou tady přece pro nás. Chtěli, abychom v ně měli důvěru a s jakýmkoliv problémy se na ně obraceli. Důvěru si za pár měsíců získali opravdu velkou a v srdci každého z nás zanechali nesmazatelnou stopu.

Můj mexický Rotary klub se scházel každý pátek v půl desáté večer. Což pro teenagera, který je zván na všechny víkendové „fiestas“, je den a hodina naprosto nevhodná. „Reuniones“ trvaly většinou dvě hodiny, začínaly rotariánským slibem, prezentací a později se probíraly charitativní projekty.

Hlavním programem mého klubu bylo shánění jídla pro chudé. Každý poslední víkend v měsíci jsme vyrazili do chudinské čtvrti vybaveni 30 plnými

Distriktní konference byla dalším místem pro setkání inboudů z různých zemí

taškami s jídlem. Když jsme tam byli poprvé, byl to pro nás všechny „inboundy“ z Evropy velice emocionální zážitek. Všichni chodili bosí, byli staří, nemocní, ale také tam byly kojící maminky s dětmi, všichni o hladu a špině, prosíce o kousek jídla či oblečení. Jednou jsme já a Nico (výměnný student z Německa) udělali projekt na naší škole, kde jsme obcházelí třídy a žádali studenty o donesení fazolí, rýže, oleje, těstovin, tuňáků,... co kdo doma měl. Vybrali jsme toho opravdu hodně, tři obrovské krabice jídla, k tomu oblečení a nějaké hračky. Když jsme to pak rozdávali chudým, bylo velice pěkné vidět, co jsme pro ně dokázali udělat, ale na druhou stranu tak smutné, když děti koukaly velkýma smutnýma očima na to, co asi dostanou... V těchto chvílích si člověk opravdu váží toho, co v životě má.

Jednou za tři měsíce pak můj klub organizoval pro chudé také „Jornadas Médicas“. Probíhaly s využitím školních prostor o víkendu, pozváni byli doktoři, jeden obvodní a tři specialisté a nemocným se umožňovaly zdravotní prohlídky gratis a stejně tak dostávali zadarmo potřebné léky. Dále také byli k dispozici tři kadeřníci a v neposlední řadě zubař. Byla to celodenní akce, během které jsme my, jakožto „inboundy“, pořádali zábavný program pro děti, přitom probíhalo rozdávání šatů, sladkostí, míčů.... Akce měly obrovský úspěch a dočkávaly se vysokého ohlasu.

Během roku jsme měli jednu měsíčně víkendové setkání s „inboundy“ a s Rotexem a dále dva velké čtrnáctidenní výlety. Ten první byl „Ruta Independencia“ po městech z období španělské kolonizace a druhý výlet byl „Ruta Maya“ po plážích Karibiku. Nezapomenutelné zážitky a vzpomínky na celý život!

A co mi můj rok v Mexiku vzal? ... (V mých úvahách následuje dlouhá pauza.) Nic, co by stálo za zmínku, mě nenapadá. K tomu mi nezbyvá jen dodat, že to byl pro mne neuvěřitelný rok plný zkušeností a zážitků. Můj dík především patří mým rodičům, kteří mi vždy byli oporou i mým finančním sponzorem. Stejně tak bych chtěla poděkovat Rotary, „mému“ klubu Jindřichův Hradec, distriktu 2240 a vůbec celému Rotary International za nezapomenutelný Exchange Year. Co říci závěrem? Nejlépe to vyjádřil francouzský filozof Hippolyte Taine, když řekl: On voyage pour changer non lieu, mais d'idées - Cestujeme ne abychom změnili místo, ale myšlenky a názory.

*Marie Kalkusová,
účastnice YSE 2009/2010 vyslaná RC Jindřichův Hradec (foto: archiv)*

Byla jsem v Mexiku

Co mému odjezdu předcházelo? Když se můj bratr vrátil před třemi lety z ročního pobytu v Americe, rozhodla jsem se, že se chci jednou také podívat „do světa“. Rozhodně to ale nemohla být Amerika, když už tam byl brácha...

Mezitím se u nás v rodině vystřídal tři cizinci, kteří se dostali do České republiky právě přes Rotary. Australan Travis, Američan Ian a Mexičanka Samie. Se Samie jsem si velice rozuměla a to vyřešilo můj problém, kam bych se chtěla podívat. Bylo jasno - Mexiko. Rodiče mě v tomto rozhodnutí podporovali a babička nakonec také musela souhlasit, i když strachováním o mojí bezpečnost v „gangsterském Mexiku“ jí možná přibýlo pár šedých vlasů. A během několika měsíců už jsem byla na letišti.

Pobyt v zahraničí mi rozhodně přidal na sebevědomí, získala jsem lepší přehled o světě a jsem

nyňi mnohem samostatnější. Naučila jsem se další světový jazyk (španělštinu), zdokonalila dosavadní úroveň angličtiny a našla jsem několik skvělých přátel, s nimiž mě pojí mnoho nezapomenutelných zážitků. Zároveň si nyní mnohem více vážím svého zázemí a věcí, co mám. Je to způsobené hlavně tím, že jsem byla v Mexiku, kde je bohužel stále ještě mnoho rodin, které nemají peníze skutečně ani na jídlo. Já sama jsem díky své counsellorce pravidelně jezdila pomáhat do vesničky La Gloria, kde žilo

S členy mého hostujícího RC Saltillo Empresarial jsme jezdili pomáhat do vesničky La Gloria

přes 40 rodin. Nikdo z nich neměl pořádnou střechu nad hlavou a všichni byli rádi za jakoukoli pomoc.

Navíc mě můj mexický rok hodně stmelil s mojí rodinou tady v Čechách. Pro lidi v Mexiku je rodina vším; všichni drží při sobě a pomáhají si. Pro mne moje vlastní rodina také byla důležitá, ale nikdy jsem nad tím tolik nepřemýšlela. Po návratu domů se snažím stýkat se svými rodiči, bráchou i prarodiči a dalšími příbuznými co nejvíce - tak, jako jsme to dělali v Mexiku.

A co ten pobyt vlastně vzal? Jeden školní rok, který ale rozhodně stálo za to obětovat. A také moji bývalou třídu. Ale snažím se na to dívat z toho pohledu, že budu mít dva maturitní večírky, takže i v tomto mi roční pobyt vlastně dal! A to je vlastně všechno. Člověk si na ty negativní věci zkrátka a dobře těžko vzpomene, když je tolik pozitivních věcí, které je přebíjejí.

*Alžběta „Betty“ Vlčková,
účastnice YSE 2009/2010 vyslaná RC Plzeň-Beseda
(foto: archiv)*

Meu amor é o Brasil!

Jak jinak bych měla začít článek, který má vyprávět o roce, který jsem prožila jako výměnný student? Skutečně je tomu tak: od chvíle, kdy jsem přiletěla na letiště Florianopolis, kde mě přivítalo nejméně dvacet mých budoucích přátel společně s hostitelskými rodinami bouřlivým „Seja bem vinda Magdalena“, jsem se do té úžasné země, totiž Brazílie, a jejích obyvatel skutečně zamilovala. Protože Brazílie je obrovskou zemí, a každý z jejích 27 států by se svou odlišností i rozlohou mohl rovnat některé z evropských zemí, je velice těžké posuzovat ji jako celek. Budu tedy vyprávět o tom, co jsem zažila ve státě Santa Catarina, v 32 tisícovém městě Timbó, kde jsem strávila bezmála jeden celý rok. Nasbírala jsem mnoho poznatků o lidech, kteří se pohybovali kolem mne. Ty se nakonec spojují v nezaměnitelnou kulturu, která uchvátí snad každého Evropana.

Většina výměnných studentů začíná svůj rok v cizí zemi možná velkými obavami z každého nadcházejícího dne a nočními můrami, co si o nich ti cizí lidé asi pomyslí. Ke mně by se v tu dobu však ani žádný podobný stav nestihl dostavit, vzhledem k tomu, kolika věcmi mě obyvatelé městečka Timbó zaměstnali hned po mém příjezdu. Rodina, přátelé, komunita jsou pojmy, které Brazílci uznávají ve svém životě těmi nejdůležitějšími (snad kromě fotbalu). Všechny tři hostitelské rodiny, ve kterých jsem strávila vždy čtyři měsíce, i jejich široká příbuzenstva, byly pro mne jako mé vlastní. Jakmile se mezi místními rozneslo, že ve městě je nový člověk a ještě k tomu z tak exotické země jako jsou Češi, nikdy jsem nebyla ponechána na pospas samotě. Všichni mi kladli bezprostřední otázky jako malé děti, skutečně se zajímali o kulturní rozdíly mezi námi a neustále mě představovali svým dalším kamarádům a dalším příbuzným. Až mi připadalo, že za pouhé dva měsíce jsem znala více lidí, než samotní obyvatelé Timbó a rozhod-

ně více lidí, než jsem poznala během svých předšlých sedmnácti let. Byla jsem zapojena do aktivit různých skupin jako skauti, Casa de Amizade, volejbalový tým, fotbalový tým, šachový tým a další. Každý týden jsem se poctivě zúčastňovala Rotary setkání. Ta pro mne znamenala hlavní zdroj kontaktů a pozvání k zajímavým akcím.

Portugalský jazyk, ačkoli sami Brazílci ho považují za těžký, není žádným problémem. Jeho rychlý rytmus vás brzy chytí a začnete ho nevědomky sami používat. I kdybyste snad neměli odvalu mluvit proto, že se bojíte či nemáte o čem mluvit, ujistím vás, že v Brazílii jsou mistři konverzace o čemkoli (námětem hovoru se může stát opravdu cokoli). Jejich neustálé štěbetání vás zkrátka donutí k tomu se k nim přidat.

Vodopády Foz do Iguaçu

Celkem brzy jsem tedy pochytila základní fráze a již v srpnu začala školní výuka. Se školou ke mně přišla ta největší přátelství. Škola pro své studenty pořádala různé výlety, kempy, sportovní akce, soutěže a jiné aktivity, které budovaly mezi všemi dobré vztahy. Pravdou je, že ačkoli jsem studovala na nejlepší škole v regionu, kvalita výuky byla nesrovnatelně nižší, porovnávám-li ji s českou, ale pro brazilské poměry byla víc než dostačující.

Společně s dětmi z indiánské vesnice

Národní park Urubici

První týdny ve škole jsem se nepřestávala divit chování jak učitelů, tak žáků mezi sebou. Žáci svým učitelům tykali a naopak, nebylo mezi nimi tajemství ani rozpaky říci si navzájem cokoli, ale nijak to nesnižovalo respekt učitelů. Během hodin jsem mohla ze zadních lavic sledovat, jak si spolužáci občas při výkladu učitele vezmou svůj stůl a židličku a přesunou se na opačnou stranu třídy, jak se holky nepřestávají něčemu tiše smát, jak kluci horlivě diskutují o posledním utkání týmu Flamengo proti Sao Paulo, ovšem to vše učitelé považují za běžné chování. Brazilský národ je tak energický a děti tolik neposedné, že šest hodin v klidu se považuje za nelidsky náročnou záležitost. Navíc sami učitelé, pokud se před nimi zmíníte o jejich oblíbeném fotbalovém týmu, jsou schopni přerušit svůj výklad, aby se s vámi podělili o názor – milí fotbaloví fanatci.

Cestovala jsem křížem krážem po Brazílii, Argentině, dokonce i Paragaji a Urugujai. Každé místo má své kouzlo, ale abych vyzvedla alespoň jedno, tím největším zážitkem ze všech pro mne byly necelé dva týdny strávené v Amazonii.

Zúčastnila jsem se expedice, pořádané speciálně pro výměnné studenty, začínající v Manaus, hlavním městě státu Amazonas. Po důkladné prohlídce města Manaus se výprava nalodila na řeku Rio Negro, která se vleývá do Rio Amazonas. Více než týden jsme my, účastníci tohoto dobrodružství, spolužili na dvou lodích, spali v houpacích sítích, neřídili se hodinami, nepoužívali techniky, v noci chytali krokodýly, za dne se koupali s různými delfíny, poznávali džungli, rostliny a jejich využití, zvířata a zvuky, které vydávají, indiány i tamní komunity a mnoho dalšího. Taková je Amazonie. Odpoutá vás od civilizace. Ale takový požitek se bohužel nedá popsat pouhými slovy. Jednu noc jsme se odvážně vydali spát přímo do džungle, abychom lépe porozuměli řeči zvířet, žijící na souši. Představte si turecký měsíc, hvězdy, které se vás téměř dotýkají, hlas přírody dokonale souzní s bubny indiánů, velké horko vám nedá spát a někde blízko se možná plíží anakonda... Byla to pro mne ta neúžasnější noc v životě.

Co mi dnes po návratu v každodenním životě chybí? Usměvavé tváře i neznámých osob, nikam nespěchající lidé na ulicích, děcka hrající beach volejbal na pláži, stařečkové na chodníku rozkládající si partii šachů, koně čekající na křížovce na zelenou mezi auty, noční život začínající o půlnoci

Festa Parintis v Manaus – Praça Azul

a končí k ránu, kluci s míčem stále na noze, chytlavá hudba a energický tanec, mistrovství světa ve fotbale, každodenní churrasco s rodinou a přáteli, pití Quaraná a caipirinha, autobusy, které jezdí s minimálně dvouhodinovým zpožděním, Carnival šířící sambu po ulicích...a příroda, ta nádherná pří-

roda. Žádné oko neodolá pohledu na nekonečnou zeleň, v níž se mísí palmy spolu s piniemi i listnatými stromy. Hory, tyčící se nad rozbořenými vlnami. Moře s jeho tisíci podobami. Vodopády. Roztodivná zvířata, která se nebojí přijít až na zahrádku a něco si odtud pro sebe ukradnout...Ráj.

Doufám, že se mi dostatečně podařilo vyjádřit mé nadšení z pobytu v zahraničí, za který ze srdce děkuji celému Rotary, které jej zprostředkovalo, a mým rodičům. Tato zkušenost mě navždy proměnila, i když to možná ani ti nejbližší nepoznají.

Všem novým exchange-studentům bych přála právě tak krásný, zajímavý rok, plný poznání a dobrých lidí, jaký jsem prožila já sama.

Beijos!

Magdalena Havlíčková,
účastnice YSE 2009/2010 vyslaná RC České Budějovice (foto: archiv)

Na Silvestra jsou všichni tradičně v bílém, což vyjadřuje přání míru do nového roku

Můj rok v Austrálii

V červenci minulého roku jsem se vydala za dobrodružstvím na studentskou výměnu do Austrálie, země klokanů, koal a nejjedovatějších zvířat všeho druhu. Alespoň to si většina lidí v Čechách při zmínění této země vybaví, nicméně ve skutečnosti je toho o Austrálii zajímavého mnohem více.

Díky tomu, že jsem do Austrálie přicestovala v polovině školního roku, jsem v mé místní škole chodila do druhé půlky předposledního a první půlky posledního ročníku. Škola je tam velmi rozdílná od té naší. Co mi rozhodně nepřišlo k srdci, byla povinnost nošení školních uniforem a další mnohdy z mého pohledu nesmyslné požadavky na vzhled studentů. Ale samotným Australanům tento pozůstatek britského vlivu příliš nevadí. Co mi naopak

přišlo dobré, byla možnost výběru z poměrně široké škály předmětů a vzdělávací systém, který až tak neklade důraz na biflování se informací nazpaměť, jako spíše na porozumění a schopnost zpracování a zhodnocování informací. Má škola byla také velice multikulturní, což vůbec platí o celé Austrálii, která je plná přistěhovalců z celého světa. Dodává to tomuto kontinentu skvělou barevnost, kdy téměř každý týden se koná festival nějaké jiné kultury. Tento fakt má rozhodně pozitivní vliv na kulturní scénu, porozumění mezi lidmi či třeba kuchyni.

Mým hostitelským klubem byl Archelfield, menší klub, který se scházel jednou týdně na společný oběd. Ráda jsem se každý týden meetingu zúčastňovala a pomáhala při klubových aktivitách. Jako výměnná studentka mého australského distriktu jsem musela získat určitou sumu peněz na ShelterBox (box se základními potřebami, který se posílá do oblastí postižených nějakou katastrofou), a tak jsme se s mým klubem rozhodli, že pro ně uspořádám český oběd. Bramboráčka, svičková a medovnik pro 45 lidí mělo nakonec celkem slušný úspěch.

Náš Rotary distrikt pro nás uspořádal dva výlety, jeden týdenní po našem distriktu a jeden čtyřtýdenní po polovině Austrálie. To byl jeden z nejlepších zážitků celého roku. Potápěli jsme se na Velkém bariérovém útesu, podívali se do Sydney, Melbourne, spali ve vězení, pod širákem uprostřed pouště a viděli milióny hvězd, nejkrásnější východ slunce, spali jsme v podzemí, zajezdili si na velbloudu či obešli posvátnou horu Uluru. Poznali jsme pěkný kus této tak různorodé země plné překrásných míst a zvířat, která jinde na Zemi jen těžko najdete.

Můj rok strávený v Austrálii byl nezapomenutelná a nedocenitelná zkušenost. Poznala jsem novou kulturu, úžasné lidi, bez kterých by můj rok nikdy nebyl tak skvělý, a získala tím nové přátele na celý život. Chtěla bych tímto poděkovat Rotary, že mi tuto zkušenost umožnilo zažít díky Youth Exchange Programu.

Magdalena Císlarová, účastnice YSE 2009/2010 vyslaná RC České Budějovice (foto: archiv)

Rotex víta nových členov!

Tohtoročné Rotex-rebound stretnutie sa konalo počas druhého septembrového víkendu v Rekreačnom zariadení Drienok v Mošovciach pri Martine. Tradične sa zahájilo zoznamovacím večerom, kde študenti zo Slovenska, ktorí sa práve vrátili z jednoročného výmenného pobytu v zahraničí (rebound) mohli spoznať súčasných členov Rotexu. Vďaka tomu sa celý víkend už od začiatku niesol v mimoriadne pohodovej a kamarátskej atmosfére. Okrem toho nám prvú večeru „špekačka párty“ oživil aj vynikajúce koláčiky od Rotexáčky Katky.

Sobotný program sa už viac niesol v pracovnom duchu. Reboundi počas doobedia absolvovali diskusiu o zážitkoch a dojmach z ich výmeny pod vedením pána Lamoša. Rotexáci absolvovali zasadnutie Rotex rady, kde sa zhodnotilo pôsobenie a práca Rotexu v minulom roku 2009–2010 a prerokovalo sa plánovanie akcií na nasledujúci rok 2010–2011. V rámci Rotexu vznikli nové funkcie a súčasne prebehlo aj hlasovanie a voľba staro-nového vedenia.

Poobedný program bol už spoločný. Počas niekoľkých prezentácií boli reboundi oboznámení so štruktúrou Rotexu, v čom presne spočíva naša práca a ako sa aj oni budú môcť zapojiť do našich aktivít, či už počas tohto roka alebo aj v budúcnosti. Ku koncu víkendu sa mohli rozhodnúť, či majú záujem

sa stať jeho členmi. Ďalej si mohli všetci vypočuť zaujímavú prezentáciu o seminári RYLA (Rotary Youth Leadership Award) a taktiež aj o tohtoročnom medzinárodnom seminári IRYLA, ktorý sa konal v kanadskom meste Montreal. Tento rok sa ho zúčastnilo až 6 zástupcov nášho distriktu 2240. Po takmer celodennom programe boli všetci príjemne unavení. Nasledovala ďalšia zoznamovacia hra na odreagovanie sa a následne nato – po večeri, súkromná Karaoke Show s diskotekou.

Celý víkend sa síce niesol v pracovnom duchu, ale mimo toho sme zažili aj „kupu“ zábavy a spoznali opäť niekoľko nových ľudí, s ktorými budeme môcť v budúcnosti spolupracovať.

Rotex-rebound víkend bol pre nás nezabudnuteľný, a to vďaka vám všetkým, ktorí ste sa na tom podieľali.

Text: Matej Guran, foto: archív

Prvé zoznamovanie po príjazdu

ROM v Jindřichově Hradci

Rotex Only Meeting neboli ROM bylo tradiční (a přitom stále jedinečné) setkání Rotexu a reboundů (středoškoláků navrátilivších se z ročního výmenného pobytu v zahraničí), které proběhlo 10. - 12. září v Jindřichově Hradci. Tradiční proto, že každým rokem probíhá právě v Jindřichově Hradci a to ve stejném termínu. Přitom pro mne a pro všechny ostatní reboundy bylo jedinečné právě tím, že to byla naše první Rotary akce po návratu z cizích zemí. Tento rok se ROMu zúčastnilo přes 30 členů Rotexu a reboundů, což je velký počet a bylo vidět, že se všichni na ROM velice těšili.

Program začínal v pátek večer oficiálním zahájením. Slova se ujal pan Jaromír Barák, který nás na ROMu přivítal, poté v představení pokračoval prezident Rotexu Honza Mlčák a v neposlední řadě se nám představili i ostatní členové Rotexu.

Poté byla řada na nás, reboundech, a na našich prezentacích. Každý rebound se představil a dal nahlédnout pod pokličku svých jednoročních zážitků v zahraničí. Celý večer probíhal ve skvělé atmosféře. Reboundi prezentovali svůj Exchange Year s absolutním nadšením a bylo vidět, jak každý ten svůj rok prožil opravdu výborným způso-

bem. Ať už to bylo v USA, Kanadě, Mexiku, Brazílii nebo na Tajvanu.

Poté co skončily prezentace, odebrali jsme se poznávat krásy nočního města a seznamovat se všichni navzájem.

V sobotu ráno po snídani jsme vyrazili do terénu a hráli hru Scavenger hunt, při které jsme museli nalézt odpovědi na různé otázky týkající se Jindřichova Hradce. Díky tomu se i ti, kteří Jindřichův Hradec moc dobře neznali, dozvěděli spoustu zajímavých faktů o tomto krásném a historickém městě. Následně jsme všichni pooběd-

Těším(e) se na další setkání!

vali v restauraci Na Střelnici a vyrazili na exkurzi do líkérky Fruko-Schulz, spojenou i s velice příjemnou ochutnávkou.

Navečer byly na programu přednášky ohledně akcí a aktivit pořádaných Rotexem pro inboundy i outboundy. Vše se odehrávalo pod taktovkou pana Baráka a Rotexu. My noví reboundi jsme se tímto způsobem mohli dozvědět, kde a jakým způsobem je možné se do činnosti Rotexu zapojit.

Po přednáškách už na nás čekala večere (gulášová polévka, salát, grilovaná kuřata, hranolky,...) a po ní večerní aktivity a hry, kterým dominoval veliký turnaj v beerpongu, do kterého se všichni s velkou chutí zapojili a k vidění byly vidět opravdu velice zajímavé souboje.

V neděli už nezbývalo nic jiného než si zabalit a vyrazit směrem k domovům.

Celý víkend probíhal v přátelském duchu, bylo skvělé poznat lidi se stejnými zážitky a zkušenostmi, kteří si prožili něco podobného. Celý víkend by se nedal ohodnotit jinak než jako famózní a určitě nejen já, ale i další reboundi – členové Rotexu se těším(e) na další setkání.

Text: Marie Kalkusová, ROTEX, foto: archív

Letní Rotary camp

Na přelomu července a srpna uspořádaly RC Klatovy a RC Plzeň-Beseda společně letní tábor pro 15 mladých lidí z 12 států a 3 světadílů. Nutno doplnit, že dva dny z našeho, tedy klatovského týdne, jsme trávili v horské chatě na příhraničním šumavském vrcholu Hoher Bogen jako hosté partnerského RC Cham (Bayern). Nechceme zde vypočítávat, co všechno naši mladí hosté zažili, i když přednáška na téma „Studená válka“, vyslechnutá na původně špionážní šestnáctipatrové věži, tvořící dnes již neodmyslitelnou dominantu výše zmíněného vrcholu a přednesená německým zpravodajcem – dnes již samozřejmě v důchodu, byla zcela mimořádným zážitkem, a to nejen pro mladé posluchače.

Účastníci tábora na příhraničním šumavském vrcholu Hoher Bogen

Raději bychom se zamysleli nad skutečností, proč celý náš distrikt uspořádal v tomto roce pouze jeden, a sice právě tento kemp. Hovořili jsme na společné grill-party s bavorskými přáteli z RC Cham a s účastníky tábora a snažili jsme se vyjmenovat podstatné prvky, které nás opravňují tvrdit, že podobné kempy jsou pro mladé lidi velmi prospěšné.

Takže: vyjma Jacqueline Ruth, rodilé Kalifornanky, mluvilo zbývajících 14 účastníků celé dva týdny anglicky, tedy nikoliv jazykem svým. Poznali, byť ve zkratce, pro ně doposud nenavštívenou zemi, nahlédli do sousedního Německa a hlavně – měli dost času a možností (na to jsme po zkušenostech z dvou předchozích kempů velice dbali), aby si povídali o svých zemích. Bylo mimořádně zajímavé poslouchat třeba debatu dvou Italů Daniela a Ambrosiho a Španěla Jorgiho o principech víry a vůbec o rozdílnostech v přístupu k těmto otázkám v obou těchto velmi katolických zemích. Do debaty se zapojil i Turek Cem a nakonec i protestant Daniel ze Švýcarska. Mluvílo se samozřejmě i o řadě rozdílností v možnostech, jak trávit volný čas třeba v Kalifornii a Litvě, pro Dána Nielse znělo vyprávění o prázdninových zážitcích Jennifer z Portugalska či švýcarských horalů opravdu jako z jiného světa...

Je nad jakoukoliv pochybnost, že v našem distriktu probíhá celá řada velmi významných a prospěšných rotariánských aktivit, z nichž mnohé jsou velmi nákladné. Soudíme, že tyto krátkodobé pobyt v naší zemi náležejí plným právem k těm činnostem klubů, které lze co do přínosů zařadit mezi nad jiné potřebné pro to, aby se mladí lidé navzájem poznávali a tím si lépe porozuměli, a až konečně vystřídají naši generaci, měli mezi sebou poněkud méně problémů, plynoucích z neznalosti těch druhých.

Snad jen na závěr malou poznámku: z 15 účastníků se 13 zajímalo takřka o všechno, s čím se u nás či v Německu potkali. Lámali jsme si však hlavu, proč slečny Isaura Petit a Marie Genin z Belgie vůbec na kemp jely: alespoň pokud jde o „náš“ týden, projevovaly obě okázalý nezáměr snad o cokoliv, kromě večere. Ale i to patří k věci, aby náš příspěvek nevyzněl zas až příliš ideálně...

*Text: Vladimír Růžička, PHF, RC Klatovy
Foto: archiv klubu*

Exotic Partnership

Foreign inputs and experience are brought home not only by travelling Rotarian professionals but mainly long-term exchange students. Personal growth of every Rotarian (or participant in some of Rotary's many programs), their exposure to an international environment, and the use of the experience thus gathered for the benefit of their neighbours, are one of the main attributes that set Rotary Clubs apart from other communities. This year, Rotarians from our District (namely RC Praha) undertook perhaps the most interesting and longest expedition to Japan – if one discounts "official" travel, such as a GSE team trip and our presence at this year's RI World Convention in Montreal, Canada.

Partnership between RC Praha and Japan's RC Kyoto Rakuchu has been going on for ten years now. RC Kyoto Rakuchu meets ever Monday at a formal lunch. The venue is the exclusive Hotel Okura in the most prestigious square, right next to the City Hall. Incidentally, Kyoto's mayor is a member of the club, similarly as the hotel owner. The club has another 160 members, most of them the city business leaders.

This year RC Kyoto Rakuchu marked the 40th anniversary of its charter. We wanted to witness the April celebration; we had booked a flight and

were heading to Prague's Ruzyně airport. The Icelandic volcano thwarted our plans. We missed the bulk of the April celebrations and sakura cherry trees in full blossom, but we were still determined to find an alternative time slot for our mission. In September, we again set on the journey to Japan. Early autumn has its charms; the weather is stable and perhaps too hot for us (38 Celsius in the shade), only pink sakura petals slowly give way to autumn leaves.

At first we spent a few days in Tokyo and its surroundings. We had bought JR passes in the Czech Republic and now we could enjoy cash-free rides on Shinkansen and Hikari high-speed trains and most underground lines. A week later we boarded a Hikari and travelled to Kyoto. The 400 km journey took two and half hours. At high noon we were ushered amidst a stormy applause into an exquisitely decorated hall at the Hotel Okura, packed with local and visiting Rotarians and exchange students. National anthems and RC Kyoto Rakuchu anthem were played. We were personally welcomed by District 2650 Governor Yurio Kurita, RC President Hiroshi Takebe and other officials. Their speeches, together with an address by our Past President Karel Honzík, emanated sincere joy from an encounter that did take place in spite of the April drama of air traffic in the European airspace.

Until then, partnership between RC Kyoto Rakuchu and RC Praha was based on the provision of financial aid: After the 2002 floods in the Czech Republic, the village of Tuháň could install a new roof in its new Seniors' home, and after a disastrous Japanese earthquake RC Praha sent USD 10,000 in aid to the most badly affected citizens. September's negotiations in Kyoto outlined new vistas of interaction. During a meeting with RC Kyoto Rakuchu President Hiroshi Takabe, both sides declared preparedness to start student exchange in the field of short-term and family exchange programs.

Our Japanese friends had more action in store for us, including a formal dinner with the city's elite and the presence of exquisite geishas, or rather geiko, invited to grace to amuse diners solely by classic music and dance; an encounter with the chief monk of a temple complex, and mainly a display of boundless Japanese hospitality. The club bulletin, released before our arrival, briefly introduced us by name and a short list of elementary Czech words was provided. We were pleasantly surprised to see the next issue of the bulletin, released one day after the gala dinner, bringing a photo gallery of the event. We look forward to a reunion with our friends in spring two years on, this time in Prague.

*Text: J. Hladký, H. Langerová,
Photo: D. Walter, J. Hladký*

ROTARY VISION

Bigger, Better, Bolder

Dear Friends in Rotary:

I'd like to remind all of you of the core idea the realization of which will have impact on the future of every single club, as well as the future of our global organization.

The future lies in what we know and wish to do now. We can assess the present state of our club and its members, their age and sex. In so doing we often notice that time passes by faster than we realize and our average age has gone up. We will also notice that we have lost some members only because we failed to engage them in Rotary projects and some

of them succumbed to apathy and became burnouts.

Let us use the analysis and draft a plan to widen the circle of our Rotary friends. Let us allow

Jozefa Poláková

young people to join our ranks and let us give them a chance to pursue their professional growth on the basis of club activities. Let's not hesitate to change our club rituals and let's be more flexible in our attitudes to more advanced recent communication technologies. It will help each and every club to grow bigger and stronger, and better able to implement the "Service above self" ideals.

I am always prepared to engage in a dialogue with all of you, and to discuss and help with all matters.

Yours in Rotary,

A handwritten signature in blue ink that reads 'Jozefa Poláková'.

Jozefa Poláková, PDG
RI Coordinator of part of Zone 19
jpolakova@stonline.sk

European award

At its 61st annual congress in Crete last August, the European Association for Animal Production (EAAP) bestowed its Distinguished Service Award to RC Nitra Harmony member Štefan Mihina. Professor Mihina was one of three leading European personalities, selected by secret ballot by the EAAP Presidency. The award reflects lifelong dedication to science and research. Professor Mihina devoted his professional career to research in the field of livestock breeding. He spent most of his professional life at the Animal Production Research Institute in Nitra, helping promote it to excellence within the 5th EU Framework Programme as one of Slovakia's first institutions. At present he shares his findings with students at the Slovak University of Agriculture in Nitra. He has been a member of various national and international scientific organisations. He served two terms with the Scientific

Council of the Slovak Academy of Science, was a member of the EU's Permanent Agriculture Research Commission in Brussels and still serves today in the Programme Committee of the European Community's 7th Framework Programme for Research, Development and Demonstration Activities. He has served as Vice President of EAAP. In spite of his busy professional life he remains active in Rotary. He was the first president of RC Nitra Harmony and he currently serves as a member of the club's presidency. On behalf of RC Nitra Harmony, we cordially congratulate him on the occasion of his recent jubilee (*1950) and wish him very many years of fruitful activity in his profession and in society.

(Text: Ján Tarábek / Photo: Club Archive)

Rotary Peace Centres – The United Nations declared 21 September a Peace Day, in support of ceasefires and looking for nonviolent means of solving international conflicts. Rotary provides future policy decision-makers with instruments in support of the peace efforts through the Rotary Peace Centre program. Every year since 2002 Rotary has granted up to 100 comprehensive scholarships to students reading for their Master Degrees or professional certificates in study programs on the elimination of conflicts and finding paths to peace through six Rotary Peace Centres of as many prestigious universities (UK, Australia, Japan, Argentina, USA and Thailand). "Since there are more than 20 major conflicts unfolding throughout the world, we need more educated peace negotiators, versed in conflict management," says Carl-Wilhelm Stenhammar, Chairman of the Rotary Foundation Board of Trustees. "By now, 516 Rotary Peace Program graduates participate in the adoption of vital decisions on key posts in governments and organizations all over the world." Two of them are from our district: Jan Němeček from Přerov is a UN System (UNDP) representative for the Dominican Republic and Zuzana Petovská from Bratislava is active in the Office of UN High Commissioner for Refugees (UNHCR) in Geneva. Those interested in the program can send applications for the scholarship to their local Rotary Clubs. A successful candidate shall have complete university education and at least three years' practical experience in work for international organizations, government authorities, civic organizations or business or academic institutions. Candidates are also expected to prove their interest in peaceful solutions and understanding among nations by presenting outcomes of their voluntary activities, academic practice and professional achievements. Application forms for the 2012-2013 study program can be downloaded as of January 2011 from www.rotary.org and must be sent to the Rotary Foundation by 1 June 2011. For details, please contact Petr Jan Pajas, PDG (RC Praha City): +420 603 450 802, petr.pajas@pasos.org.

Contribution for PolioPlus – A formal meeting of RC Karlovy Vary on 12 June 2010 was attended by our friends from RC Most (Stanislav Srnka), RC Cheb, RC Ostrava, RC Annaberg (Club President Juergen Schmiedgen, PP Roland Richter and Secretary Ulli Osberghaus), RC Weiden (President Elect Herman Schwab, Honorary Member of RC Karlovy Vary Falk Knies, PDG-1880 Horst Melzer and Wolfgang Wies), RAC Haifa (Maxim Sherman), and guests Josef Pelant and representatives of Diamonds International Corporation – D. I. C. a.s. Proceeds from registration fees of the morning golf tournament at the Háje courses, tickets to an afternoon tea party in Stanovice and donations by our guests from RC Weiden (300 euros) added up to a total sum of CZK 27,000, sent to the PolioPlus program. Members of RC Karlovy Vary keep up the good job. At their meeting with RC Annaberg on Mt Fichtelberg early in October, they donated to the club EUR 300 in support of the PolioPlus project. *(Text: Jiří Prokop / Photo: Club Archive)*

Rotary concert in Eisenstadt – After nearly one year of preparations, a Rotary charity concert was held on Sunday, 30 May 2010 in the Empire State Hall of the Esterhazy Chateau in Eisenstadt, Austria. The concert was jointly organized by RC Bratislava, RC Wien Hofburg and RC Eisenstadt. Slovak artists Andrea Čajová, Lubomír Popík, Viera Bartošová and Peter Michalica presented works by Austrian, Czech and Slovak composers to a sold-out house. The programme, compiled by RC Bratislava member Peter Michalica was rewarded by stormy, enthusiastic ovations and the audience called for several encores. After the concert, members of all three clubs and their guests met for a friendly debate and joint luncheon in the chateau. The Rotary Clubs donated the fundraiser proceeds to a one-year stipend for a talented student of the Bratislava Conservatory. The jury selected pianist Magdaléna Ondičová, who will finish her post-graduate studies at the Haydn Conservatory in Eisenstadt in the academic year 2010/2011. *(Text: Peter Kollárik, PP RC Bratislava)*

I shook hands with Paul Harris

I was a Rotary YSE student in Pennsylvania in the school year 2009/2010. I had three host families and in addition to my studies I went in mainly for basketball and athletics. After the end of the school year I was lucky to take a month-long trip across America. Riding on two buses, our team of more than 100 YSE students clocked about 13,500 km in 31 days. Starting from Washington D.C., we visited 35 U.S. states and many well-known destinations, including Texas, Las Vegas and California riding through Yellowstone and Chicago and completing our tour at the Niagara Falls. I'd like to specifically dwell upon our visit to Chicago – a city of special importance to Rotary. Sure many of you know that the Rotary Movement was established in 1905 in Illinois. We owe this achievement to Paul Harris. The event is celebrated today by the Rotary International (RI) Headquarters in a Chicago suburb. We were happy to spend an afternoon there, which left me with beautiful impressions. The 20-floor building, owned by Rotary, houses many other organizations that lease premises and pay for the operating costs. On ground floor we were

welcomed by Rotary employees and ushered into the conference room, where a big surprise was in store for us: RI President 2010/2011 Ray Klinginsmith had reserved half an hour to quench our curiosity. HQ staffers then staged a guided tour of the building. We were taken to the RI President's office, encouraged to take seats and I was glad to find myself sitting in his chair and feeling myself in his shoes, though only for a few precious moments spent with more than a dash of my fantasies. But our hosts also showed us round a room that was a carbon copy replica of the venue of Rotary's first meeting. We saw rooms decorated with the portraits of all RI presidents up to date. In another room we saw a display of national flags of all countries, where Rotary is active; in the sea of flags I spotted our colours – Slovak and Czech. It was a tremendous experience. In a small souvenir shop we could buy badges, calendars and other items with Rotary symbols. A Paul Harris statue was also displayed. I seized opportunity and photographed myself with him, because few people can claim they shook hands with the founding father of Rotary.

(Text: Michal Kukučka, YSE member 2009/2010, delegated by RC Liptovský Mikuláš, Photo: Archive)

Austria vintage – On 16 October 2010 our friends from RC Geras-Waldviertel celebrated their traditional grape harvest. Grapes were picked in the vineyard of the club's president, Mr Walter Pollak. The atmosphere was as friendly as ever and the weather was conducive to grape-picking efforts. Wine from the harvested grapes will carry the labels of RC Geras and participating clubs. Proceeds from the sale of the wine will help fund RC Geras projects. Harvesters were rewarded by an opulent, several-course buffet lunch, served in the vineyard. The colours of RC Znojmo were bravely defended by Michal Veselý, Jiří Výmola, Zdeněk Příkryl and Jaromír Leisser with spouses. All participants praised the event, whose idea and execution will doubtless provide inspiration to other clubs. The harvest home festival is over and we look forward to next year's edition. *(Text: Anita Rozvadovská / Photo: Club Archive)*

On Třístoličník again

You will find yourself pretty high, exactly 1,333 metres above sea level, if you climb a steep stone staircase to the summit of Šumava's Třístoličník (Three Stools Mountain, Dreisesselberg). Vistas open before you to all cardinal points – south into Austria, northeast to Bohemia and southwest to Bavaria. Rotarians first met there on the initiative of mainly RC Český Krumlov and their Austrian colleagues to admire the Šumava landscape and meet their new friends from three neighbouring countries. Old and new friends again met in the middle of September this year. Our Acting Governor Martin Timr and his District Secretary Petr Fencl (both from České Budějovice, spouses included) met with many guests, including Rudolf Buchmeiser with charming wife Erika, one of the veterans of the meeting and our PDG 1996/97 (when we were part of Austria's District 1920). Presenting himself in his new position of head of the Austrian Section of the Interdistrict Committee for International Cooperation, there was our friend Dalibor Truhlar of RC Linz-Altstadt (at least this the name printed on his visiting card; he is a fluent Czech speaker and never hides his Czech origin). Large hiking parties were despatched also by Austria's RC Rohrbach, RC Gmunden and RC Linz-Urfahr. From our District, RCs Český Krumlov, Písek and Telč, RC Plzeň sent four of its members, and the remotest

participant Martin Saitl, Dalibor's counterpart from our District, arrived from distant Třebíč. I was a little sorry to see only RC Freyung-Grafenau representing our German friends. When most participants enjoyed a sunlit route to Trojmezí (Dreieckmark), members of ICC A-CZ-SK held a brief conference to set tasks for the next period. We have hope that friendly Rotarian relations on international level will continue to develop successfully. *(Text and photo: Dobroslav Zeman, PDG, RC Plzeň)*

Plzeň liberator hosted by RC Ostrava

In June, RC Ostrava received an e-mail from U.S. Rotarian Jonathan Hutchinson of Torrington, Connecticut (District 7890), requesting assistance for him and his wife Elizabeth during a trip to Ostrava for the Women's World Basketball Championship in September. Jonathan wrote he had been to Bohemia before as a soldier of the U.S. Army that liberated Plzeň in 1945. A member of RC Ostrava was pleasantly surprised to meet at Ostrava Main Station a lively, friendly nonagenarian and his wife, oozing vitality undiminished by the long journey. Jonathan, who was eager to witness the championship and all action around it, instantly became the favourite of the event organizers, members of the U.S. team and sports journalists from around the world. It was impossible to ignore his sincere conviction that American women will be winners. It was fascinating to hear him and his Rotarian wife talk about their club's activities, lives, family and shared passion for basketball. Escorted by Dr Urban and the club's president, the Hutchinsons were shown round Ostrava and neighbouring areas and visited Příbor, Štramberk, Hukvaldy and Kozlovice. Seven busy days later, the welcome guests travelled to the championship finals in Karlovy Vary to witness the U.S. team's victory over the Czech Republic in a wonderful game. We were left with fond memories of two beautiful fellow-Rotarians, who taught us that life can be enjoyed in its fullness at any age. *(Text: Marian Dobiáš | Photo: Club Archive)*

Flood relief aid

Cooperation between RC Český Krumlov and RC Udine Patriarcato (D-2060, Italy) has scored important success in many fields of implementing the Rotary ideas (both clubs marked their 15th anniversary this year). On 24 Sep 2010 RC Udine Patriarcato organized a formal meeting to mark its important anniversary, attended also by our friend Rostislav Zagora from RC Český Krumlov. The meeting in the small town of Mortegliano welcomed District Governor Riccardo Carrona and other prominent figures of Rotarian and public life of the Udine Region. One of the important issues on the meeting agenda was the completion of repairs to a kindergarten in the village of Malovice after floods in 2009. The project brought together RC Český Krumlov with RC Udine Patriarcato, RC Bayerwald Zwiesel, RC Deggendorf and RC Passau-Dreiflüssestadt; its total value was CZK 187,000. Rostislav Zagora presented RC Udine Patriarcato President Giovanni Del Frata with a final report on the project with complete documentation. In their speeches, Club President Del Frata and District Governor Carrona highly appreciated cooperation between the two clubs. *(Text: Rostislav Zagora | Photo: Archive)*

Chapel for "Road of Czech-German Understanding"

In 1998 the Patriotic Pilgrim civic association, active especially in the Nížký Jeseník area, started what would become a successful international project, ROAD OF CZECH-GERMAN UNDERSTANDING. In the foothills of Červená Hora in Budišov nad Budišovkou, a proper road was built to which granite slabs with inscriptions are being laid to manifest the resolve to follow the path of mutual understanding in Europe. The "Road", extended every June, associates 195 "builders" from many European countries and the United States. Since 2002 a "European Field Mass" has been celebrated in tribute to fallen fighters on all European battlefields of the past centuries. Dr Walter Kotrba of Erlangen, born 68 years ago in Prague, suggested this year that a "Chapel" be erected along the road to serve as a dignified pilgrimage site. He supported his idea with a generous financial contribution. The project goal is to have the "Chapel of the Road" consecrated by 25 June 2011. Opava architect Jan Kolář is busy processing both the project and the documentation necessary for the issuance of territorial and building permits. The preliminary assessment of the chapel building costs specifies a sum in the vicinity of one million crowns. The project has the support of Czech Foreign Minister Karel Schwarzenberg; Mons. František Václav Lobkowicz OPraem, Titular Bishop of Ostrava and Opava; and Mons. Jan Basco Graubner, Archbishop of Olomouc and Metropolitan of Moravia, who warmly greeted the plan and set a

personal gift. Among the chief organizers of the project are members of RC Opava International, some of whom have contributed significant sums. RC Opava International therefore decided on 3 November 2010 to provide official auspices to the chapel building project. They welcome Rotarians in the Czech Republic and other European countries to support their endeavour. Shall we give them a helping hand? Do please contact us!

(Text: Josef Melecký, RC Opava International, Photo: Archive – Ferdinand I)

Rotary World Cycling Championship

The 26th annual Rotary World Cycling Championship was held on 10-19 September 2010 in Austria under the auspices of the international Fellowship Cycling to Serve (FCS). The event was jointly organized by three Rotary Clubs from the vicinity of the Upper Austrian city of Linz – RC Enns, RC Gallneukirchen and RC Perg. The Perg racing circuit was 3.4 km long and cyclists covered the distance nine to 15 times over, according to the category. More than 130 cyclists registered for the races. The 26th annual races were the premiere showing for Rotarians of our District 2240 (Antonín Chamrád from RC Frýdek Místek and Miloslav Ábel of RC Trenčín). There were five age categories. Our cyclists registered for the most "gruelling" 65+ category. They finished midfield in a strong competition: Miloš finished tenth and Antonín ranked fourteenth, earning valuable plaques. The standards were set high, winner G. Zanetti of RC Susa e Valsusa (Italy) clocked an average of 34.8 km/h. Part of the proceeds went in support of several "social projects", including "Herzkinder" Austria, SozialMarkt Perg, and Fistula Project in Nigeria. The organizers of the next championship, to be held in 2011 in Aubonne, Switzerland, staged a presentation at the end of the official program. Detailed rankings, photo gallery and other information is available on www.cyclingtoserve.at. *(Text: Miloslav Ábel, RC Trenčín | Photo: RC Perg Archive)*

Cooperation with German RCs

The German Section of the Inter-Country Committee for Czech-German-Slovak Cooperation held a scheduled half-year session on 23 October in Würzburg, Germany. The venue was Hotel Rebstock, the seat of the local Rotary Club. On the invitation of Chairman Frits Zeeuw, IPDG František Ryneš attended the meeting in his capacity of chairman of the Committee's Czech-Slovak Section. The meeting discussed a report on the committee session within the framework of the Třebíč District Conference, presented by Frits Zeeuw. He praised not only the organization and success of the conference, but also the possibility to learn more about the work of other international committees. The German Section discussed proposals for publishing Godehard Schramm's book. The meeting discussed also preparation for the Rescued Heritage exhibition to be loaned to Prachatice in June next year (marking birth bicentennial of Philadelphia Bishop John Nepomuk Neumann, born in the town, and a session of the Czech Bishops' Conference). The meeting stressed the need for updating the list of clubs with German partners in the Czech Republic and Slovakia.

(Text: František Ryneš, PDG | Photo: Archive)

Emotional Reunion

RC Brno's late August meeting welcomed World War II veteran Loy Dickinson, a Rotarian from Texas. Exactly 66 years ago (29 August 1944) he was a navigator on board a B-17 G bomber participating in a U.S. 15th Army Air Corps raid of strategic German targets in the Ostrava area. Dickinson's plane was shot down near the Přečkovice-Rudice municipality due south of Luhačovice. Forty-one crew members of U.S. bombers were killed in action and buried on impact sites, most of them (28) in Slavičín. Two crew of the plane, navigated by Loy Dickinson, were buried at Rudice Cemetery. Loy was among the few lucky survivors. He had parachuted to a forest, where a local youth found him and hid in a hayloft. The English-speaking Mojmir Bača took him at night to his parents' home. A local gendarmerie officer had cautioned the Bača family not to hide Loy; rumor had it that they protected an American flier. Having realized the dangerous situation of his saviour's family he decided to give up. Escorted by his Czech friends he called on a gendarme precinct in nearby Slavičín. The prisoner of war was escorted to a German barracks.

After the war, Loy Dickinson visited many air crash sites, where his colleagues had been temporarily buried. The sites were easily recognizable by small tombstones, built by local people in the past few years. He made his first visit to RC Brno in 1994. Being a Rotarian he saw to it, with the support of his Texas club, that the granddaughter of the family of his rescuers and friends – Mojmir Bača and Dr. Jan Horák, who treated his wounds after parachuting - can study in the United States.

At age 85, Loy Dickinson revisited Moravia in the company of his loved ones in August 2010. He just wished for one last reunion with friends and wanted to show his offspring the place to which he had parachuted and other sites, associated with the dramatic events. He called on our Rotary Club two days before flying back home in the company of his son, daughter and grandson. A resident of Colorado, he was twice elected President of his Rotary Club and held the position of District Governor, helping to charter 21 clubs. The meeting was captivated by his vivid recollections about engagements with German fighter planes, his parachuting in the unknown, contacts with local residents, and time spent in a prisoners' camp. I am convinced that our club

Loy Dickinson and Mojmir Bača at Rudice Cemetery, inspecting the aircrew of a downed bomber on the site where two members of his crew – Lt- Bombardier Russell W. Meyrick and Gunner Sgt Joseph Marinello – were temporarily buried.

flag and little bronze bell with an embossed Rotary badge, district number, club name and charter date, presented to him by the President of RC Brno, Roman Sládek, will always remind him and his family of a pleasant time spent in our midst. *(Text: Jiřík Fleischer / Photo: Club Archive)*

Austrian-Czech kindergarten – Just in time for the new school year, the municipality of Retzbach and Znojmo's "Kindergartenverein" association completed preparations for

opening an unusual kindergarten. On 25 September, Austrian Ambassador to Prague Ferdinand Trautmannsdorf and South Moravian Governor Michal Hašek inaugurated

a shared kindergarten in Mitterretzbach on the Austrian-Czech border. Both politicians stressed not only the unique nature but mainly the symbolic meaning of the joint project. Ten Czech children from each side of the border will receive bilingual education from their Czech and Austrian "aunts". Znojmo children and their auntie will be bussed to Mitterretzbach to learn German in an entertaining way and to get to know their neighbours. The idea was presented one year ago by Herbert Patschka of RC Geras Waldviertel, who provided her Czech colleague Věra Svobodová with "starting" capital and invited other Rotary Clubs and the Hollabrunn City Band to stage a fundraising concert in Znojmo. The orchestra conductor and Rotarian Joachim Celoud presented the proceeds to the new kindergarten; President Walter Pollak and PDG František Ryneš contributed another cheque. The Retzbach Municipality provided premises and Upper Austria funds personal expenses. When the Rotarian financial means are exhausted, the project will be co-financed by the South Moravian Region. *(Reprinted from Rotary Magazin / Text: Herbert Patschka / Photo: Club Archive)*

Košice Marathon

I must admit that despite its importance, the Košice Peace Marathon has never been my focus of attention. However, everything changed with the latest edition of the annual festival of marathon runners. Our inbound student, Myles O'Hara from the U.S.A., who is spending a year in Nové Zámky as a long-term exchange visitor, had decided to take part in the Košice Marathon on 3 October 2110. The hugely talented fine guy from Chicago, Illinois who makes it his business to convince us every day about his toughness and endurance in overcoming the obstacles of the Slovak language and its difficult grammar, proved his qualities not only by displaying the courage to stand on the starting line and clock an impressive 3:54:01 at the finishing line. He finished a distinguished 444th in the field of about 1,000 runners after spending only ten days in training with members of the Nové Zámky Athletic Club. He was encouraged and greeted on the home stretch by the whole Zemaník host family, host grandma Agneša Langová and other inbound visitors to Nové Zámky and Košice. The story goes on; with Myles still in training with the club and making no attempt to hide his desire to run Prague's Half-Marathon, scheduled for early April 2011.

Myles O'Hara at the finishing line

Let me use this opportunity to express my gratitude and respect for the success he has scored. Let me thank also RC Nové Zámky members Jozef

Zemaník, Ladislav Keve and Jana Langová for their all-round assistance in organizing the event. *(Juraj Lang, YEO, RC Nové Zámky / Photo: archive)*

RYLA in Britain

I had an opportunity to take part in RYLA seminar this year not only in our district, but thanks to RC Jindřichův Hradec, which sponsored my international interaction with RC Northampton Apollo, also in the European cradle of Rotary International, Great Britain. RYLA in District 1070 took place on the shores of the sprawling Grafham Lake about 200 km north of London and

Britain or students in the country, therefore English was the only language used. Thanks to a long-term exchange program in Australia, I had no language problems. On arrival the participants were split among five teams to compete in various disciplines. Our tasks included raft-building,

was attended by 40 participants. Except for me, all of them were either born in

management of an imaginary toy factory and other chores requiring teamwork. The seminar was full of psychological and physical challenges; group presentations traded with outdoor with wall-climbing contests, lectures and sailing. Precious moments of respite weighed their worth in gold but the experience was more intense for that. The pearl in the crown of physical activities was a 30-hour trek with open-air bivouac, during which all of us had to bite a lot of bullet because of the heavy compulsory gear we were supposed to carry on our backs. The seminar was crowned by a gala dinner in the presence of DG 1070 Governor Roger McDermott and other Rotarians from the organizing and neighbouring districts. I was honoured to chair the dinner, at the end of which I received from the governor a district flag with an official letter for our DG Martin Timr. It was quite interesting to compare the results of seminars in various countries and to establish contacts with new friends, to whom I endeavored to convey as much information as possible about the Czech Republic and our Rotary District. Actually, one colleague mistook the Czech Republic for Chechnya, but I am convinced he will not repeat his mistake. Both seminars had their specific features – the Czech seminar focused on the theory of leadership, while the British event placed greater emphasis on physical interaction of teams and, due to the nearness of the lake, also on water sports. Both seminars produced a lot of experience and I would sincerely recommend that all individuals and clubs consider sending candidates.

(Text: Štěpán Skořepa / Photo: author's archive)

www.rotary.org

FAMILY OPEN FOR ICTUS

Late in August, the PCGC Golf Areal in Zbraslav hosted the first annual ROTARY INTERNATIONAL FAMILY OPEN FOR ICTUS golf tournament (next edition planned for 27 September 2011 in the same venue). Proceeds from the starting fees and other activities went to the ICTUS Foundation, which provides free assistance to patients with cerebral conditions (ictus in Latin). The weather forecast was not very promising, there were many last-minute cancellations and apologies, but 21 golfers had a good time. Except for a few raindrops in the morning, there was no rain during a very fine day. Two paintings by Mr Kocúr, who suffered a brain stroke but by sheer willpower overcome his condition and a paralyzed arm, and learned himself to paint. The organization's founder, Jan Dohnálek, suffered a severe brain stroke seven years ago but again learned to walk, speak and drive his car. He is writing a book on preventing or learning to live with the brain condition. Publishing costs are being shouldered by the tournament's organizer, RC Prague International. Tournament proceeds yielded additional 25,000 crowns for the purpose. Members of the club believe the book could be very useful and call on all Rotarians and Rotary Clubs to join the effort. The foundation's bank account is 2824461001/5500; for details, please visit www.ictus.cz (Text: Marie Jehličková | Photo: Gerry Tipple)

RI Board news: Interact to accept younger members

To promote the growth of Interact, the RI Board has lowered the age of eligibility from 14 to 12. If an Interact club is based at a school that serves students younger than 12 or older than 18, those students may also be members, the policy states. The Board has set these priorities for the program:

- Promote Interact using publications, video, the Internet, and club presentations.
- Share information about Rotary with Interactors by distributing Rotary International materials such as The Rotarian and Rotary Leader.
- Assign Rotarian mentors to Interactors, invite Interactors to attend Rotary club meetings, and consult with Interact clubs to develop districtwide service projects.

The Council on Legislation, which met in Chicago in April, approved measures to create a permanent RI committee for Interact and establish a fifth Avenue of Service, New Generations Service, to recognize the work of young adults involved in leadership activities. Younger Interactors will help support the new Avenue of Service, says 2009-10 RI Interact Committee Chair John F. Bird. "This will give Rotary an opportunity to guide them at the start of their adult lives."

(Text: Ryan Hyland)

These eight pages contain English-language highlights of the content of the Czech and Slovak magazine ROTARY GOOD NEWS 5-6/2010.
Translation: Libor Trejdl
Editorial Board:
+420 776 540 656
goodnews@rotary2240.org

Bookmark Rotary

Rotary Social Media
www.rotary.org/socialnetworks

facebook

LinkedIn

YouTube

twitter

flickr

More Online Resources

Google books
www.rotary.org/rotarian

ROTARY minute
www.rotary.org/rotaryminute

Rotary Images
www.rotary.org/rotaryimages

Rotary eNewsletters
www.rotary.org/newsletters

ROTARY INTERNATIONAL

ROTARIÁNSKÝ SLABIKÁŘ

GLOBAL OUTLOOK

PRŮVODCE PO SOCIÁLNÍCH MÉDIÍCH

OTTO STEINBERG.COM

OBLAST SOCIÁLNÍCH MÉDIÍ

SOPEČENSKÉ PROPOJENÍ

PODÍL NA MULTI-MEDIÁLNÍCH MÉDIÍCH

BLOGGING

MICRO-BLOGGING

PODNIKATELSKÉ SÍŤE

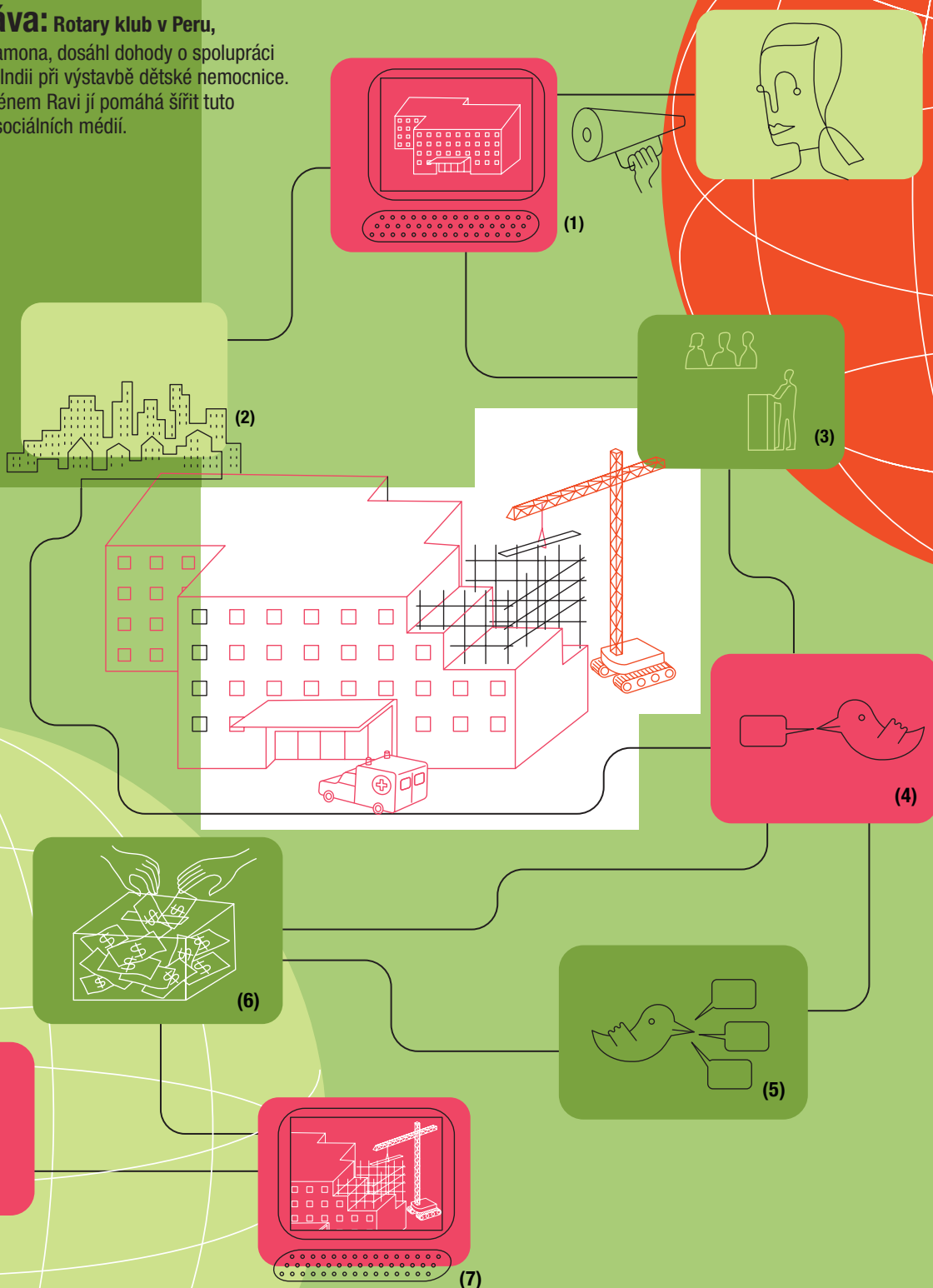
SOPEČENSKÝ BOOKMARKING

	SOPEČENSKÉ PROPOJENÍ	PODÍL NA MULTI-MEDIÁLNÍCH MÉDIÍCH	BLOGGING	MICRO-BLOGGING	PODNIKATELSKÉ SÍŤE	SOPEČENSKÝ BOOKMARKING
Co umožňuje	Spojení online s přáteli a rodinou	Umístění videí, fotografií i hudby	Uveřejňování novinek, aktualizace diáře	Předávání krátkých pořadů jiným uživatelům či předplatitelům	Propojení s dalšími profesními partnery	Organizace a podílení se na oblíbených webových stránkách
Kdo je mezi uživateli internetu nejvýznamnější v % *	Facebook 33.4%	YouTube 24.1%	Blogger 11.6%	Twitter 7.1%	LinkedIn 2.5%	Digg 0.8%
Jména dalších významnějších providerů	Hi5 Kaixin001 Mixi MySpace Orkut QQ/Qzone VKontakte	Dailymotion Flickr Ku6 Megavideo Photobucket Tudou Youku	Ameba Blogfa LiveJournal Mihan Blog Seesaa TypePad WordPress	Digu FriendFeed Identi.ca Jaiku Plurk Tumblr Yammer	APSense Biznik Ecademy Fast Pitch Focus Ryze XING	Delicious Diigo Mister Wong Mixx Propeller Reddit StumbleUpon
Přednosti	Můžete aktualizovat své údaje, předávat fotky a všichni spolu hovořit	Vizuální media mohou oslovit širokou posluchačskou obec	Svou webovou stránku můžete vytvořit v několika minutách	Krátké zprávy nezaberou mnoho času	Z vytváření vlastní online sítě můžete získat nové obchodní kontakty	Odkudkoliv máte možný přístup k řadě svých oblíbených webových stránek
Nevýhody	Zachování soukromí může být obtížné	Uživatelé musejí respektovat autorská práva	Pravidelná aktualizace blogu musí být zajištěna smlouvou	Mohou obtěžovat nežádoucí mlukové nebo jiný „hluk“	Uživatelé mohou cítit tlak při sdělování citlivých informací	Užívání hesel nebo klíčových slov může způsobit omyl
Jak využít k propagaci Rotary	Ke své adrese připojte slova The Rotarian	Ke svému projektu připojte fotky nebo videa	Na blogu uveřejněte novinky o svém klubu	Rozešlete krátkou informaci, týkající se události v Rotary	Na síti si někoho vyhledejte a pozvěte jej na některou akci Rotary	Na klávesnici stiskněte tlačítko SHARE týkající se R.I.News

* Podle Alexa.com tříměsíční průměr ke dni 13. července 2010

JAK ÚSPĚŠNĚ VYUŽÍT SOCIÁLNÍCH SÍTÍ

Dobrá zpráva: Rotary klub v Peru, jehož členkou je Ramona, dosáhl dohody o spolupráci s jedním klubem v Indii při výstavbě dětské nemocnice. Indický rotarián jménem Ravi jí pomáhá šířit tuto myšlenku pomocí sociálních médií.

(1) RAMONA UMÍSTUJE tuto výzvu na svých stránkách Facebooku. Členové jejího klubu jsou nadšeni a už se těší na svou příští schůzku. **(2) RAMONA VYTVOŘÍ KANÁL YOUTUBE** s videoprogramem o městě, v němž má být tato nemocnice postavena. **(3) NA SÍTI XING SE ZAPOJÍ DO SKUPINY**, zabývající se dětskou úmrtností a najde mezi nimi odborníka, jenž promluví na příští schůzce, při níž se bude jednat o získání finančních prostředků a vyhledání sponzora. **(4) NA TWITTERU UVEŘEJNÍ** informaci o potřebě sponzora a uvede také spojení na svůj kanál na YouTube. **(5) GUVERNÉR JEJÍHO DISTRIKTU REAGUJE** na tuto výzvu. Jeden klub v jeho distriktu sleduje na své příští schůzce videa na YouTube a tento projekt jej zaujme. **(6) ZAJIŠTĚNÍ SPONZORA** se zdařilo! Ramona shromáždí e-mailové adresy všech účastníků a rozesílá jim spojení na blog, který uveřejnil Ravi. **(7) RAVI VYUŽÍJE BLOGU**, aby tak prokázal, jakého pokroku bylo dosaženo k vybudování nemocnice. Až se její výstavba dokončí, využije blogu jako nástroje při zajišťování dalšího projektu svého klubu.

Bylo by snadné nazvat Facebook, Twitter a YouTube jako webové stránky, které pomáhají lidem zlenivět – ale to byste museli zapomenout na miliony dolarů, které humanitární organizace zajistily díky každodennímu užívání těchto sociálních médií. I když si můžete myslet, že to nejsou řádné komunikační nástroje, stránky sociálních médií již prokázaly, že jsou účinným nástrojem k tomu, aby přinášely světu dobro. Jsou nezávislé a šíří informace daleko rychleji a většímu počtu lidí, než kterýkoliv jiný způsob v celých dějinách komunikace. Noviny, telegraf, telefon nebo e-mail se k tomu ani nepřiblížily.

Na počátku roku 2009 uspořádali uživatelé Twitteru jednodenní celosvětovou dobročinnou kampaň na pomoc charitě, konkrétně ve prospěch neziskové organizace VODA, která se zabývá zajišťováním čisté pitné vody v rozvojových zemích. Tento festival uspořádaný off-line a nazvaný Twestival, probíhal po dobu necelého měsíce, zapojilo se do něho více než 10 tisíc účastníků z více než 200 měst a přinesl více než 250 000 dolarů. V tomto roce ještě přibýlo účastníků Twestivalu z 45 zemí a shromáždili více než 450 000 dolarů, určených tentokrát na jiný dobročinný projekt, nazvaný „Concern Worldwide“ („To se týká celého světa“). Tato událost se stala skutečným předělem při zajišťování finančních prostředků v rámci programů mezinárodní služby a prokázala, že sociální média mají opravdovou sílu zajistit v krátkém čase pomoc v humanitárních záležitostech.

Když na počátku tohoto roku zpustošilo ničivé zemětřesení o síle 7,0 Haiti, zabilo více než 200 tisíc lidí a zanechalo další milion lidí bez domova, rozšířili uživatelé sociálních médií informace o této katastrofě a zorganizovali pomoc. Jen několik minut poté, co došlo k otřesům, zaplavily stránky Facebooku a Twitteru otřesné snímky. Netrvalo dlouho a začaly docházet první příspěvky na pomoc postiženým. Sociální média a kampaň „darovacích textů“ napomohla Červenému kříži tak, že mohl za dobu kratší než tři měsíce nabídnout částku 396 milionů dolarů.

VELKÉ UDÁLOSTI V SOCIÁLNÍCH MÉDIÍCH

**ZPRÁVY, KTERÉ
ZMĚNILY DĚJINY**

Autor: Ben Parr,
přeložil Dobroslav Zeman, PDG

Také uživatelé internetu, kteří sledují politické zmatky, našli podporu pomocí sociálních médií. Když dosavadní prezident Iránu Mahmoud Ahmadinežád porazil v prezidentských volbách svého protivníka Mira Hosseina Musaviho, vyvrcholily pochybnosti o volebních výsledcích v pouliční demonstrace. Protestující, kteří chtěli komunikovat navzájem a rozšířit tuto zprávu celému světu, se obrátili na síť sociálních médií. Iránci rozeslali nejnovější informace o tom, co se kde dole děje pomocí Twitteru. Na YouTube umístili videa a na Flickru fotografie bezprostředně poté, co byly pořízeny. Výsledek byl opravdu historický: sociální média rozšířila tyto novinky daleko rychleji, než kterákoliv jiné mediální síť. Nejpůsobivějším okamžikem iránské volební krize bylo čtyřicetivteřinové, na YouTube uveřejněné video o posledních chvílích života Nedy Agha-Soltany bezprostředně poté, co byla zasažena střelou do hrudi při protivládní demonstraci. Tento krátký záznam zapůsobil na veřejnost celého světa a její pozornost znovu zaměřil na krveprolití v Iránu.

Sociální média mají rozhodující postavení, ať jde o informace týkající se jak tragédií, tak i hrdinství. Když na počátku roku 2009 kapitán dopravního letadla společnosti US Airways na letu číslo 1549, Chesley „Sully“ Sullenberger, zachránil 155 cestujících i s posádkou přistáním na hladině řeky Hudson, byla tato událost, nazvaná jako „zázrak na Hudsonu“, ihned rozšířena pomocí sociálních sítí. Snímek tohoto bravurního přistání pořízený iPhonem uveřejnil na Twitteru očitý svědek Janis Krums. Brzy nato byl celosvětově oceněn jako rekordní záznam prvních okamžiků této události a současně jako doklad o rychlém a účinném dosahu sociálních médií.

Mezinárodní stejně tak jako vládní agentury objevily užitečnost sociálních médií také v krizových situacích. Když v minulém roce začala na celém světě panika z nebezpečí viru H1N1 (prasečí chřipka), mnozí se obávali, že z toho může vzniknout pandemie ještě horší, než ta v roce 1918 při španělské chřipce. Když tyto obavy vrcholily, uživatelé Twitteru rozesílali o prasečí chřipce každou hodinu desetitisíce zpráv. Agentury jako na příklad WHO nebo Americká centra pro kontrolu a prevenci nemocí využily proto k šíření aktuálních ověřených informací týkajících se H1N1 sítě Facebook, Flickr, YouTube, MySpace a Podcasts. Užívají také zdravotních map (viz www.healthmap.org), které jsou populárním nástrojem, neboť po celém internetu včetně stránek sociálních sítí poskytují celému světu a v mnoha jazycích aktuální data o šíření prasečí chřipky.

I když vlna prasečí chřipky již odezněla a bylo zjištěno, že není nebezpečnější než běžný chřipkový virus, bylo přece jen prokázáno, jak účinně pomohou sociální média při šíření informací v kritických momentech. Sociální média nám tedy pomáhají učit se, odpovídat, vychovávat jiné a také shromažďovat potřebné prostředky daleko rychleji a účinněji, než tomu bylo kdykoliv dřív.

Sociální sítě vám umožňují spojit se s vašimi vzdálenými přáteli nebo se s jinými setkávat v našem reálném světě. Ovšem některé podrobnosti, které jim sdělujete – své bydliště, kauzy, které podporujete, nebo dokonce i názvy vašich oblíbených filmů – všechny tyto údaje mohou mít vážné důsledky, pokud se jich chopí nějaký podvodník, násilná vláda nebo váš budoucí zákazník.

Pokud si myslíte, že informace o sobě poskytujete pouze svým přátelům, můžete se mýlit. Během uplynulého desetiletí zveřejnily stránky sociálních sítí při některých příležitostech vědomě řadu soukromých údajů. Největší hrozba přichází od společností, které využijí nebo zneužijí informací o vás způsobem, který byste nepochopili nebo byste s ním ani nesouhlasili.

Facebook (www.facebook.com) se již dopustil řady závažných chyb, týkajících se soukromých údajů. V roce 2006 započal se zveřejňováním aktivit svých uživatelů, jako například ke kterým skupinám se připojili, a to k veřejnému použití. Překvapivou změnou bylo, že se lidé začali vyhýbat svému napojení na některé zájmové skupiny nebo organizace. „To jsme skutečně zanedbali“, prohlásil ve svém omluvném dopisu Mark Zuckerberg, zakladatel Facebooku.

Koncem roku 2009 zahájila tato společnost soudní proces týkající se vlastní technologie Beacon, která sledovala nákupy na dálku přes internet a uveřejnila tyto transakce na Facebooku. Na počátku tohoto roku změnil Facebook pravidla pro zadávání osobních údajů na osobních účtech, aby veřejnost uspokojil a vyzval ji, aby každý také sám přispěl k zachování svého soukromí.

Informace o vaší osobě mohou být ohroženy také v důsledku provozních omylů. V roce 2008 poskytla sociální síť Bebo (www.bebo.com) mnoha uživatelům na Novém Zélandu plnou kontrolu nad účty jiných osob, a umožnila jim, aby do nich nahlíželi, kopírovali je nebo v nich upravovali detaily, které jinak nebyly zveřejněny.

Jedna z největších sociálních sítí v Číně, Qzone (www.qzone.qq.com) a druhá Tensent, která je na ni napojena, byly vystaveny tlaku vlády, který mohl ohrozit soukromí jejich uživatelů. V roce 2005 žádaly vládní orgány, aby Tensent, sídlící v Šen-ženu, shromažďoval skutečná jména členů, kteří založili nebo spravovali virtuální skupiny, ale tato společnost to neprovedla. Přesto pokračovala čínská vláda ve svém tlaku proti anonymitě, takže by se soukromé informace uveřejňované na sociálních sítích mohly jednoho dne objevit i ve vládních zprávách.

Místní služby přinášejí další hrozbu. Webové stránky jako například Loopt (www.loopt.com) a Foursquare (www.foursquare.com) vám pomohou zjistit bydliště vašich přátel pomocí GPS a tyto údaje jsou často veřejně zaznamenány. Zúčastnili jste se nějakého protestního pochodu nebo jste v nemoci někomu zavolali, aby vzal vaše dítě do zoo? Cizí osoby mohou tyto údaje vidět, ale záleží na tom, jak máte nastaveny své osobní údaje. PleaseRobMe.com použil údajů ze sítě Twitter (www.twitter.com)

SOCIÁLNÍ SÍTĚ MOHOU OHROZIT VAŠE SOUKROMÍ

DEJTE SI POZOR NA TO, CO O SOBĚ ŘÍKÁTE

Autor: Zack Stern, přeložil Dobroslav Zeman, PDG

aby ukázal, jak uživatelé ohrožují svou bezpečnost, neboť vysílají informaci, že nebudou doma.

Google, který se do sociálních sítí zapojil později, se pokusil vybudovat pevný základ, když na počátku tohoto roku zavedl Buzz (www.google.com/buzz) – ale přehnal to. Zveřejněním osobních údajů uživatelů Gmailu vytvořil automaticky sociální síť, založenou na často užívaných e-mailových adresách a tyto kontaktní adresy zveřejnil bez ohledu na to, komu patřily: zda nejlepšímu příteli, nebo advokátovi

vi v rozvodovém řízení nebo psychologovi. V důsledku veřejného odporu Google nastavení těchto sítí brzy pozměnil.

Druhou stránkou těchto varovných příkladů je, že si svět začíná uvědomovat, jak takovýchto informací užívají webové stránky. „Lidé teď velmi uvážlivě diskutují o tom, jak důležité je jejich soukromí a co vlastně chtějí“, říká Rebecca Jeschke, ředitelka mediálních vztahů nadace Electronic Frontier Foundation (www.eff.org).

V SOCIÁLNÍCH MÉDIÍCH SI ZACHOVEJTE SVÉ BEZPEČÍ

Abyste ze sociálních sítí médií získali co nejvíce, aniž byste tomu obětovali své soukromí, mějte na paměti tyto rady:

- Zkontrolujte si nastavení svých osobních údajů. Sociální sítě někdy tato nastavení mění a zařazují je

nebo vyřazují bez vašeho souhlasu. Zkontrolujte si proto každý měsíc všechny údaje na svém účtu, abyste zjistili případné změny.

- Ochraňujte si „login“ (přihlašovací údaje) svého účtu. Použijte vždy unikátní heslo, když se přihlašujete

do některé ze sociálních sítí. Je-li tato služba nějak zkomolená nebo pokud někdo vaše heslo ukradl, mohly by být ohroženy i vaše další online-účty.

- Znovu si ověřte pravidla poskytované služby. Stanovují, jak

mohou sociální sítě nakládat s vašimi informacemi. Poučte se o dodatcích k pravidlům nejvýznamnějších sociálních sítí na adrese www.tosback.org.

- Dobře se rozmyslete, než svá data zveřejníte.

Pečlivě zvažte text, fotografie a videa i to, kdo je může vidět: zákazníci, vrstevníci nebo i vládní orgány. Také hry a kvízy na sociálních sítích mohou údaje o vás poskytnout nežádoucím obchodníkům.

WORLD 2.0 NEJOBLÍBENĚJŠÍ SOCIÁLNÍ SÍŤ PODLE ZEMĚPISNÝCH OBLASTÍ

V KAŽDÉ OBLASTI JSOU UVEDENY NÁZVY ČTYŘ PRVNÍCH SOCIÁLNÍCH SÍTÍ

ARGENTINA

- Facebook
- YouTube
- Taringa
- Blogger

AUSTRÁLIE

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Twitter

BANGLADĚŠ

- Facebook
- Blogger
- YouTube
- Somewhere in Blog

BELGIE

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Netlog

BRAZILIE

- Orkut
- YouTube
- Blogger
- Twitter

BULHARSKO

- Facebook
- YouTube
- Vbox7
- Blogger

ČESKÁ REPUBLIKA

- Facebook
- YouTube
- Lidé
- Stream.cz

ČÍNA

- QQ/Qzone
- Youku
- Tudou
- Ku6

DÁNSKO

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Twitter

EGYPT

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Twitter

FILIPÍNY

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Friendster

FINSKO

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Suomi24

FRANCIE

- Facebook
- YouTube
- Dailymotion
- Blogger

CHILE

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Taringa

INDIE

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Orkut

IRÁN

- Blogfa
- Mihanblog
- Cloob
- Blogger

ITÁLIE

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- WordPress

JAPONSKO

- YouTube
- Ameba
- Mixi
- Twitter

JÍŽNÍ AFRIKA

- Facebook
- YouTube
- Twitter
- Blogger

KANADA

- Facebook
- YouTube
- Twitter
- Blogger

KOLOMBIE

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Taringa

KOREA

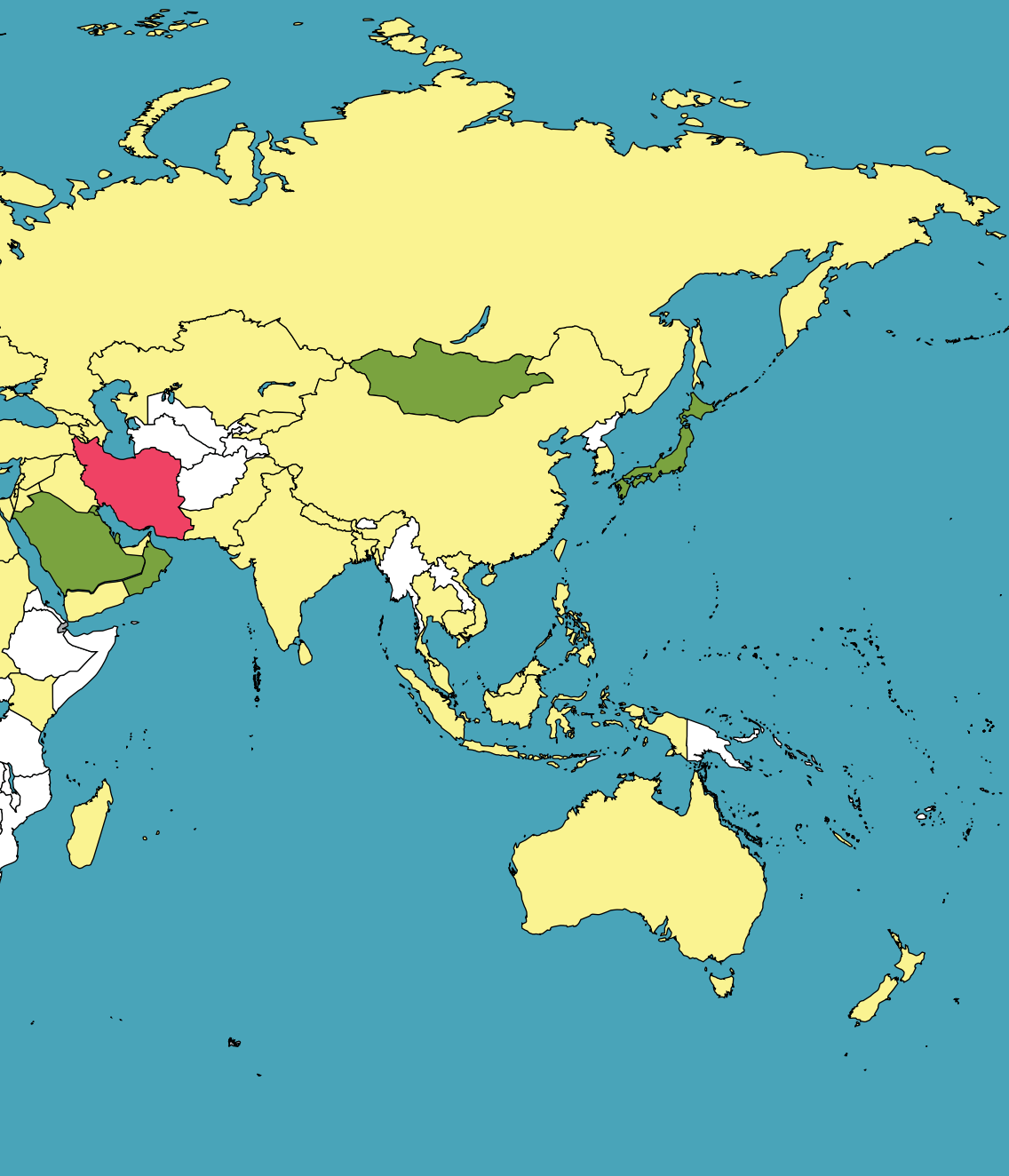
- Facebook
- YouTube
- Cyworld
- Blogger

MEXIKO

- YouTube
- Facebook
- Blogger
- Taringa

MONGOLSKO

- YouTube
- Facebook
- Hi5
- Blogger

NĚMECKO

- Facebook
- YouTube
- Twitter
- XING

NEPÁL

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Twitter

NIZOZEMÍ

- YouTube
- Hyves.nl
- Facebook
- Twitter

NOVÝ ZÉLAND

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Twitter

NIGÉRIE

- Facebook
- Blogger
- YouTube
- Twitter

NORSKO

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Twitter

PAKISTÁN

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Twitter

PERU

- YouTube
- Facebook
- Blogger
- Hi5

POLSKO

- YouTube
- Facebook
- Nasza-klasa.pl
- Blogger

PORTUGALSKO

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Hi5

RAKOUSKO

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Twitter

RUMUNSKO

- YouTube
- Facebook
- Hi5
- Blogger

RUSKO

- VKontakte
- Odnoklassniki.ru
- YouTube
- LiveJournal

SAUDSKÁ ARÁBIE

- YouTube
- Facebook
- Blogger
- Netlog

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

- Facebook
- YouTube
- Twitter
- Blogger

ŠPANĚLSKO

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Tuenti

ŠVÉDSKO

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Twitter
- Twitter

ŠVÝCARSKO

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Twitter
- Wretch.cc
- Facebook
- YouTube
- Pixnet.net

TAJWAN

- Facebook
- YouTube
- Hi5
- Blogger

TURECKO

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Izlesene
- Facebook
- YouTube
- Twitter
- Blogger

USA

- Facebook
- YouTube
- Twitter
- Blogger
- Taringa

VENEZUELA

- Facebook
- YouTube
- Blogger
- Twitter

GLOSÁŘ SOCIÁLNÍCH SÍTÍ

**Autor: Megan Ferringer,
přeložil Jan Vaněček**

A

@: V microblogging a sociálních sítích uvádí tento symbol umístěný před jménem určitého uživatele, o kterém se mluví nebo k němuž se konverzace váže. Například přidáte-li na Twitteru „@Rotary“ na začátek svého tweetu, znamená to, že mluvíte o nebo k Rotary International.

archive (archiv): sbírka minulých článků nebo zpráv, obvykle se vyskytující na blogu nebo zpravodajském portálu a organizovaná podle data nebo kategorie. Zobrazení si archiv novinek RI na www.rotary.org.

B

block, ban (blok): jde o blokadu, o zákaz někomu, aby vám posílal zprávy nebo zobrazil váš profil nebo jinou informaci na sociální síti.

blogroll: seznam doporučených blogů nebo webových stránek, obvykle o podobném tématu nebo tématech.

blog: je webová aplikace obsahující příspěvky většinou jednoho editora na jedné webové stránce. Nejčastěji, nikoli však nezbytně, bývají zobrazovány v obráceném chronologickém pořadí (tj. nejnovější jsou nahoře). Autor se nazývá blogger (někteří Češi píšou pouze jedno g), veškeré blogy a jejich vzájemné vztahy jsou označeny blogosférou.

D

dashboard: ovládací panel nebo rozhraní, jako je na blogu, který vám umožní spravovat vaše soubory a nastavení.

E

embed: vložení a zobrazení videa nebo fotografie z jiného webu přidáním HTML kódu do vaší webové stránky.

F

feed: pravidelně aktualizovaný proud informací odesílaný v pravidelných intervalech; přihlaste se k odběru novinek RI na www.rotary.org.

follow ([ná]sledovat): přihlášení k odběru feedů, jako jsou na Twitteru. Sledujte Rotary na www.twitter.com/rotary.

friend (jako podstatné jméno): přítel, tedy osoba, která souhlasila s propojením se s vámi na sociální síti.

friend / unfriend (jako sloveso): stát se přítelem / ukončit přátelství; tedy přidat nebo odstranit někoho do/z vaší sociální sítě.

G

geotag (zeměpisné souřadnice): informace o geografické poloze v podobě metadat nebo značek přidávaných do souboru. Například na Flickru můžete propojit své fotografie s místem, odkud pocházejí (nebo co snímají).

H

hashtag (#): symbol, který vám umožní označit nebo kategorizovat vaše příspěvky na microblogu. Na Twitteru označte pomocí „#Rotary“ veškeré své tweety jako „související s Rotary“. Hledáním na Twitteru pomocí „#Rotary“ získáte veškeré tweety související s Rotary.

hits (hity): udávají počet osob / návštěvníků, které navštívily webovou stránku / webovou stránku.

L

link: webový (nebo hypertextový) odkaz, který vám umožní přejít na jinou webovou stránku pouhým kliknutím na text nebo grafiku.

M

metadata: informace, jako je tag, popis, nebo titulek připojený k fotce, videu, blogu nebo k jinému médiu

multimedia (multimédia): on-line obsah, který zahrnuje několik různých forem médií, jako jsou fotografie, video, zvuk a text.

N

notification (oznámení): krátká, automatická zpráva informující o akci, kterou jste vykonali vy nebo váš přítel. Například na Facebooku můžete obdržet oznámení při každém příspěvku vašich přátel nebo při aktualizaci jejich profilu nebo fotografií.

P

permalink: unikátní hypertextový odkaz na blog nebo článek, který funguje, i když je stránka přesunuta nebo archivována.

plug-in: dodatečný software, který je přidán do stávající aplikace pro vykonání zvláštních úkolů.

post (příspěvek): článek, zpráva, nebo záznam publikovaný na vašem blogu nebo sociální síti.

privacy settings: nastavení ochrany osobních údajů - soubor předvoleb zajišťující ochranu informací, které sdílíte.

profile (profil): online představení něčí osobní identity. K založení profilu na Facebooku musíte být fyzická osoba, nikoliv podnik nebo organizace.

R

retweet (retweetování): opakování nebo předání tweetu na Twitteru zadáním „RT@“ a uvedením původního jména autora a zprávy.

S

short URL (SURL): (krátké URL) - zhuštěná webová adresa používaná v microbloggingu a v dalších sociálních médiích. Pomocí webových stránek, jako je Tiny.cc a Bit.ly, lze zkrátit dlouhý hypertextový odkaz na pouhých pár znaků.

status (stav): krátký popis toho, co právě děláte.

syndication (syndikace): způsob přenosu on-line obsahu z blogů a zpravodajských stránek na jiné webové stránky nebo na uživatele webu. Pojem Really Simple Syndication (RSS) umožňuje uživatelům přihlásit se k odběru novinek a feedů.

T

tag: přidání klíčových slov do záložek, videí, fotografií nebo blogů, které pomáhají uživatelům vyhledávat v médiích podle témat.

trackback (trasování): v blogování se jedná o uvedení odkazu na příspěvek nebo komentář na jiném blogu, ke kterému se vztahuje váš komentář nebo příspěvek.

tweet: na Twitteru se jedná o zprávu v maximální délce 140 znaků, zobrazenou ve feedu.

tweetup: organizované osobní setkání lidí, kteří používají Twitter.

U

username: uživatelské jméno nebo identifikace uživatele, jichž použijete pro přihlášení k webu a jež slouží k vaší identifikaci vůči ostatním. Na Twitteru je uživatelské jméno pro Rotary International „Rotary“.

V

viral (virální): rychle se šíří po celém internetu; oblíbené věty, myšlenky, fotky, videa, atd. se mohou rozšiřovat velmi rychle od uživatele k uživateli přes odkazy, parodie a repostování (viz retweetování).

W

wall (zeď): na Facebooku jde o feedy určitého uživatele, zobrazující jeho poslední aktivity na jeho profilu.

SPOJTE SE s Rotary International (RI) a s Nadací Rotary (The Rotary Foundation) pomocí Facebooku, Twitteru, LinkedIn a dalších.

Otevřete si www.rotary.org/socialnetworks <http://vimeo.com/15232052>

FAQ

OBJEVUJEME VÝHODY PORTÁLU www.rotary2240.org

Proč má webový portál internetovou adresu www.rotary2240.org, když dřívější označení s příponou domény cz nebo sk bylo logické?

Nové označení www.rotary2240.org odpovídá snaze ústředí RI sjednotit názvy internetových adres na jednotném principu. Nové adresy tak postupně zavádějí, případně celý webdesign internetového portálu přebírají (stejně jako my) i další distrikty (doporučujeme k prohlédnutí např.: www.rotary.de, www.rotary.nl, www.rotary.org.br atd.). Na základě dřívějšího upozornění z našich RC zůstaly souběžně funkční i adresy www.rotary.cz a www.rotary.sk s tím, že jsou přeusměrovány na novou podobu portálu. Je to z toho důvodu, aby ten, kdo hledá informace o Rotary v ČR nebo SR, si mohl adresu logicky odvodit. Z právního hlediska je zřejmé, že pojmy jako jsou Rotary, Rotaract, The Rotary Foundation, apod. jsou chráněné značky RI a z tohoto důvodu není možné užití těchto spojení (i v národních doménách) bez vědomí a souhlasu RI. Ústředí RI realizuje v současné době opatření, aby se například RI stalo co nejdříve vlastníkem (nebo zabránilo zneužívání) všech národních domén obsahujících chráněné značky RI.

Kdo vkládá informace do jednotlivých kapitol portálu a zodpovídá za ně?

Současný informační obsah portálu byl ve větší míře převzat z dřívější verze a je průběžně přizpůsobován novému webdesignu. Se začátkem nového kalendářního roku bude sestaven redakční tým (obdobně jako je tomu u tištěného časopisu RGN), který zveřejňuje a aktualizuje obsah stránek a budou také rozděleny kompetence pro dílčí administraci portálu. V principu je portál rozdělen na kapitoly, které informují o Rotary v obecné rovině, ty bude editovat zmíněný redakční tým. Kapitoly týkající se činnosti jednotlivých výborů a komisí mají k dispozici pro komunikaci tyto výbory a komise, sekretáři klubů nebo kluboví webmasteři pak zodpovídají za obsah stránek svých klubů včetně aktuálnosti počtu členů, schůzek a docházky. Za aktuální stav údajů v členských seznamech si odpovídá každý člen sám. Nové pojetí portálu se od toho předcházejícího liší právě tím, že informační obsah na stránce nekládá už jen jedna osoba (distriktní webmaster), ale ten, koho se obsah bezprostředně týká. Tím je zaručeno, že informace nebude zkreslená a že může být v příslušné části portálu k dispozici prakticky během několika minut. Distriktní část portálu automaticky přebírá informace zveřejněné klubem a zobrazuje je na distriktní úrovni.

Má řadový člen klubu přístup k administraci portálu, tedy vkládání informací?

Každý rotarián má přístup do administrace portálu, protože každý člen si sám průběžně udržuje v aktuálním stavu osobní údaje (osobní profil) v distriktní databázi. Činovníci klubu a distrikty pak mají oprávnění k administraci podle svých funkčních pozic.

Proč je tak nesmírně důležité mít správně vyplněné údaje v osobní kartě (osobním profilu), když se většinou v klubu všichni známe?

Osobní karta (osobní profil) člena je srdcem té části portálu, která slouží k zjednodušení administrativních úkonů spojených s fungováním distrikty. Jednotlivé údaje uvedené na členské kartě vycházejí ze souboru údajů, které jsou uváděny v původních tištěných členských seznamech, odpovídají standardům užívaným celosvětově v rámci společenství RI i praktickým potřebám každodenní činnosti klubů nebo distrikty. Je to nejjednodušší způsob, jak soustředit všechny údaje do jedné, snadno aktualizovatelné databáze. Z této databáze je pak možné snadno nechat v aktuální podobě vytisknout členské seznamy pro příslušný rotariánský rok, aktualizovat adresáře pro rozesílání časopisu RGN, zpracovávat a odesílat měsíční klubová hlášení apod. Jak se říká „každý systém funguje na úrovni svého nejnižšího článku“, to platí bohužel i v tomto případě. Dokud bude být jediný z téměř patnácti set osobních záznamů chybět (nebo bude v povinných údajích nekompletní), nebude celý systém plně funkční.

Kdo má do databáze osobních údajů přístup?

To, kdo bude které údaje z osobních karet sdílet, může na své kartě určit každý sám. Může sdílení údajů nechat volně přístupné všem uživatelům, tedy i na „veřejné“ úrovni, nebo může jejich sdílení (kromě jména v klubovém seznamu) omezit na úroveň distrikty (tedy ostatních rotariánů), případně jen na úroveň vlastního klubu. Kluboví sekretáři mají přístup k databázi osobních údajů pouze u členů svého klubu, distriktní sekretář logicky na úrovni distrikty. V současné době se připravuje propojení mezi naším portálem a databází RI. Nebude tedy nutné aktualizovat změny 2x (na portálu a na RI), ale pouze jednou. Přístup k údajům pak bude mít jak sekretář distrikty, tak i ústředí RI, a to v nezbytně nutném rozsahu.

Když se přihlásím na web, tak nemám přístup ke všem informacím, o nichž vím, že tam jsou.

Je rozdíl mezi pojmem „otevřít“ web nebo stránku (veřejně přístupná verze stránek všem, tedy i nerotariánům) a „přihlásit se“ (kompletní zobrazení stránek včetně neveřejného obsahu). „Otevření“ stránky je běžný úkon, který provádíte už zcela automaticky tím, že do svého prohlížeče zadáváte internetovou adresu a odkliknete „enter“ (například www.rotary2240.org). Tím se vám „otevře“ nebo chcete-li zobrazí požadovaná webová stránka (prezentace, portál, apod.), kterou si můžete prohlížet. „Přihlásit se“ je další, následný krok, ke kterému potřebujete znát svoje uživatelské jméno a heslo opravňující vás ke vstupu do tzv. „neveřejného“ („zalogovaného“, „uživatelského“) prostoru. Místo pro vstup do tohoto prostoru je zpravidla na úvodní stránce webové prezentace – je například označeno jako „vstup pro členy“, je doplněno dvěma políčky pro vyplnění uživatelského jména a hesla a je opatřeno tlačítkem „enter“ pro uskutečnění vstupu. Na našem portálu je toto místo úplně nahoře v pravém rohu kterékoli stránky (políčka login/heslo).

pokračování příště...

Webdesigneri našeho distriktního portálu uskutečnili od březnového PETS v Jihlavě desítky individuálních konzultací i několik workshopů – ten zatím poslední se uskutečnil koncem listopadu v Olomouci pro zájemce nejen ze zdejších dvou klubů, ale i z blízkých míst.

INTERNETOVÝ PORTÁL www.rotary2240.org

VÁŠ KOMUNIKAČNÍ PROSTOR

- **seznamte se s možnostmi portálu**
- **osvojte si redakční systém a administraci portálu**
- **sledujte nové komunikační nástroje**
- **aktualizujte údaje o svých klubech**
- **vkládejte na stránky nové a zajímavé informace**
- **dejte vědět o svých akcích s dostatečným předstihem**
- **veďte si zde klubovou kroniku**
- **udržujte osobní stránky v aktuálním stavu**
- **využívejte svou e-mailovou adresu**
- **ulehčete si vzájemnou komunikaci**

Tým softwarových specialistů je připraven zdarma pomoci všem zájemcům při naplňování a aktualizaci obsahu jednotlivých stránek.

Dotazy, připomínky a návrhy na nová softwarová řešení směrujte na:
webmaster@rotary2240.org

**PODOBU PORTÁLU
OVLIVŇUJE KAŽDÝ
Z NÁS, KAŽDÝ DEN**

**Ve spolupráci se SW týmem připravil
Svatopluk K. Jedlička, předseda distriktního výboru
pro public relations.**

Carl-Wilhelm Stenhammar,
předseda Rady zmocněnců Nadace Rotary

Program práce s mládeží přispívá k dobrému jménu Rotary

překlad z anglického originálu: Petr J. Pajas, PDG

Řada programů Rotary je určena mládeži. Programy pro mladší účastníky, jako Interact a Rotary Youth Exchange – tedy Služba mládeži – sice Nadace Rotary nepodporuje, ale pro Rotary jako celek jsou velmi důležité, neboť jsou veřejností velmi dobře přijímány a to je přínosem i pro Nadaci Rotary. Prostřednictvím těchto programů se jejich účastníci dostávají poprvé do kontaktu s Rotary, někteří se pak stávají členy Rotary klubu a po čase se mohou stát také přispěvateli Nadace Rotary.

Programy určené dospělým, jako např. Ambassadorial Scholarships – tedy tzv. vyslanecká stipendia Rotary, Group Study Exchange aneb Skupinová studijní výměna Rotary, a Rotary Peace Fellowships – čili Mírová stipendia Rotary, ty naopak z prostředků Nadace Rotary přímo hrazeny jsou. Zvláštní význam přikládám Centřům Rotary pro mezinárodní studia míru a řešení konfliktů – to je program, který se jednou může stát ozdobou Rotary programů. Tomuto programu je určena současně probíhající kampaň, jejímž cílem je získat 95 milionů amerických dolarů pro tato centra, aniž by tím byla umenšována naše ambice zvýšit objem příspěvků do ročního programového fondu (Annual Programs Fund) a do jistiny Nadace Rotary (Permanent Fund) a tím naplnit cíl shromáždit pro Rotary 200 milionů dolarů.

Všechny naše programy pro mládež podporují mír ve světě. Vždyť třeba účastníci našeho programu výměny mládeže působí jako vyslanci nescoucí poselství míru, když přicházejí do naprosto nového prostředí. Očekáváme od nich velmi mnoho a můžeme na ně být velmi hrdí!

Všichni studenti o něž se staráme – ti mladší stejně jako ti trochu starší – se účastní místních projektů a tím naplňují naše heslo Posilováním společenství spojujeme kontinenty (Building Communities – Bridging Continents) v souladu s naší obětavou službou ve smyslu hesla Service Above Self.

K principům Nadace Rotary

Carl-Wilhelm Stenhammar, předseda Rady zmocněnců Nadace Rotary

Úspěch v povolání znamená venovat čas, odbornost a finanční prostředky

překlad z anglického originálu: Ivan Belan, PDG

Ludia sa stávajú členmi Rotary klubov ako významní reprezentanti profesií a podnikateľských odvetví. Všetkým členom klubu teda vyplýva povinnosť vystupovať voči kolegom rotariánom ako odborný predstaviteľ svojej profesie a na svojom pracovisku príkladne prezentovať ducha Rotary.

Ludia, ktorí sa úspešne realizujú vo svojich profesiách, majú často dobre zorganizovaný nielen svoj profesionálny, ale aj súkromný život. Vedia si teda zorganizovať aj svoju charitatívnu činnosť. Takíto ľudia pochopili, že keď Nadácia Rotary vyzýva rotariánov k účasti na fundraisingovej aktivite, výťažok z ktorej sa zlúči s veľkorysým finančným darom venovaným Nadáciou Billa a Melindy Gatesových, je pre nich prvoradou povinnosťou prispieť do Výročného fondu, keďže je to kľúčový program finančných operácií Nadácie Rotary. Rovnako dôležité je podporovať Stály fond a Iniciatívu Rotary Centier pre významné dary. Podpora tejto výzvy musí byť nadradená štandardným a pravidelným každoročným príspevkom. Našťastie, veľa rotariánov sa s tým stotožňuje.

Svoju podporu však rotariáni môžu vyjadriť aj inak, nielen finančnými príspevkami. Mnohí rotariáni venujú svoj voľný čas či odborné znalosti, ktoré sú často výsledkom úspechu v ich povolani. Za mnohých možno spomenúť lekárov a zdravotné sestry, ktorí pomáhajú chorým deťom, stavebných inžinierov, ktorí pomáhajú hlbiť studne, učiteľov, ktorí sú nápomocní v školách.

Reálna prax dáva priestor odborníkom z rôznych profesií tak, ako v roku 1905, keď Rotary iba začí-

nalo svoju pôsobnosť – zástupcovia rôznych povolání sa rozhodli spoločne pomáhať ostatným. Tým sa vytvorili základy pre Budovanie komunit – Spájanie kontinentov prostredníctvom služby povýšenej nad osobné záujmy.

Oslavme Mesíc Nadace Rotary!

překlad z anglického originálu: Petr J. Pajas, PDG

Listopad je mesícem Nadace Rotary. Vše to začalo v roce 1917, když tehdejší RI Prezident Arch Klumph oznámil převzetí nadačních jistín umožňujících šíření dobra ve světě – vznikla Nadace Rotary! Vklady do nadačního jmění nesou od roku 1947 jméno Paula Harrise v upomínku zakladatele naší organizace. Ač zprvu nadace Rotary podporovala především vzdělávací programy, přibýly od šedesátých let dvacátého století také humanitární programy a vývoj pak pokračoval přidáním slavného programu PolioPlus, podpory Rotary Center pro mezinárodní studia a nakonec vyhlášením Plánu vize budoucnosti (Future Vision Plan).

Náš tříletý pilotní Plán vize budoucnosti vstoupil v platnost od 1. července. Tento pilotní program nám má posloužit k poznání toho, co je na naší vizi dobré a co špatné, abychom plán mohli upravit, ale Plán vize budoucnosti jako takový zůstane.

Ale Plán vize budoucnosti Nadace Rotary je mnohem více, než jen plán činnosti nadace. Paralelně s ním má Rotary International svůj Strategický plán, který je z podstatné části doplňkem nadačního plánu. Na to, abychom měli dva plány takového rozsahu, jsme ale příliš malá organizace – proto bude třeba tyto plány spojit. Ne nezbytně

Členové Interact klubu z Odborné střední školy zemědělské a zahradnické ve francouzském městě Rignac (patronátní klub RC Rodez) se rozhodli naučit děti z místní základní školy, jak připravit chutný profiteroles (kolo z listového těsta) s výtečnou pudinkovou náplní. (Foto: ROTARY IMAGES/Monika Lozinska-Lee)

v nejbližší budoucnosti, ale někdy po roce 2017, kdy bude Nadace Rotary slavit své 100. výročí. Kdyby se mne někdo tázal na datum, kdy by k propojení těchto plánů mělo dojít, odhadoval bych to na rok 2025 – rok, v němž by hodnota našeho nadačního jmění měla dosáhnout jedné miliardy amerických dolarů.

Jak tohoto cíle dosáhnout? Nepochybně uplatňováním našeho letošního tématického hesla Building Communities – Bridging Continents, tedy naší nezištnou službou obci, kterou spojujeme kontinenty.

Rotariánska rodina

z anglického originálu přeložil: Ivan Belan, PDG

December je měsícem rodiny. Mnoho rotariánů sa domnieva, že tá rotariánska rodina zahŕňa aj manželských partnerov, súrodencov, rodičov

a detí. Ich práca a prínos pre Rotary sa pochopiteľne tiež veľmi cení. Keďže ale nemáme rodinné členstvo v Rotary, z môjho pohľadu príbuzní nie sú súčasťou rotariánskej rodiny – tá pozostáva zo všetkých dištriktov a klubov Rotary International, združuje rotariánov, programy a Nadácie Rotary.

Nadácia Rotary je významnou súčasťou rotariánskej rodiny. Všetky finančné prostriedky získané či už prostredníctvom Rotary International alebo Nadácie Rotary sú pridelované práve prostredníctvom tejto nadácie. Každoročne sa veľké sumy poukazujú do Fondu výročných programov, do Stáleho fondu, na Iniciatívu zameranú na podporu rotariánskych mierových centier a v súčasnosti tiež na rotariánsky grantový program, ktorého cieľom je vyzbierať 200 miliónov USD na eradikáciu detskej obrny.

Hoci sa iniciatívy na získanie prostriedkov do týchto štyroch fondov realizujú samostatne, všetky sú navzájom prepojené. Podpora výro-

ných programov predstavuje kľúčovú oblasť našej činnosti. Stály fond slúži hlavne tým rotariánom, ktorí si môžu dovoliť darovať väčšie sumy a tiež podporuje Fond výročných programov. Iniciatíva zameraná na podporu rotariánskych mierových centier sa založila s cieľom osloviť tých solventnejších rotariánov, ktorí môžu venovať viac než štandardní členovia. Z uvedeného je zrejmé, že všetky spôsoby získavania finančných prostriedkov sú vzájomne na seba naviazané. Okrem nich máme ešte rotariánsky grantový program zameraný na získanie 200 miliónov USD, ktorý významným spôsobom ovplyvňuje výročné darovanie finančných prostriedkov.

Treba mať stále na pamäti, že keď venujeme finančné prostriedky, musíme podporiť všetky uvedené iniciatívy. Jedine tak budeme schopní naďalej budovať komunitu — premostovať kontinenty prostredníctvom služby uprednostnenej pred vlastnými záujmami. ■

NOVÍ ZMOCNĚNCI NADACE ROTARY

Od 1. července t.r. se ujali svých funkcí čtyři noví zmocněnci Nadace Rotary (TRF), které do patnáctičlenné Rady zmocněnců TRF

jmenoval současný prezident RI Ray Klinginsmith:

Stephen R. Brown, člen RC La Jolla Golden Triangle, Kalifornie, USA

Od roku 1972 působil v právní kanceláři Luce, Forward, Hamilton &

Scripps. Je členem Soudního dvora státu Kalifornie, členem Asociace pracovníků soudního dvora v kraji San Diego, členem Konkursního fóra v San Diegu a předsedá „Triangle Trustu“. Vedle toho má ještě řadu dalších významných funkcí. Od Asociace pro OSN v San Diegu se mu dostalo ocenění „Eleanor Roosevelt Human Rights Award“.

Jako zakládající člen Rotary klubu La Jolla Golden Triangle působil jako předseda různých komitétů RI, v současnosti je členem komitétu „Future Vision“ a národním poradcem stálého fondu TRF. Podílel se na projektech výstavby školy v Afganistanu, zavlažovacího systému v Keni a na zřízení krejčovského střediska pro somálské uprchlíky v San Diegu.

Za své aktivity získal tato ocenění: „TRF Distinguished Service Award“ a „RI Service Above Self Award“. Steve i jeho manželka Susan jsou členy významných dárců ve prospěch TRF – „Arch C. Klumph Society“.

Dong Kurn Lee, člen RC Seoul Hangang, Korea

Je předsedou výrobních společností Bubang Co. Ltd. and Bubang Techron Co. Ltd., působících v Sou-

lu. Je členem správní rady Busan College of Information Technology, dříve také Soulské banky. V roce 2005 jej korejský prezident jmenoval „velvyslancem dobré vůle a porozumění“.

Anne L. Matthews, členka RC Columbia East, Jižní Karolína, USA

Je prezidentkou výchovné poradny Matthews a společníci. Působila v řadě dalších společností, například „National Business Education Association“, „Southern Business Education Association“ nebo „National Policies Commission for Business and Economic Education“.

Prezident USA Ronald Reagan jmenoval Annu v roce 1981 do Národního poradního sboru pro kariérní vzdělávání a v roce 1983 do akčního výboru při Národní komisi pro zaměstnaneckou politiku. Od sdružení YWCA získala ocenění „Diamond Award“ a od Rady skautek „Women of Distinction Award“.

Anne dosud působila jako členka Komitétu pro vizi RI do budoucnosti, jako regionální koordinátorka TRF a také jako školitelka na Mezinárodním shromáždění RI. Patří mezi významné

dárce pro TRF a je zakládající členkou společnosti „Bequest Society“. Za své záslužné aktivity získala tato ocenění: „TRF Distinguished Service Award“ a „RI Service Above Self Award“. Ve svém distriktu byla poctěna titulem „Rotariánka roku 2006“.

Kazuhiko Ozawa, člen Rotary klubu Yokosuka, Japonsko

Je majitelem a současně prezidentem hotelu Kamakura Park Hotel a ředitelem řady restaurátů.

Působil jako předseda (nyní jako čestný předseda) Obchodní a průmyslové komory v městě Yokosuka. Je prezidentem společnosti „Yokosuka Transport, Port and Harbor Association“, členem Poradního sboru pro speciální remuneration města Yokosuka a členem Komise pro veřejnou bezpečnost Kanagawa.

Dříve působil v městě Yokosuka jako prezident komise pro obranu, jako čestný předseda organizace podporovatelů japonské Akademie národní obrany a jako prezident Uměleckého divadla. Získal řadu ocenění, například Medaili s modrou stuhou a Řád vycházejícího slunce (zlaté paprsky na podkladové stuze) od japonské vlády a „Superior Public Service Award“ od amerického námořnictva.

Rotariánem je od roku 1978. Ve světě Rotary působil jako ředitel a člen Výkonného komitétu RI, Komitétu pro Světový kongres RI v Montrealu 2010 a japonského výboru pro Stály fond TRF. Pracoval také jako národní poradce pro otázky PolioPlus, zónový koordinátor pro rozvoj členské základny RI a představitel prezidenta RI. Kaz patří mezi významné dárcy a mecenáše TRF, je členem společnosti „Bequest Society“.

Ocenění Nadace Rotary za uplynulý rok

Nadace Rotary udělila dvě významná ocenění za rok 2009-10. Vyznamenání Nadace Rotary za vynikající službu (The Rotary Foundation Distinguished Service Award) je nejvyšším uznáním za aktivní službu nadaci přesahující úroveň distriktu a trvající delší dobu. Rotariáni mohou toto vyznamenání získat nejdříve čtyři roky poté, co jim bylo uděleno Ocenění za významnou službu (Citation for Meritorious Service). To se dává těm, kdo poskytovali významnou aktivní službu Nadaci déle než jeden rok. Přestože nominaci může navrhnout kdokoli, schválit každou z nich musí distriktní guvernér. Správní rada Nadace může takto ocenit jen jednoho rotariána z distriktu

v daném roce. Letos bylo z existujících 530 distriktů takto poctěno celkem 150 rotariánů - 117 Oceněním za významnou službu (CMS) a 33 Vyznamenáním za vynikající službu (RFDSA). Tentokrát byly evropské distrikty zastoupeny v menším počtu než dříve. Z nám blízkých distriktů uvedme alespoň Hanse Pfarra (D-1830, Německo), Hanse Philippa (D-1920, Rakousko) a Kalcho Hinova (D-2582, Bulharsko). Jim i ostatním oceněním upřímně blahopřejeme.

Z materiálů ústřední redakce RWMP zpracoval Petr J. Pajas, PDG.

Rotariáni z distriktu 6440 (Illinois, USA) opatřili pro obyvatele odlehlých dešťových pralesů (Tatin, Guatemala) účinné filtry. (Foto: ROTARY IMAGES / Monika Lozinska-Lee)

Nadace Rotary navýšila rozpočet pro účelové dotace

Objem finančních prostředků určených pro účelové dotace TRF se za poslední rok zvýšil o 82 % a na rok 2010/11 byl schválen rozpočet Světového fondu TRF na účelové dotace ve výši 21,5 % US \$. Protože finanční prostředky pro 100 pilotních distriktů týkajících se vize do budoucnosti byly rozpočtovány odděleně, je tato částka jednou z nejvyšších, které kdy byly rozpočtovány právě na účelové dotace.

Zmocněnci TRF sice původně rozpočtovali pro rok 2009/10 na účelové dotace částku 9,5 mil. US, jež byla zvýšena o dalších 2,3 mil., rezervovaných původně na odměny Světového fondu, ale ty pak nebyly použity. Zmocněnci proto mohli letos zvýšit tak výrazně rozpočet na účelové dotace, protože do fondu ročních programů přibylo v roce 2007/08 díky rekordním darům téměř 115 mil. dolarů. (Alokace do Světového fondu vycházejí z darů do fondu ročních programů, vložených do nich ve třech předcházejících letech. A protože se příjem z investic stabilizoval, zmocněnci nemuseli využít k doplnění rozpočtu na operace, související s programem TRF, výrazné částky ze Světového programu.

Rozpočet schválili zmocněnci TRF v dubnu a ředitelská rada RI v červnu t.r.

Zmocněnci počítají s tím, že zrevidují konkurenční žádosti o účelové dotace na svých pracovních zasedáních v říjnu a v dubnu. Pokud by došlo ke změně těchto obchodních cyklů, bude o tom TRF všechny distrikty včas informovat.

Převzato z materiálů ústřední redakce RWMP, překlad z angličtiny: Dobroslav Zeman, PDG

Pilotný projekt Programu vize budoucnosti

Prvé granty schválené Nadací Rotary v rámci pilotního projektu Programu vize budoucnosti podpora boj s tropickou horůčkou dengue v Indonézii a finančně podpora rozličné projekty v Thajsku. Pilotný projekt sa začal 1. júla.

V rámci Programu vize budoucnosti sa poskytujú dva typy grantov: globálne granty a dištriktové granty. Globálne granty sú zamerané na podporu veľkých medzinárodných projektov s trvalo udržateľnými výsledkami v príslušných oblastiach, ktoré sú v súlade s poslaním Nadácie Rotary. Dištriktové granty sú blokové granty, ktoré možno využívať na projekty s lokálnymi klubmi alebo s klubmi z iných krajín a s dištriktmi, ktoré nie sú zahrnuté v pilotnom projekte.

Dištrikty 7980 (Connecticut, USA) a 3400 (Indonézia) získali prvý globálny grant, na ktorý Nadácia Rotary prispela sumou 15 660 USD. Grant sa využije v komunite na predmestí mesta Surakarta, kde podporí činnosti zamerané na narušenie reprodukčného cyklu moskytov prenášajúcich horúčku dengue. Väčšina prostriedkov sa vynaloží na inštaláciu bielych keramických kachličiek na vnútorných plochách betónových vaní v 900 domácnostiach, na kto-

rých sa ľahšie zbadajú šedé larvy moskytov zahniezdené v nich. Rotary klub v Solo Kartini, ktorý prišiel s nápadom na tento projekt, bude v spolupráci s miestnymi zdravotníckymi inštitúciami a poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti šíriť osvetu medzi miestnym obyvateľstvom o preventívnych opatreniach. Táto iniciatíva, ktorá by v budúcnosti mala slúžiť ako vzor pre celú Indonéziu, zodpovedá oblasti zamerania v rámci Programu vize budúcnosti definovanej ako prevencia a liečba chorôb.

Dištrikt 3330 (Thajsko) využije prvý dištriktový grant v hodnote 39 500 USD na podporu lokálnych projektov, vrátane nákupu kníh, počítačov a športových potrieb pre školy, zabezpečenia pitnej vody pre študentov a nákupu nemocničných lôžok pre miestnu nemocnicu.

Sto dištriktov sa zúčastňuje na pilotnom projekte Programu vize budúcnosti – trojročnej testovacej fázy novej štruktúry grantov poskytovaných v rámci Programu vize budúcnosti.

Prevzaté z materiálov ústrednej redakcie RWMP / text: Arnold R. Grahl, preklad z angličtiny: Ivan Belan, PDG

Rossin vo svojom ateliéri. Portrét zakladateľa Rotary Paula Harris (vpravo) je predmetom dražby.

Zaujímavý portrét

Medzi významnými osobnosťami, ktoré Rossin Raichev portrétoval, sú aj americkí prezidenti George H.W. Bush a George W. Bush. Ich podobizne zdobia prezidentskú knižnicu George Bush Presidential Library v meste College Station v Texase. Jeho portrét významného baseballového hráča Hanka Aarona zasa visí v Národnej baseballovej sieni slávy v meste Cooperstown v New Yorku. Portrét bývalého amerického veľvyslanca pri OSN Andrewa Younga je vystavený v Národnej galérii portrétov Smithsonian vo Washingtone. Rodák z Bulharska známy pod menom Rossin vytvoril aj veľkoplošné podobizne Abrahama Lincoln, Georgea Washingtona a Jackie Kennedyovej. Bulharský prezident Georgi Parvanov nedávno udelil tomuto umelcovi medailu za zásluhy za portrét národného hrdinu Vasila Levského.

K významným osobnostiam portrétovaným Rossinom už patrí aj zakladateľ Rotary Paul Harris. Rossin, ktorý je členom Rotary klubu Atlanta, v roku 2008 vycestoval do Nigérie, kde maľoval portrét bývalého nigérijskeho prezidenta Oluseguna Obasanjoa. V tejto krajine bol očitým svedkom obrovského úsilia zameraného na boj s detskou obrnou a vtedy si uvedomil, že existuje

spôsob, akým by aj on mohol priložiť ruku k dielu. „Keďže už mnoho rokov pôsobím v Rotary, intenzívne som vnímal jeho aktivity a poslanie. Teraz, keď pracujem na zbierke veľkoformátových portrétov významných osobností, napadlo ma, že obe oblasti môjho záujmu možno prepojiť“, hovorí.

Portrét Paula Harris bol slávnostne odhalený v apríli počas návštevy bývalého RI prezidenta Johna Kennyho v Atlante. Výťažok z predaja reprodukcí portrétu poputuje do rotariánskeho grantového programu, ktorého cieľom je vyzbierať 200 miliónov USD na eradikáciu detskej obrny.

Rossin vstúpil do Rotary v Japonsku, kde pôsobil po ukončení štúdia na Akadémii umení v Sofii. Po návrate do Bulharska sa stal členom Rotary klubu v Sofii, neskôr pomáhal zakladať ďalšie kluby. „Som rád, že som mal možnosť byť súčasťou prvotného šírenia rotariánskych myšlienok v tejto časti Európy“, konštatuje. V roku 2001 sa

presťahoval do Spojených štátov a odvtedy je členom klubu v Atlante.

Umelec je známy pre jeho realistický štýl portrétovania. V rámci príprav na portrétovanie zakladateľa Rotary si Rossin preštudoval Harrisove fotografie a bližšie sa oboznámil s jeho životom, aby túto osobnosť lepšie spoznal. Ako sám hovorí, fotografické znázornenie objektu nie je cieľom, ale skôr odrazovým bodom. „Základný rozdiel medzi fotografiou a mojím obrazom je, že na fotografii je zobrazená osoba, na obraze je zachytená osobnosť“.

Podľa umelca Harrisova tvár „nie je ničím mimoriadna, ani výrazne odlišná od tvárí iných ľudí. Ale ak sa prizriete bližšie, spozorujete úžasného človeka, ktorý je veľmi citlivý, veľmi dôsledný, veľmi distingvovaný“.

Text: Diana Schoberg,
preklad z angličtiny: Ivan Belan, PDG

Pomôžte Rotary vyzbierať 200 miliónov USD v rámci grantového programu

Venujte portrét Paula Harris

Originál portrétu – olej na plátne vo veľkosti 172,72 x 152,40 cm je predmetom dražby. Víťaz dražby bude môcť venovať portrét Nadácii Rotary a dostane reprodukciiu na plátne vo veľkosti 91,44 x 101,60 cm podpísanú autorom. Výkričná cena v dražbe bude 25 000 USD, svoje ponuky môžete podávať prostredníctvom stránky www.portraitforpolio.org. Prijímanie ponúk sa skončí o polnoci 15. decembra (centrálneho štandardného času v USA).

Kúpte si reprodukciiu portrétu Paula Harris

Limitovaná edícia litografických reprodukciiu vo veľkosti 43,18 x 53,34 cm podpísaných autorom bude na predaj za 125 USD plus poštovné a balné na www.portraitforpolio.org do 31. decembra. Celý výťažok z predaja poputuje na grantový program Rotary, ktorého cieľom je vyzbieranie 200 miliónov USD.

Rossinove práce si možno pozrieť na www.rossinfineart.com.

Krehká nezlomnosť

Ako dlho dokážu obyvatelia Haiti vydržať? pýta sa spisovateľ Edwidge Danticat.

Dňa 12. januára 2010 Haiti zasiahla najhoršia prírodná katastrofa za ostatných 200 rokov. Dnes sa už vie, že ničivé zemetrasenie si vyžiadalo viac ako 200.000 obetí na životoch a viac ako milión ľudí stratilo svoje domovy v hlavnom meste Haiti a v okolitých mestách Léogâne, Petit Goave a Jacmel.

V nasledujúcich týždňoch a mesiacoch po zemetrasení mnoho novinárov, významných osobností, ktoré navštívili tento ostrovný štát, a dokonca aj bežní pozorovatelia vyzdvihovali mimoriadnu statočnosť, s akou obyvatelia tejto krajiny znášali utrpenie. V prvých hodinách a dňoch boli Haiťania v podstate odkázaní sami na seba. Vláda paralyzovaná obrovskými stratami nebola schopná zabezpečiť pomoc, a tak ľudia svojpomocne kladivami, sekerami a holými rukami vyslobodzovali blízkych z trosiek. Trpeli nedostatkom potravín a vody, museli sa deliť o malé prídely. Haiti, krajina často označovaná ako najchudobnejšia na západnej pologuli, dala tak svetu niečo veľmi dôležité: lekcii v nezlomnosti.

Keď svetová verejnosť sledovala niektoré zo senzáciechtivých reportáží, mohla si o realite vytvoriť skreslené predstavy. Novinári sa dychtivo zamiešali do davu čakajúceho na chaotické prideľovanie potravín a vody, pred kamerami sa nechali postrkovať a odtláčať. Strach z rabovania sa vyhrotil natoľko, že príslušníci haitskej polície zastrelili vyhľadovaných mladých mužov pri vreciach ryže. Avšak k masívnemu rabovaniu, ktoré sa očakávalo, napokon vôbec nedošlo. Haiťania sú si vedomí, že majú pred sebou dlhú a neľahkú cestu. Z palíc a posteľnej bielizne si vytvorili dočasné prístrešia, ich domovom sa stali verejné priestranstvá. Keď pršalo, postavili sa, aby kalná voda pretiekla pomedzi ich nohy.

Americký rotarián Lloyd Smith vycestoval na Haiti vo februári, aby osobne odovzdal humanitnú pomoc. Smith nafotil tieto zábery v kostole v Port-au-Prince počas svojej výpravy.

Po dvoch návštevách Haiti po zemetrasení som sa začal pýtať samého seba, či toľko obdivovaná nezlomnosť nakoniec Haiťanom neublíži. Nie v podobe aktívneho utrpenia, akými sú napríklad takmer každodenné zrážky alebo hrozivé vetry hurikánovej sezóny. Alebo zrušenie potravinovej pomoci v niektorom z utečeneckých táborov, v dôsledku čoho by ich ľudia museli opustiť. Alebo buldozéry, ktoré začali ohrozovať tábory, postavené na súkromných pozemkoch. Alebo znásilnenia žien a dievčat v mnohých táboroch. Toto ublíženie sa môže prejavíť v pasívnej podobe a to absenciou naliehavosti, či nedbanlivosťou.

„Pokiaľ nezlomnosť znamená, že sme schopní znášať oveľa väčšie utrpenie ako ostatní ľudia, potom to naozaj nie je kompliment“, povedala mladá žena z veľkého tábora Champs de Mars v centre Port-au-Prince. „Mesto plné ľudí bez domova sa predsa nemôže stať ničím, čo je dnes na Haiti normálne.“ Bolo by veľkou chybou, keby kompetentní činitelia tak z Haiti ako aj z medzinárodnej komunity pri zostavovaní plánov rekonštrukcie tejto krajiny boli natoľko zaslepení, že si zamenia pokoru, trpezlivosť a odvahu, ktorú miestne obyvateľstvo preukázalo po zemetrasení, za spokojnosť. Dejiny svedčia o opaku. Haiťania odolávali brutálnemu napoleonskému kódexu francúzskeho koloniálneho otroctva až do vypuknutia revolúcie, po ktorej došlo k vzniku republiky v roku 1804. Haiťania vydržali 30 rokov Duvalierovej diktatúry až do roku 1986, kedy Jean-Claude Duvaliera vyhнали. Teraz je len otázkou času, kedy ich schopnosť znášať utrpenie po odznení zemetrasenia právom postupne začne odznievať.

Prevzaté z materiálov ústrednej redakcie RWMP / preklad z angličtiny: Ivan Belan, PDG

Aj vy môžete prispieť finančnou čiastkou do fondu Haiti Earthquake Relief Fund (www.rotary.org/haiti), zastrešovaného Nadáciou Rotary, na ktorom sa len do polovice júna vyzbieralo viac ako 1,73 milióna USD. Podrobnejšie informácie o obnove krajiny sú k dispozícii na webovej stránke dištriktu 7020. Hlavným cieľom bolo otvorenie škôl 1. októbra, kedy sa tradične v krajine začína akademický rok.

SRT – jedinečný tým

Text: Candy Isaac, USA, nezávislá novinářka
překlad z anglického originálu: Libor Trejdl
(redakčně upraveno)

Poté, co se sedmatřicetiletý Bill Decker usadil v roce 2004 ve Filadelfii, stačil založit rodinu, otevřít si vlastní firmu, stát se členem RC Philadelphia a hlavně, zúčastnit se dvou zahraničních misí jako člen týmu rychlého nasazení humanitární organizace ShelterBox (SRT - ShelterBox Response Team), kterou před deseti roky založili členové britského RC Cornwall. Během působení v SRT po březnovém zemětřesení na Haiti se Decker věnoval logistice, rozdělování humanitární pomoci a průzkumu terénu pro určování míst a osob, kterým se má dostat pomoci. Jezdil do konkrétních míst, ptal se a zajišťoval správné využití pomoci. Po návratu do Port-Au-Prince v září hlásil, že „ačkoliv celkové podmínky vypadají dobře a na Haiti není až tak velký chaos, potřeba pomoci je stále značná. Lidé se stěhují z nouzových přístřešků do dočasných, ale ještě mnoho lidí se nepřestěhovalo.“

Systém malých kontejnerů ShelterBox rychle reagoval na zemětřesení a první dodané stany na Haiti pomohly zřídit polní nemocnici. Více než 27 000 „zelených přístřešků“ se stanem pro deset osob, malými vařičem a jiným zoufale potřebným materiálem doslova udržuje naživu 272 tisíc lidí tím, že jim dává střechu nad hlavou a základní prostředky pro život. „Jeden haitský krejčí při zemětřesení přišel o všechno,“ říká Decker. „Ale otevřel si před stanem krejčovnu a jde nahoru.“

Členové SRT z celého světa letos pomáhali při poskytování pomoci obyvatelům Indonézie postiženým sopečným výbuchem a vlnou tsunami. (Foto: Mike Greenslade, SRTIAUS)

Čas ubíhá a rozvoj organizace ShelterBox se ubírá novým směrem. Decker říká, že pobočka ShelterBox v USA na Floridě, ta je Haiti nejbližší, dostala po zemětřesení nejvíce dotazů od novinářů a v průběhu roku zaznamenala nárůst darů až o tisíc procent (!). Decker zdůrazňuje, že základ podpory systému ShelterBox tvoří Rotary kluby, zejména z hlediska získávání finančních prostředků. Velmi si proto váží vzájemných vztahů obou subjektů. „Systém ShelterBox je dobrý pro Rotary a Rotary je dobré pro systém ShelterBox,“ dodává při každé vhodné příležitosti.

shelter BOX

ShelterBox jako klubový projekt se těší značné pozornosti mezi mladými rotariány a Decker sám je toho příkladem. V roce 2008 přesvědčil šest přátel, aby mu pomohli koupit první klubový ShelterBox. Bylo to poté, co slyšel přednášku rotariána Bruce

Po zásahu cyklonu Nargis žilo v roce 2008 na Myanmaru nedaleko města Labutta přes pět tisíc lidí po dva měsíce v sedmi stech stanech ShelterBox. (Foto: Mark Pearson)

Dearnleye z pensylvánského RC Blue Bell o jeho působení v Peru. Zaujalo ho, když se zmiňoval o zodpovědnosti organizace ShelterBox, o jejím vztahu k rotariánům a o povaze a systému poskytované pomoci. To ho vedlo k dalšímu získávání finančních prostředků pro ShelterBox. Nakonec absolvoval i školení v Cornwallu, aby se mohl stát přímým účastníkem tohoto efektivního způsobu pomoci a stal se členem SRT.

„Systém ShelterBox je dobrý pro Rotary a Rotary je dobré pro ShelterBox.“

*Bill Decker,
viceprezident RC Philadelphia (Pensylvánie, USA)
předseda správní rady ShelterBox USA*

V říjnu 2009 ho manželka Julie, třiapůlroční Liam, dvouletý Bryce a tchán George Stern (dlouholetý rotarián a bývalý prezident RC Birmingham v Michiganu), doprovázeli k odletu na jeho první čtrnáctidenní nasazení v SRT. Cílem byly Filipíny, které tehdy zpusťoval tajfun Pepeng. „Všichni, kteří letěli na základnu ShelterBox na Filipínách, byli rotariáni,“ vzpomíná Decker. „Právě proto jsme byli užiteční dvojnásob. Například já jsem měl už předem od jednoho místního rotariána zprostředkované rychlé vytáčení telefonu na jejich ministerstvo obrany. Jiný rotarián nám v dané oblasti vstřícně poskytl nákladňáky. Těch příkladů, jak rotariáni dokáží spojit svoje síly na členské úrovni, by bylo mnoho. Dobrovolníky s podobnými schopnostmi založenými na základě vzájemného společenství, jako má rotariánský ShelterBox, nemůže žádná jiná humanitární organizace využít, ani Červený kříž, ani OSN. Je v tom úžasná síla. Ví se o nás, že jako rotariáni jsme při pomoci výkonní. A jsme na to pochopitelně i hrdí.“

Bill Decker z Filadelfie (*1963) je dobře vybaven k službě cílům a širokému záběru Rotary a systému ShelterBox. Vystudoval obor mezinárodní politika na fakultě zahraničních služeb Georgetownské univerzity a po absolutoriu působil jako politický analytik olejářské a plynářské firmy Triton Energy Co. Byl „pravou rukou“ šéfa firmy a pomáhal řídit vztahy vlády se šestnácti spolupracujícími zeměmi. Dnes vlastní a provozuje The Hub, firemní středisko, které časopis Inc. řadí k dvěma tisícům nejrychleji rostoucích podniků v USA. Bill Decker byl nedávno jmenován předsedou správní rady systému ShelterBox v USA a nyní je viceprezidentem a příštím prezidentem svého Rotary klubu.

Ve stanu z ShelterBoxu je možné zřídit i improvizovanou řemeslnickou dílnu. Na snímku je Bill Decker (vlevo) s haitským krejčím, který upravuje a šije oblečení pro ostatní ve stanovém městečku. (Foto: archiv ShelterBox USA)

Organizace ShelterBox vysílá týmy na pomoc obětem živelních pohrom v Nigeru, Pákistánu a Mexiku, aby pomáhaly vrátit běžný řád do života zoufalých rodin, které přišly o střechu nad hlavou a veškerý majetek. Neštěstí, záplavy, zemětřesení, sesuvy půdy nebo tsunami ohrožují prakticky každou zemi. ShelterBox prokázal, že umí a chce poskytnout nápravu i při absenci odborné pomoci a lidského soucitu.

S myšlenkou systému ShelterBox přišel v roce 2000 rotarián Tom Henderson, bývalý námořní záchranář, který je členem britského RC Cornwall. Dnes je organizace založená jeho Rotary klubem pro realizaci projektu schopná reagovat na katastrofy v kterémkoli místě světa. Více než půl milionu lidí bez domova a prostředků se rychle dostalo provizorních přístřešků, tepla a vrcholně důležité „důstojnosti“ - cílů, které inspirovaly Hendersona při zakládání organizace ShelterBox.

Decker se rád dělí o své nadšení z poslání systému ShelterBox s členy Rotary v celé Pensylvánii a říká: „I kdybych měl řečnit v rotariánském klubu každý den, dělal bych to rád. Baví mě, jak se o celý systém začnou členové klubu zajímat a jak je to bere... Rotariánství je o tom, jak pomáhat lidem nalézt jejich užitečnost.“ ■

Další informace jsou k dispozici na www.shelterboxUSA.org

Při každé prezentaci je o projekt ShelterBoxů mezi rotariány mimořádný zájem. Snímek je z „Haly přátelství“ na letošním Světovém kongresu RI v Montrealu.

(foto: Svatopluk K. Jedlička)

Podpora Jamboree 2011 - Karlovarská výzva nese první výsledky! Poslední sobotu v srpnu se konala již tradiční akce RC Ostrava - Rozloučení s létem. Členové klubu tentokrát využili pozvání kopřivnických skautů a sešli se spolu se svými rodinnými příslušníky a hosty na nové skautské základně VANAVAN. V rámci relaxačního programu přípravného skauty se mohli „vyřádit“ skutečně všichni. Hod polenem, lasování, uzlování, lukostřelba a další disciplíny byly podmínkou pro přiděl grilovaného selete. Přítomné účastníky, mezi nimiž byla i asistentka guvernérky Martina Janovská se synem Arnoštem, členky RC Olomouc City, ředitel pivovaru Radegast v Nošovicích Ivo Kaňák, ale i mnoho dalších vzácných hostů přišel pozdravit i starosta města Josef Jalůvka s dcerkou Terezkou. V rámci skautské tomboly, jejíž ceny byly tvořeny dary přítomných, se

*Simply Scouting
Simplément du Scoutisme*

22nd World Scout Jamboree Sweden 2011
22ème Jamboree Scout Mondial Suède 2011

navíc vybralo cca 10 tisíc korun, které budou sloužit na podporu vybraného účastníka světového skautského Jamboree ve Švédsku příští léto. Odjíždějící spokojení účastníci, kterým v uších ještě zněly tóny skautských písniček, nás ujišťovali, že akce neměla chybu a kdo tentokrát scházel, mohl jen litovat. (Text: Zdeněk Michálek, RC Ostrava, foto: archiv klubu)

Deň dvadsiateho výročia podpísania Zmluvy Spojených národov o dodržiavaní práv detí oslávila dievčatá z Ramalláhu vypustením balónikov, ku ktorým boli príviazané výzvy na podporu tejto zmluvy.

Rotary v Ramallahu

Nový zvon sa rozozvučal na Západnom brehu

Text: Warren Kalbacher

Preklad z angličtiny: Ivan Belan, PDG

Rotary klub v Ramallahu bol chartrovaný 18. mája 2010 a tak sa vo vlajkovej ceremónii na Svetovom zhromaždení RI v kanadskom Montreale po prvýkrát objavila zástava Palestíny. Je prvým klubom na území Palestínskej samosprávy. Členovia klubu sú štandardní rotariáni, muži aj ženy, príslušníci rôznych vierovyznaní, zástupcovia rôznych profesií. Vznik tohto klubu však zďaleka nebol celkom bežný. Pri jeho zakladaní stáli izraelskí rotariáni. Sponzorovali ho RC Amman-Pet- ra zo susedného Jordánska spolu s RC Colorado Springs z USA.

Práve rotariáni z amerického klubu zohrali kľúčovú úlohu pri zakladaní klubu. Jeden z členov RC Colorado Springs, Ted Beckett, často pracovne cestuje po Strednom východe, kde sa venuje rozvíjaniu služieb zameraných na udržateľné životné prostredie. S myšlienkou založiť klub v Ramallahu sa pohrával dlhšiu dobu. Oslovil svojho kolegu Jeffreyho Behra, ktorý sa v danom regióne zaoberá environmentalistikou už sedem rokov. Behr je čestný rotarián, absolvent rotariánskeho štipendijného pobytu v Tokiu.

Jeffrey Behr sa v Ramallahu stretol s predstaviteľmi podnikateľského sektora, akademického sveta a zástupcami neziskových organizácií, aby si presondoval záujem o Rotary. Našiel zástupcov rôznych profesií, ktorí sa o vec zaujímali a mali skvelé myšlienky. Ukázalo sa, že je toho veľa, čo Rotary môže v Palestíne urobiť.

Rotary však má v Palestíne už svoju tradíciu. Klub tu aktívne pôsobil do roku 1948, pokiaľ bolo územie kontrolované Britániou. Klub v Ramallahu bol chartrovaný prvýkrát v roku 1966 v rámci Jordánskeho dištriktu, ale svoju činnosť ukončil v roku 1980. Charter prezident nového klubu Nader Dajani je zasa blízky príbuzný prezidenta RC v Jeruzaléme v rokoch 1944-45. Rotary je v súčasnosti silno etablované v oboch susedných štátoch – v Izraeli a v Jordánsku.

V snahe pokročiť v prípravách nového klubu v Ramallahu sa bývalý prezident RC Colorado Springs Wally Miller skontaktoval s Philipom J. Silversom, riaditeľom RI 2008-10, s ktorým sa stretli na jednom z medzinárodných podujatí.

Bývalý vysokoškolský pracovník Silvers má skúsenosti s regiónom. Od roku 1967 sa na Strednom východe zúčastňuje rôznych fór s Izraelčanmi a Palestínčanmi. Má tiež bohaté skúsenosti so za-

John Kenny, prezident RI pro 2009/10, predáva Chartu RI Naderu Dajanimu, prvému prezidentovi novo založeného RC Ramallah

„Všetci zainteresovaní očakávajú, že Rotary dokáže aj na Strednom východe zmeniť veci k lepšiemu.“

– Philip J. Silvers, RI riaditeľ 2008–10

kladáním nových klubov. V novembri 2009 Silvers vycestoval do Ramallahu, aby preveril situáciu. Skupina ľudí, ktorí sa už pravidelne stretávali a boli v rotariánskej problematike zorientovaní, urobila naň dojem. Silvers zároveň poukázal na to, že všetci zainteresovaní majú od Rotary veľké očakávania. Rotary už neraz dokázalo prekonať nepriaznivú politickú situáciu v mnohých regiónoch sveta, preto veria, že prekoná prípadné prekážky aj tu.

V máji 2010 už palestínskych rotariánov navštívil okrem Silversa aj Prezident RI Kenny. V Ramallahu sa stretli s premiérom Palestínskej samosprávy Salamom Fayyadom, inak absolventom Univerzity v Texase. Tomuto druhému mužovi krajiny hneď po prezidentovi Mahmoudovi Abbasovi sa pripisujú zásluhy za nastolenie mieru a stability na Západnom brehu. S rotariánmi komunikuje od svojich 23 rokov a veľmi podporil myšlienku rozšírenia Rotary na území Palestíny.

„RC v Ramallahu vytvorí partnerstvo s Palestínskou samosprávou a vybuduje 100 ihrísk, aby sa deti mali kde v bezpečí hrať. Ihriská budú dostupné aj postihnutým deťom.“

O RC v Ramallahu sa Behr vyjadril: „Je úžasné vidieť úprimnosť palestínskych mužov a žien, ktorí sa stali rotariánmi. Ich úsilie a predsavzatia sú obrovskou príležitosťou pre celú palestínsku komunitu.“

Vzdělání pomáhá míru a porozumění

Spojené národy vyhlásily 21. září Dnem míru – je to tedy den výzvy k uzavírání příměří a k hledání nenásilných řešení sporů mezi národy; je to však rovněž den upomínající nás o potřebě vnášet mír do našich domovů, obcí a škol.

Rotary kluby vždy pojímaly tuto výzvu k míru jako pobídku k hledání řešení existujících konfliktů a situací provázených nějakou formou násilí prostřednictvím projektů cílených na potřeby obce. Takových zdola vznikajících projektů probíhá celosvětově na tisíce. Carl-Wilhelm Stenhammar, předseda správní rady Nadace Rotary, k tomu říká: „Od roku 1905 se Rotary kluby snažily na místní úrovni nebo mezinárodně učinit svět lepším a klidnějším pro jednotlivce, rodiny i obce, jak to bylo v čase možném“.

Rotary rovněž přispívá k lepšímu poznávání světa přímo tím, že budoucím tvůrcům politických rozhodnutí poskytuje nástroje k jejich „úsilí o mír“ na světové scéně prostřednictvím programu Mírových center Rotary. Od roku 2002 Rotary poskytuje každoročně až 100 komplexních stipendií pro získání magisterské úrovně vzdělání nebo profesního certifikátu v oboru studií odstraňování konfliktů a hledání cest k míru na šesti Mírových centrech Rotary při:

- Bradfodské univerzity ve Velké Británii
- Queenslandské univerzity v Austrálii
- Mezinárodní křesťanské univerzity v Japonsku
- Salvadorské univerzity v Argentině
- Duke univerzity a Univerzity Severní Karoliny na Chapel Hill v USA
- Chulalongkornské univerzity v Thajsku (v tomto případě se jedná o intenzivní tříměsíční kurs pro odborníky ze státní a veřejné správy, občanských organizací a mezinárodních obchodních společností)

„Protože jen v tomto roce na světě probíhá více než 20 velkých konfliktů, potřebujeme více vzdělaných vyjednávačů míru zblhlých v řešení konfliktů“, říká Stenhammar. „Již teď se 516 absolventů Mírového programu Rotary podílí na přijímání potřebných rozhodnutí v klíčových pozicích ve vládách a organizacích na celém světě“.

Ve své nástupní promluvě v roce 2006 zhodnotil Richelieu Allison, oblastní ředitel Západoafrické mládežnické sítě přínos studií na Chulalongkornské univerzity takto: „Účast na Mírovém programu Rotary mi dala základ k tomu, abych se mohl věnovat významné výzvě předcházení mezinárodním konfliktům a vytváření předpokladů pro mír v budoucnu“.

Můžeme uvést i další významné absolventy Mírového programu Rotary:

- **Jan Němeček** z Přerova byl ve studijní skupině prvních absolventů tohoto Mírového programu Rotary. Studoval v letech 2002-2004 na Universidad del Salvador v argentinském Buenos Aires (jeho zážitky z té doby najdete ve starších číslech RGN). Po absolvování programu pracoval na zastoupení Evropské komise ve Venezuele. V roce 2007 také například přednesl účastníkům Světového mírového kongresu Rotary v Salt Lake City příspěvek o konfliktech v Latinské Americe. Od roku 2008 pracuje pro zastoupení OSN (UN System/UNDP) v Dominikánské republice.

- **Zuzana Petovská** z Bratislavy je čerstvou absolventkou tohoto studijního programu Rotary. Od února 2009 do června 2010 studovala v Mírovém centru Rotary na The University of Queensland v Austrálii (vyslaná RC Košice, patronátní klub v Austrálii RC Goodna). Dlouhodobě se věnuje problematice uprchlíků, v současné době pracuje v Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) v Ženevě.

Studijní skupina Zuzany Petovské (na snímku druhá zprava) na Queenslandské univerzitě.

- **Kouame Remi Oussou** z Pobřeží Slonoviny získal svůj magisterský titul na Mírovém centru Rotary při mezinárodní křesťanské univerzitě po studiu v letech 2007-2009. V současné době působí jako hodnotitel programu Odzbrojení, demobilizace a reintegrace agentury UNDP (Rozvojový program Spojených národů) v Bangui ve Středoafrické republice
- **Brigitta von Messling** z Německa získala svůj magisterský titul na Bradfodské univerzitě po studiu v letech 2004–06. Od roku 2006 pracovala jako zprostředkovatelka jednání v Kosovu v rámci projektu Integrační mediace Centra pro bezpečnostní studia, což je nezisková organizace zabývající se zlepšováním mezietnických vztahů v konfliktních oblastech.
- **Dilshad Jaff** z Iráku získal profesní certifikát od Chulalongkornské univerzity v lednu 2009. Pracuje v mezinárodním týmu lékařů při Mezinárodním výboru Červeného kříže a školí chirurgy v Iráku, jak jednat s oběťmi válečných konfliktů a s těmi, kdo utrpěli otřes po událostech v kurdském městě Sulaimaniah.
- **William Payne** z Kanady získal svůj magisterský titul na Mírovém centru Rotary při Salvadorské univerzitě po studiu v letech 2003–05. Je členem Mezinárodní rady Mezinárodní mírové brigády a soustředí se na řešení nebezpečných situací. Jako člen Křesťanských mírových sborů vedl delegace vyjednávací o dosažení míru ve vesnicích vystavených násilí v Kolumbii.
- **Path Heang** z Kambodže získal svůj magisterský titul na Mírovém centru Rotary při Queenslandské univerzitě po studiu v letech 2002–04. Nyní pracuje jako specialista pro mládež a dospívající v rámci UNICEF programu v Phonm Penhu, kde podporuje účast mládeže v programech posilujících rozvoj země a snižujících chudobu.

Osoby zajímavější se o tento program mohou se žádostí o stipendium oslovit místní Rotary kluby. Úspěšný kandidát musí mít univerzitní vzdělání a alespoň tři roky praxe v mezinárodních agenturách, vládních úřadech, občanských organizacích nebo obchodních či akademických institucích. Předpokládá se rovněž schopnost prokázat zaujetí problematikou mírových řešení a mezinárodního porozumění a to dosaženými výsledky v dobrovolné práci, v akademické praxi nebo v profesionálním životě.

Na základě tiskové zprávy ústředí RI připravil Petr J. Pajas, PDG

Příhlášky na k tomuto mírovému studiu v roce 2012-2013 budou ke stažení od ledna 2011 na portálu www.rotary.org Nadaci Rotary musí být podány do 1. června 2011.

KONTAKT:

Petr Jan Pajas: +420 603 450 802, petr.pajas@pasos.org
Sandra Pruffer: +1 (847) 866-3208, sandra.pruffer@rotary.org
Kiki Melonides: +1 (847) 866-3134, kiki.melonides@rotary.org

Dojemné setkání s válečným veteránem

Text: Jiřík Fleischer

Foto: archiv klubu

Na schůzku RC Brno, která se uskutečnila koncem srpna, zavítal veterán II. světové války Loy Dickinson, rotarián z Texasu. Bylo to na den přesně od doby, kdy před šestašedesáti roky (29. srpna 1944) navigoval bombardér B-17 G sestřelený v prostoru obcí Přečkovice-Rudice, ležících jižně od Luhačovic. Mně tehdy bylo pět a půl roku. S údivem jsem pozoroval pád trosek po explozi Loyova letadla a malé postavičky na osmi padácích.

Co se tenkrát vlastně stalo?

Z letiště v italském Foggie (blízko Říma) odstartoval brzy ráno bombardovací svaz 15. letecké armády USA čítající 599 bombardérů B-17 G (Létající pevnosti) a B-24 (Liberátory) chráněných 294 stíhačkami, s bojovým úkolem bombardovat cíle v tehdejší říšskoněmeckém Horním Slezsku a Protektorátu Čechy a Morava, krycími cíli byly komunikační objekty v severní Itálii, Jugoslávii a Maďarsku. Konkrétním úkolem skupiny, v jejíž formaci letěl i bombardér navigovaný devatenáctiletým Loyem Dickinsonem, bylo zničit ropné rafinerie v Přívoze a seřazovací nádraží v Ostravě, tehdy plné cisternových vozů s palivem pro východní frontu. Dickinsonova 20. peruť letěla na konci svazu, který se kvůli vysoké oblačnosti rozvinul do šířky asi 100 km. V prostoru západně od Trenčína zaútočilo na konec svazu devadesát stíhaček Luftwaffe, které během zhruba patnáctiminutového vzdušného boje sestřelily osm bombardérů B-17. Sedm havarovalo na Moravě a jeden na Slovensku těsně u protektorátních hranic. Další dva stroje havarovaly při cestě zpět na základnu v Itálii.

Z amerických posádek zahynulo celkem 41 mužů. Mrtví byli pohřbeni na hřbitovech v místech havárií. Ve Slavičíně bylo pohřbeno 28 letců a byl to pravděpodobně největší hromadný hrob US letců na území Československa. Dva členové posádky bombardéru navigovaného Loyem Dickinsonem byli pohřbeni na hřbitově v Rudicích. Ve vojenské části brněnského Centrálního hřbitova byl pohřben druhý pilot, poručík Helveston, který zemřel za několik dní po bitvě ve Vojenské nemocnici na následky těžkého zranění. V roce 1946 byli mrtví exhumováni a převezeni na různé hřbitovy do USA nebo na vojenský spojenecký hřbitov v Saint avold ve Francii.

Z těch, jejichž letouny byly v bitvě zasaženy, ale oni přežili, se čtyřem podařilo překročit protektorátní hranici na Slovensko, dva na padácích dopadli v příhraniční oblasti přímo na slovenské území. Všichni byli zajati a umístěni v trenčínských kasárnách jako spojenci povstalců (na Slovensku od stejného dne, 29. srpna 1944, probíhalo partyzánské povstání - SNP). Ostatní letci sestřelení nad Slovenskem byli soustředěni v zajateckém táboře Grňava u Bratislavy. Boční střelec z bombardéru, v němž letěl i Loy Dickinson (seržant Sallings) se až do konce války skrýval v Přečkovicích u rodiny Pešátových, kde vystupoval jako hluchoněmý švagr. Jen několika přeživším se podařilo přejít na povstalecké území a odletět z letiště Tri Duby dvěma bombardéry B-17, které tam v silném doprovodu stíhaček přistály s nákladem zbraní a munice. Jeden z bombardérů pilotoval por. Jim Street, rotarián žijící v Portlandu (Oregon, USA). I on před časem, v roce 1999, navštívil náš RC Brno.

A osud Loy Dickinsona?

Byl jednou z oněch osmi postaviček na padácích, které jsem jako pětiletý klučina pozoroval na obloze. Na padáku dopadl do lesa, kde jej našel místní mladík a ukryl v seníku. Večer anglicky hovořící Mojmír Bača dovedl Loye do domu svých rodičů. Chtěli oba přejít na Slovensko a bojovat v SNP. Hranice protektorátu však byly po vypuknutí SNP obsazeny německým vojskem a policií - narušitelům hrozil trest smrti. Od svého plánu proto upustili. Místní český četník Bačovu rodinu před ukryváním Loye varoval; mezi lidmi se už prý šušká, že je u nich ukryt americký letec. Když se Loy dozvěděl, jakému nebezpečí je rodina jeho zachránce vystavena, rozhodl se, že se vzdá. V doprovodu českých přátel odešel do blízkého Slavičína, kde se přihlásil na místní četnické stanici. Odtud byl eskortován do německých kasáren.

Po válce Loy Dickinson několikrát navštívil místa havárií letadel i ta, kde byli dočasně pohřbeni jeho kamarádi. Poznal je snadno, většinou podle důstojných pomníčků, postavených v poslední době místními obyvateli. A tak se stalo, že v roce 1994 navštívil i náš RC Brno. Jako rotarián se tehdy postaral o to, aby za podpory jeho texaského klubu mohla v USA studovat vnučka jeho zachránců a českých přátel - již zmiňovaného Mojmíra Bači a MUDr. Jana Horáka, lékaře, který ho po dopadu ošetřil.

Ve svých pětáosmdesáti letech přiletěl v srpnu letošního roku Loy Dickinson na Moravu znovu, tentokrát doprovázen i svými nejbližšími. Chtěl se opět, a patrně naposled, setkat se svými přáteli a svým potomkům osobně ukázat, kde přistál na padáku i ostatní místa oněch dramatických událostí. V kruhu své rodiny a českých přátel se zúčastnil několika pietních aktů u pomníků padlých kamarádů.

Dva dny před odletem do USA navštívil opět i schůzku našeho RC Brno. Doprovázeli ho přítomný syn, dcera a vnuk. Loy Dickinson žije ve státě Colorado, dvakrát byl zvolen prezidentem svého Rotary klubu a zastával i pozici guvernéra distriktu - aktivně přispěl k založení 21 klubů! Jeho poutavé vyprávění o boji s německými stíhačkami, seskoku padákem do neznáma, setkání s obyvateli a pobytu v zajateckém táboře vyslechli účastníci schůzky s velkým zájmem. Věřím, že naše klubová vlajka a zejména bronzový zvoneček s reliéfem znaku Rotary, číslem distriktu, názvem klubu a rokem jeho založení, které mu na závěr setkání předal prezident RC Brno, Ing. Roman Sládek, bude jemu i jeho rodině připomínat všechny příjemné chvíle, které u nás strávili. ■

Loy Dickinson a Mojmír Bača na hřbitově v Rudicích u vrtule sestřeleného bombardéru umístěné tam, kde byli dočasně pohřbeni dva členové jeho posádky: bombometčík por. Russel W. Meyrick a střelec, seržant Joseph Marinello.

RC Karlovy Vary pro PolioPlus

12. června 2010 se uskutečnil slavnostní mítink RC Karlovy Vary, jehož se zúčastnili přátelé z RC Most (Stanislav Srnka), RC Cheb, RC Ostrava, RC Annaberg (prezident klubu Juergen Schmiedgen, PP Roland Richter a sekretář Ulli Osberghaus), RC Weiden (budoucí prezident Dr. Hermann Schwab, čestný člen RC K. Vary Dr. Falk Knies, PDG D-1880 Horst Melzer a Wolfgang Wies), RAC Haifa (Maxim Sherman) a jako hosté Josef Pelant a zástupci firmy Diamonds International Corporation - D.I.C. a.s. Součástí této akce byl dopolední golfový turnaj na hřišti v Hájích. Odpoledne se hosté přesunuli do rodinného sídla jednoho z členů karlovarského klubu ve Stanovicích.

Nejen každý účastník, ale i nezúčastnění členové karlovarského klubu, si zakoupili jako symbolickou vstupenku samolepku „PolioPlus“ v ceně 500 Kč.

Přivítání na charitativní akci ve Stanovicích s hostitelem přítelem Piškaninem.

Přátelé z RC Weiden věnovali 300 euro. Také výtěžek ze startovního golfového turnaje byl připočten a tak mohlo být na účet programu Nadace Rotary za vymýcení dětské obrny ve světě „PolioPlus“ zasláno celkem 27 000 Kč. V této iniciativě však členové karlovarského klubu pokračují i dále. Při společné schůzce s RC Annaberg začátkem října na Fichtelbergu přispěli do sbírky tohoto klubu ve prospěch programu PolioPlus částkou 300 euro.

Text: Jiří Prokop, foto: archiv klubu

Letní aktivity RC Frýdek-Místek

Text: Luděk Korč, PP

Foto: archiv klubu

Léto bývá zpravidla obdobím, kdy lidé čerpají zaslouženou dovolenou, odjíždějí si odpočinout a aktivity klubu se díky nižší účasti jednotlivých členů utlumí a nastane „okurková sezóna“. To se však nedá, zcela tak jednoznačně, tvrdit o aktivitách RC Frýdek-Místek. Rekapitulace letní sezony nedopadla tak špatně.

Rotary klub Frýdek-Místek, společně s ostravskými kluby a opavským klubem uspořádal za účátkem června společnou schůzku, která se uskutečnila v areálu dětské léčebny v Metylovicích u příležitosti slavnostního otevření hřiště s umělým povrchem, jehož stavbu bylo možno realizovat díky významným sponzorským příspěvkům společnosti EVRAZ Vítkovice Steel a.s. a CASH stavby a.s.

Všichni přítomní na schůzce měli možnost prohlídky areálu léčebny. Po kulturním vystoupení

byla zahájena samotná schůzka a následovala dobročinná aukce obrázků, které namalovaly děti, které se v pravidelných turnusech střídají v Dětské léčebně. Díky nevšední vstřícnosti celé řady pozvaných hostů a členů jednotlivých Rotary klubů se podařilo vydražit celkem 52 dětských kreseb na celkovou částku Kč 55 700,-. To, že se podařilo vybrané kresby rozprodat za tak vysoké částky, bylo milým překvapením jak pro organizátory akce, tak pro všechny účastníky. Po ukončení dražby se většina přítomných, při konzumaci malého pohoštění, zdržela v prostorách léčebny,

Dětské sanatorium v Metylovicích.

v přátelské diskusi na téma „Filantropie a dnešní pragmatický svět“. Výtěžek akce byl věnován na nákup sportovního vybavení pro děti, které musí ze zdravotních důvodů trávit nějakou dobu v léčebně v Metylovicích.

Rovněž sportovní aktivity jednotlivých členů nezůstaly stranou. Díky tomu, že již tradiční Rotary Cup se konal na blízkém golfovém hřišti v Kravařích, zúčastnili se jej členové RC Frýdek-Místek v hojném počtu a zcela určitě neudělali svému domovskému klubu ostudu svým umístěním v soutěži.

Vyvrcholením by se dala nazvat účast našeho člena Antonína Chamrada na 26. Rotary Cycling Championship 2010 v Rakousku, kde společně s Miroslavem Abelem z RC Trenčín byli jedinými účastníky z distriktu 2240 (viz příspěvek v tomto čísle RGN na str. 21).

Koncem června klub organizoval již čtvrtý ročník setkání na Hrčavě, trojmezí Česka, Polska a Slovenska. Přestože účast tentokrát nebyla příliš vysoká, věří všichni členové, že postupem doby si tato velmi zdařilá akce získá více příznivců a to nejen z klubů v České republice, ale i ze Slovenska a Polska. ■

Otevření Pražského okruhu

V pondělí 20. září byla za velkého zájmu médií a veřejnosti otevřena v jižní části města další trasa tzv. Pražského okruhu, tedy dálničního obchvatu Prahy. Nová komunikace v délce 23 km propojila dálnice směřující z Prahy na Plzeň a na Brno. V minulém čísle RGN jsme přinesli podrobnější informace o této stavbě i o unikátech, kterými se pyšní. Společně s touto informací jsme vás pozvali i na „Den otevřených dveří“ určený veřejnosti před uvedením dálnice do provozu. Ten se uskutečnil v sobotu 18. září na nejzajímavějším místě stavby u Zbraslavi a do jeho doprovodného programu přispělo společně i několik pražských Rotary klubů.

Původní projekt velkého sportovního dne spojeného s charitativním posláním připravovaný téměř třicetiletým týmem složeným ze zástupců všech Rotary klubů a Rotaract klubů z pražské oblasti v několikaměsíčním předstihu však musel být dva týdny před termínem zredukován do minimalistické podoby. Zasáhla „vyšší moc“, tentokrát našťastí nikoli v podobě přírodní katastrofy, ale v důsledku změněných podmínek pro uspořádání akce ze strany ministerstva dopravy a firem realizujících stavbu. Jak už to bývá, na stavbě se finišovalo do posledního možného okamžiku.

Prostor vyhrazený Rotary a partnerským chráněným dílnám byl na strategicky výhodném místě u zastávek kyvadlové dopravy.

Část týmu, který se v dvouhodinových intervalech střídá při zajišťování celodenního programu.

Návštěvníky byli hlavně in-line bruslaři, cyklisté a koloběžkáři, kteří se přijeli projet po neobvyklé dráze. Rodiče s kočárky a zástupci starší generace zase přišli „omrknout“ právě dokončenou stavbu. Všech dohromady bylo za celý den kolem osmi tisíc.

Aby předcházející úsilí všech nebylo úplně zmařeno, připravily RC Praha Staré Město a RC Praha City pod taktovkou George J. Podzimka ve spolupráci s Rotaract kluby Praha a Říčany a několika entusiastickými členy z dalších pražských Rotary klubů v prostoru nově otvírané dálnice prezentační místo nejen pro Rotary, ale i pro dvě partnerské chráněné dílny (ZŠ a MŠ speciální Modrý klíč / Praha 4 – Modřany a Sdružení Neratov / Rokytnice v Orlických horách). Zpestřením bylo pro návštěvníky místo, kde si za asistence průvodců mohli vyzkoušet, s jakými překážkami se v životě potýkají nevidomí nebo se projet na cestovním kole s elektropohonem. Akce byla spojena s veřejnou sbírkou ve prospěch charitativních projektů pořádajících klubů.

Celá akce, i když výtěžek z ní (veřejná sbírka a prodej výrobků chráněných dílen) nebyl tak velký, jak se očekávalo, přinesla několik pozitivních efektů. Při její přípravě i následné realizaci se upevnila spolupráce mezi Rotary kluby, Rotaract kluby i členy Rotexu v pražské oblasti, rotariáni a jejich rodinní příslušníci či přátelé společně strávili příjemný den a organizátoři dokázali sobě i ostatním, že i v našich poměrech je Rotary schopné vstupovat prostřednictvím klubů do rozsáhlejších sportovních nebo volnočasových aktivit s velkou účastí veřejnosti.

Text a foto: Svatopluk K. Jedlička

Asistent guvernéra Jan Holý, pod jehož patronátem se akce uskutečnila, navštívil i stánky chráněných dílen – zakoupené předměty udělaly radost jemu i prodávajícím.

V průběhu dne se dobře bavil i populární krasobruslař Tomáš Verner, mistr Evropy z roku 2008.

Naše účast při „Dni otevřených dveří“ na Pražském okruhu byla zatím největší promotion akcí Rotary v našem distriktu. Návštěvníci si odnesli přes dvanáct set informačních materiálů, což je dosud největší „spotřebované“ množství při jedné příležitosti.

Primátor mesta Nové Zámky Ing. Gejza Pischinger a PP RC Nové Zámky Ing. Tomáš Lang, PhD. DGE uvádzajú do života Passport Nové Zámky tekvicovými jadierkami.

Zľava : autorka textov Passportu Mgr. Szilvia Varagya, PP RC Nové Zámky Ing. Tomáš Lang, PhD. DGE a majiteľka vydavateľstva R.G.T. PRESS, s.r.o. Tatiana Grófová.

Passporty rotariánskych miest

Text: Ivan Belan, PDG, garant dištriktového projektu

Foto: Tatiana Grófová a autor textu

Dištriktový projekt „Passporty rotariánskych miest“ je časovo neobmedzený projekt, ktorý som zahájil ako guvernér dištriktu v rotariánskom roku 2000/01 a ktorý je chránený registráciou nášho vydavateľa – R.G.T.PRESS, s.r.o. – na Úrade priemyselného vlastníctva v Banskej Bystrici. V tejto edícii vyšlo už 8 Passportov. Všetky majú samostatnú anglickú, a niektoré aj nemeckú, mutáciu. Účelom projektu bolo inšpirovať najmä novozakladané kluby, ako môžu hneď zo začiatku ich fungovania preukázať službu komunite – netradične propagovať svoje sídelné mesto.

Passport mesta je symbolický predmet, ktorého už názov vo všeobecnosti určuje jeho účel použitia a je vlastne kľúčom k otváraniu hraníc, zblížovaniu ľudí, umožňuje voľný pohyb a tým aj vzájomné spoznávanie sa na báze priateľstva a porozumenia. Takto využívané ciele Passportu sú vlastne aj základné predpoklady možností podporujúce ideály, programy a poslanie Rotary International.

Majiteľ Passportu je vlastne aj oficiálnym a nespochybniteľným držiteľom symbolického vstupného víza a vizitky navštíveného mesta - pohostinstva a priateľstva občanov mesta, ktorí poskytnutými informáciami v Passporte vítajú nositeľa Passportu, dávajú mu množstvo dobrých rád, podávajú vodiacu ruku, aby sa v ich meste cítil bezstarostne a v pohode - ako doma.

V edícii doteraz vyšlo deväť mestských PASSPORTOV a to v tomto poradí:

**Olomouc,
Praha,
Jeruzalem,
Banská Bystrica,
Košice,
Žilina,
Piešťany,
Český Krumlov,
Nové Zámky**

Ktoré mesto sa bude môcť zásluhou svojho Rotary klubu pýšiť touto exkluzívnou vizitkou ako desiate?

Virtuálnu prehliadku mesta predstavujú informácie o najkrajších a najvýznamnejších pozoruhodnostiach v meste a okolí. Praktické telefonické čísla a adresy umožňujú rýchlu orientáciu v ubytovacích a stravovacích možnostiach. Návštevník sa tak necíti ako cudzinec, keďže má svojho sprievodcu stále v blízkosti – vo vrecku saka, alebo v dámskej kabelke.

Passport je praktickým predmetom aj pre podnikateľov

v meste, ktorí sa na jeho vydaní svojim finančným príspevkom podieľajú, pretože uverejnením vlastnej inzercie na stranách Passportu sa môžu trvale pripomínať svojim obchodným partnerom a otvárať novým kontaktom.

Už niekoľko mesiacov slúži takýto Passport aj návštevníkom mesta Nové Zámky - najmladší unikátny a originálny, no najmä praktický a pripomienkový predmet PASSPORT Nové Zámky. Jeho vydanie, ktoré inicioval Rotary klub Nové Zámky počas pôsobenia Ing. Tomáša Langa, PhD vo funkcii prezidenta klubu, je len jedným z projektov, ktorým Rotary klub sa snaží neformálnou reprezentáciou pomáhať komunite a mestu svojho sídla v jeho zviditeľňovaní a popularizovaní. Passporty iných miest sa dnes už nachádzajú na všetkých kontinentoch sveta. Medzi vzácnymi návštevami, ktoré si odniesli Passporty navštívených miest zo Slovenska je napríklad anglický princ Charles, gubernátor mesta Petrohrad, generálna guvernérka Kanady Michelle Jean a mnoho iných vzácnych hostí.

Nadčasovosť Passportu Nové Zámky je zabezpečená aj veľkorysťou súčasného primátora mesta, pána Ing. Gejzu Pischingera, ktorý svoj príhovor v Passporte uviedol v mene vedenia mesta a tým zabezpečil časovo neobmedzenú použiteľnosť Passportu. Passport Nové Zámky bol privítaný do života symbolicky - tekvicovými jadierkami primátorom mesta Nové Zámky a PP RC Nové Zámky Tomášom Langom, DGE. V regióne Nové Zámky sa totiž mimoriadne dobre darí práve tekviciam. Nový Passport sa od svojich predchodcov líši tým, že je trojjazyčný (SK, GB, HU). Autorkou všetkých textov jednotlivých jazykových mutácií je Mgr. Szilvia Varagya. Passport Nové Zámky dosiahol tým ešte väčšiu flexibilitu použitia, keďže doterajšie Passporty boli len jednojazyčné.

Týmto príspevkom v RGN som chcel pripomenúť a predstaviť trvalý dištriktový projekt najmä mladým a novovznikajúcim Rotary klubom. ■

Passport Nové Zámky.

TOUR DE LABE HANDICAP 2010

V polovině září se vydal tým cyklistů na cestu od pramenů Labe v Krkonoších až do míst, kde tato řeka opouští na nejnižší položeném místě České republiky její území. Tentokrát se nejednalo jen o sportovní vyžití účastníků túry, ale i o veřejně prospěšnou aktivitu. Túra byla součástí rozsáhlejšího projektu mapování bariér vyskytujících se na labských březích - proto dostala symbolický název TOUR DE LABE HANDICAP 2010. Cyklostezky slouží i jiným uživatelům a to nejen pro příležitostnou rekreaci, ale i ke každodenním cestám. V příměstských úsecích na nich vídáme maminky s kočárky, rodiče s dětmi na výletě, bruslaře na in-linech či „prknaře“, lidi jedoucí na obyčejných kolech za prací, turisty táhnoucí na kolečkách svá zavazadla, těžko chodící seniory či vozíčkáře na odpolední výjíždě.

V početně proměnlivém pelotonu túry byli tentokrát při všech etapách vedle cyklistů zastoupeni také tři handicapovaní vrcholoví sportovci, vozíčkáři: Zdeněk Kirch (Mistr ČR v terénním handbiku), Zdeněk Šafránek (pátý v sledge hokeji na paralympiádě ve Vancouveru) a Tomáš Kvoch (jeho výjezd na mechanickém invalidním vozíku z Pece pod Sněžkou na Luční boudu za 9 hodin 18 minut 32 vteřin je zapsán v Guinnessově knize rekordů). Všichni tři jeli na speciálně upravených kolech (tříkolkách) s ručním pohonem, kterým se říká handbike. Všichni společně projeli za 9 dnů trasu dlouhou 431,75 km a zaregistrovali na ní okolo 30 bariér, které komplikují její využití nejen handicapovaným, ale i ostatním. Bariérami na stezce byly např. schody, obrubníky, úzké lávky, ale nezářidka i frekventované úseky silnic, nebezpečné nebo bahnitě úseky či dokonce cesta končící v koprivách.

K dlouhodobému projektu, jehož nositelem je občanské sdružení Labská stezka ve spolupráci s Nadací Partnerství (projekt GREENWAYS – Zelené stezky), se v minulém roce v různé intenzitě a různými způsoby přidaly i Rotary kluby působící v povodí Labe – Jičín, Vrchlábí, Trutnov, Liberec, Hradec Králové, Pardubice, Poděbrady,

Brandýs-Boleslav. A tak se letos mohli účastníci v průběhu své cesty zastavit a načerpat nové síly na odpočívadlech, která byla loni upravena ve čtyřech různých místech za podpory Rotary klubů a příspěvku z distriktního fondu PR - každé s lavičkou a informačním panelem o zajímavostech příslušné lokality, jak je známe z naučných stezek (stručná zmínka je na nich věnována i úloze Rotary). Tedy i letos účastníci pelotonu oblékli žluté trikoty ze znaku Rotary a nad handbiky po celou cestu třepotaly rotariánské praporečky.

Startovního prologu ve Špindlerově Mlýně se zúčastnil Václav Němec za **RC Trutnov** a Václav Hampl z **RC Vrchlábí** absolvoval i výjezd na Zlaté návrší a nocleh na Labské boudě. Po oficiálním startu túry u pramene Labe za účasti ředitele KR-NAPU ing. Jana Hřebacky a následném sjezdu z vrcholů hor do Vrchlábí čekal účastníky společný oběd se členy zdejšího Rotary klubu. Ve Dvoře Králové se k pelotonu přidali čtyři členové **RC Hradec Králové**, kteří účastníky doprovodili až na večeri v sídle jejich klubu, do Nového Adalbertina. V Hradci Králové také proběhla malá klubová slavnost, když přítomný guvernér distriktu Martin Timr sám nadšený cykloturista, pak na znamení morální podpory projel následující etapu túry společně s ostatními. Přidali se také královéhradečtí rotariáni Petr Novotný a Jan Pilař. Štafetu pak převzali členové **RC Pardubice**, kteří s účastníky strávili společný oběd a později také společenský večer v autokempu Buňkov (Břehy u Přelouče) při němž je povzbudila hudební skupina RELAX vedená starostou ing. Petrem Morávkem. Patronát nad další, jednou z nejsilněji obsazených etap, převzaly společně **Rotary klub a Rotaract klub Poděbrady**. V Nymburce pak odpoledne účastníci shlédli pod městskými hradbami dvouhodinovou komentovanou rekonstrukci historické bitvy z první světové války s přechodem řeky a s přeletem historických letadel. Na večer občanské družství Labská stezka připravilo koncert HUDBOU

Termíny pro příští rok:
Tour de Labe (Rotary) handicap 2011
od 1. do 10. 7. 2011
CUXHAVEN – MAGDEBURG
rovněž v úvahách:
Tour de Labe v ČR – září 2011
Předběžný zájem o účast hlase do konce
roku 2010 na info@labskastezka.cz
nebo tel. 777 55 66 90
Podrobnosti najdete na
www.labskastezka.cz a www.tourdelabe.cz

PROSTI BARIÉRÁM. Sobotního programu se zúčastnily tělesně a mentálně postižené děti, o které se až do večere a následného koncertu ve Sport centru Nymburk postarali dobrovolníci z Centra pro všechny. Na další cestě účastníci túry bohužel podporu Rotary klubů využít nemohli. Směrem od Brandýsa nad Labem (**RC Brandýs-Boleslav**) k Děčínu totiž doposud žádný Rotary klub nebyl ani obnoven ani nově založen.

Záštitu nad letošní částí projekt převzal senátor Jiří Liška, ministr dopravy Vít Bárta, národní cyklokoordinátor ČR Jaroslav Martínek, náměstek ministra zdravotnictví Michael Vít, Václav Krása za Národní radu zdravotně postižených a další. A protože celý projekt probíhá každoročně i za aktivního zájmu představitelů místních a krajských samospráv (osobní účast starostů či primátorů a záštita hejtmanů Hradeckého, Pardubického, Středočeského i Ústeckého kraje je v jednotlivých etapách běžná), řady institucí (např. KR-NAP) a regionálních médií, dostávají se rychle i konkrétní výsledky. Například již měsíc po uskutečnění túře, koncem října, proběhlo konkrétní jednání o odstranění bariéry na cyklostezce v místech, kde přechází přes zdymadlo u Střekova. Sluší se poděkovat i subjektům, které měly na realizaci túry sponzorský podíl: firmě PATRON a.s. Mělník, dopravní společnosti Jana Chabra z Děčína, HELPCENTRU Mladá Boleslav, Heleně Šádkové a dalším. Jedná se o projekt dlouhodobý a proto se k němu mohou v nadcházejícím roce připojit i další rotariáni-cykloturisté.

Z tiskových zpráv zpracoval Svatopluk K. Jedlička, foto archiv

RC Brno City oslavil desáté narozeniny

Text: Věra Staňková, prezidentka klubu

Rotary klub Brno City oslavil v září deset let své existence. Tato skutečnost si zaslouží víc než jen pouhé konstatování. Deset let je totiž dost dlouhá doba na to, aby se člověk mohl ohlédnout a trochu bilancovat. Může už také lépe ocenit, co mu Rotary a klubová setkávání do života přinášejí. Každému asi něco jiného a v jiném poměru – zajímavé informace, větší rozhled, nové kontakty, přátelství, radost z toho, že může udělat něco užitečného pro druhé atd. Určitě přinášejí i jistou konstantní hodnotu, která je spojena s neformální podobou schůzek, které se u nás konají s týdenní pravidelností v atmosféře důvěry, pohody a humoru. Ta je už po léta stejná a imunní ke všem sinusoidám, jež se logicky objevují v práci i osobním životě každého z nás. A právě díky této neměnné podobě jsou rotariánská setkávání příjemná a obohacující.

Při jubilejním setkání nesměl chybět „narozeninový“ dort. (foto: Aleš Žák)

Krátké historické zastavení

Náš Rotary klub Brno City je druhým klubem, který vznikl na území města Brna. Na rozdíl od svého staršího „bratra“, ryze pánského Rotary klubu Brno, sdružuje muže i ženy. Jak by také ne, když jeho zakladatelkou i první prezidentkou byla Martina Jankovská a zahraničním partnerským klubem Rotary Club Toms River z amerického státu New Jersey. Jeho členka Gale Wayman založení klubu velice podporovala a na slavnostní Charter 2. září 2000 přivezla ze zámorí zvon, který dodnes plní svoji nezaměnitelnou službu při zahájení a zakončení schůzek. A nezůstalo jen u minulosti. Prostřednictvím Gale Wayman jsme v kontaktu s americkými přáteli stále a oba naše kluby se staly oficiálními partnery mezinárodní konference zaměřené na podnikání žen, která se konala loni v České národní budově v New Yorku.

Benefiční koncert pro pomoc obyvatelům jihovýchodní Asie po katastrofě způsobené vlnou tsunami v roce 2005 podpořilo svou účastí několik špičkových umělců zvučných jmen, jako například houslový virtuos Pavel Šporcl. (foto: Igor Zehl)

RC Brno City při jednom ze svých letošních výjezdních setkání – tentokrát na zámku ve Vilemově. (foto: Vladimíra Rubinsteinová)

Deset let je ale naplněno především celou řadou dalších charitativních akcí a aktivit zaměřených na podporu talentovaných mladých lidí.

Jazzové narozeniny a dražba pro Diakonii v Brumovicích

Klubové desáté narozeniny jsme oslavili ve čtvrtek 30. září v hotelu Voroněž 2, který je pravidelným místem konání našich schůzek. Věrní jsme zůstali i podvečerní šesté hodině. V oficiální části programu promluvil guvernér našeho distriktu Martin Timr, první prezidentka klubu Martina Jankovská, ex-governér František Ryneš, prezident partnerského klubu RC Brno Roman Sládek a Eva Kábová, zástupkyně Rotaractu Brno, který vznikl za klubové podpory v roce 2004. Milan Klapetek, který pravidelně obohacuje naše schůzky svým řečnickým uměním a zamyšleními na různá témata, pronesl slavnostní řeč o přátelství. Na naše klubové začátky zavzpomínal Rakušan Alexander Wanke z RC Wien-West a naopak nové společné plány nastínil Jacques Teyssandier z francouzského RC Angoulême, který zavítal do Brna v doprovodu svých kolegů na první oficiální návštěvu našeho klubu. A protože francouzští přátelé přijeli z kraje, kde se podobně jako na jižní Moravě daří vinné révě, darovali do večerní dražby pro Diakonii – středisko Betlém v Brumovicích krásná vína. Milým dopisem popřál klubu hodně úspěchů také Ivan Belan, který před deseti lety v pozici guvernéra Distriktu 2240 předával klubu oficiální zakládací listinu. Tentokrát mu v účasti na slavnosti zabránil Kongres Slovenské gynekologicko-porodnické společnosti, a tak jsme se na místě zavázali, že příští výročí rozhodně nenaplánujeme bez předchozí konzultace se slovenskými porodníky!

V průběhu loňské konference o podnikání žen v New Yorku se uskutečnila řada zajímavých setkání. Na snímku Líby Taylor zleva: Hana Katrňáková, Sonja Bata (čestný host konference), Gale Wayman (z partnerského RC Toms River v USA), Věra Staňková, Karla Dostálová, Martina Dlabajová (v roce 2006 účastnice programu GSE a od letošního roku členka RC Zlín).

Výročního setkání se zúčastnilo i několik členů francouzského RC Angoulême, který se teprve nedávno stal pro RC Brno City druhým partnerským klubem v zahraničí. Při výletě na zámek ve Slavkově je zachytil fotograf Jiří Filip – zleva: Bernard Genevière, Jacques Teyssandier, Leon Marie Sacre, Věra Staňková, Jan Kaluža, Jean François Lamy a Martin Kondrát.

K výročí přijela blahopřát také Martina Jankovská (vlevo), v roce 2000 zakládající prezidentka klubu, dnes členka RC Praha City a v letech 2007-2010 asistentka guvernéra pro RC v Praze a blízkém okolí. Na snímku spolu se současnou prezidentkou klubu Věrou Staňkovou. (foto: Aleš Žák)

O hezkou večerní atmosféru slavnostního setkání se postaral orchestr Jazz Archiv Brno a vystoupení českých reprezentantek v moderní gymnastice Moniky Míčkové a Nely Radiměšské, které dokázaly i na malém prostoru předvést své sportovní mistrovství. Ve dražbě se následně „bojovalo“ o deset výrobků – obrázků, keramických, skleněných a dalších předmětů od klientů Diakonie. Také se dražilo několik desítek vín rozličných značek domácí i zahraniční proveniencence, což ve výsledku přineslo výtěžek 40 000 korun. Slavnostní dort pak ve finále rozkrájeli všichni přítomní bývalí prezidenti a prezidentky klubu.

RC Brno City patří od roku 2005 k tradičním partnerům brněnské galerie Vaňkovka nejen v době Adventu. (foto: Věra Staňková)

Vybrané projekty RC Brno City 2000–2010

- 2002 – Finanční příspěvek 200 000 Kč pro Nadační fond Pomoc lidem s leukémií při Interní hematologické klinice Fakultní nemocnice Brno na nákup softwarového produktu vyhledávacího programu
- 2002 – koncert „POVODEŇ“ aneb Pomáhejte s námi v Janáčkově divadle ve spolupráci s humanitární organizací Adra a dalšími institucemi; výtěžek 300 000 Kč
- 2004 – charitativní koncert „Děti dětem“ pro Základní školu pro nevidomé a zrakově postižené děti v Brně
- 2004 – konference „POROZUMĚNÍM K TOLERANCI: Jak se žije cizincům a menšinám v Brně“
- 2004 – Exchange Rotary Camp ve spolupráci s RC Zlín, RC Kroměříž a RC Prague International
- 2005 – koncert „Naděje pro Indonézii“ v Janáčkově divadle ve spolupráci s humanitární organizací ADRA a dalšími institucemi
- 2005 – výměnný čtrnáctidenní jazykový kurz němčiny a češtiny pro české a rakouské studenty ve spolupráci s RC Geras
- 2005–2010 – Vánoční punč v obchodní galerii Vaňkovka a mnohé další

Francouzi nejen na bojišti

Program francouzských hostů z Angoulême pokračoval v dalších dvou dnech a zahrnoval nejen poznání Brna, nedalekého napoleonského bojiště u Slavkova a zcela nového vinařství Gotberg v Popicích u Hustopečí, ale také návštěvu města Zlína. Zde byli hosté okouzleni Bařovou vilou, unikátním výtahem a současně Bařovou pracovnou ve výškové budově zvané „Jednadvacítka“ a především úrovní Fakulty multimediálních studií Univerzity Tomáše Bati. Téměř „na spadnutí“ je tak první společný projekt v podobě soutěže pro talentované studenty výtvarných škol, kteří se věnují komiksu a audiovizuální tvorbě.

Vánoční punč se blíží

Velmi nás potěšila narozeninová účast všech hostů, kterým prostřednictvím našeho časopisu ROTARY GOOD NEWS děkujeme. Mezi nimi nechyběla ani dvojnásobná paralympijská vítězka, plavkyně Běla Třebínová-Hlaváčková a zástupci dalších organizací, se kterými klub v minulosti spolupracoval nebo stále spolupracuje, jako jsou sdružení DEBRA, Práh, Klokánek, ADRA nebo Diakonie – středisko Betlém v Brumovicích. Za deset let se našemu klubu podařilo na různé projekty získat prostředky, které v konečném součtu přesáhly částku jednoho milionu korun. Mezi nejúspěšnější projekty patřily dva „povodňové“ koncerty v Janáčkově opeře brněnského Národního divadla nebo tradiční Vánoční punč, jehož šestý ročník se nezadržitelně blíží. Od pátku 17. prosince do nedělního podvečera 19. prosince se v přízemí obchodní galerie Vaňkovka opět vystřídají všichni členové klubu v roli prodejců voňavého vánočního nápoje. Výtěžek z prodeje bude mít samozřejmě převážně charitativní, takže neváhejte a přijďte ochutnat!

Při benefičním prodeji vánočního punče v brněnské galerii Vaňkovka se pokaždé vystřídají všichni členové klubu i jejich přátelé a příznivci. (foto: Věra Staňková)

Hostům jubilejního setkání zprjemnila podvečer jazzová skupina Sax & Rhythm.

V rytmu života

Rotary klub Praha Classic byl založen v roce 1998, k jeho přijetí do světového společenství Rotary International došlo 26. května 2000. Počátky klubu jsou spojovány zejména se smíchovskou vilou Portheimka a společenským životem, který se zde tehdy točil kolem výstavní galerie a Radia Classic FM. Z té doby se také tradují partnerské kontakty s RC Benjamin v Izraeli. Ve své desetileté činnosti se klub soustředil na podporu mladých talentovaných lidí a lidí handicapovaných, tedy těch, kteří nemají v životě to štěstí, aby mohli být soběstační. Jeho členové se hlásí k odkazu Jana Masaryka, významného českého diplomata, humanisty a propagátora Rotary. Ačkoli se čtrnácti řádnými členy a členkami se jedná o klub početně malý, zapojil se do většiny projektů, které společenství Rotary umožňuje a několik jeho členů působí (či působilo) i na úrovni meziklubových a distriktních aktivit (redakce časopisu ROTARY GOOD NEWS, organizace Rotary Governor Golf Tour, před r. 1999 zastoupení Rotaract klubů ČR v rámci D-1920, organizace společných akcí pražských klubů apod.).

Dnes je působení klubu místopisně spojováno s Kongresovým centrem U Hájků v blízkosti pražské Florence. A právě zde se na počátku listopadu uskutečnilo i slavnostní setkání k 10. výročí přijetí klubu do společenství Rotary International. Milý dárek svým patronům k této události připravili členové Rotaract klubu Říčany – pro vytvoření pohodové atmosféry zorganizovali doprovodný koncert jazzové hudební skupiny Sax & Rhythm ze Základní umělecké školy v Říčanech, několikanásobného vítěze domácích i zahraničních hudebních soutěží. Spřátelené Rotary kluby RC Praha City a RC Praha Staré Město se rozhodly, že účast na setkání spojí se svou řádnou klubovou schůzkou připadající na tento týden. Z původně plánovaného krátké-

Golfové turnaje patří v současné době mezi výrazné aktivity členů klubu.

ho klubového setkání v komorním stylu se nakonec stal příjemný čtyřhodinový podvečer, který kromě několika předem sjednaných vystoupení neměl pevný program. Celkem se na pamětní prezenční listině objevilo téměř sedmdesát jmen.

Abychom učinili zadosť diplomatickému protokolu uvedme, že setkání potčil svou účastí guvernér našeho distriktu pan Martin Timr (RC Č. Budějovice) a jeho asistent pro pražský region pan Jan Holý (RC Praha) a to v rámci série oficiálních návštěv guvernéra v klubech. Obzvláště milá byla nečekaná účast paní Jozefy Polákové, PDG (RC Košice), která v současné době zastává pozici koordinátorky RI pro část evropské zóny 19, i budoucího guvernéra pana Tomáše Langa (RC Nové Zámky).

Na založení klubu zavzpomínal zakládající prezident pan Giora Wassermann, dnes čestný člen klubu (v pozadí mu naslouchá pan Milan Lášek).

Pozvání přijali téměř všichni, kteří za těch uplynulých deset let měli s klubem něco společného. Přišla pochopitelně většina zakládajících, dnes už „jen“ čestných členů klubu – škoda, že klub trpí značnou mírou fluktuace, bez ní by dnes už mohl mít přes třicet řádných členů. Setkání se zúčastnil také pan Dobroslav Zeman (RC Plzeň), který byl guvernérem v době zakládání klubu, pan Ivan Belan (RC Banská Bystrica), který ve svém funkčním období guvernéra oficiálně předával klubu Chartu RI, pan Milan Lášek (RC Praha Staré Město), který byl oficiálním pověřencem tehdejšího guvernéra D-1920 pana Thomase Watenböcka (RC Kremsmünster) pro založení klubu a pochopitelně první prezident klubu pan Giora Wassermann (dnes čestný člen klubu). Bohužel se nepodařilo zorganizovat osobní účast zástupců partnerských zahraničních klubů RC Stuttgart Solitude (Německo) a RC Benyamina (Izrael), milé však byly jejich písemné pozdravy.

Mezi účastníky byli nejen rotariáni, ale i ti, kterým byly v uplynulých deseti letech věnovány projekty klubu. Mladí lidé, kteří se prostřednictvím klubu účastnili distriktních projektů YSE, GSE, RYLA a Junior Ambassador, i zástupce čtyřčlenného týmu, který v roce 2006 vyslal klub na letní camp UNESCO pořádaný v evropském rozměru partnerským RC Stuttgart Solitude. Na setkání zavítali i představitelé pražského a celostátního skautingu v čele s místostarostou Junáka – svazu skautů a skautek ČR panem Jiřím Navrátillem (klub podporoval účast našich skautů na výročním Jamboree 2007 v Anglii a připravuje jejich podporu na Jamboree 2011 ve Švédsku).

Zajímavým hostem byla paní Eva Kacanu, paraplegička z Olomouce, zlatá medailistka v atletice (vrh koulí) na paralympiádě v Pekingu (2008).

Na první setkání s členy klubu před deseti roky zavzpomínal současný DG pan Martin Timr (stoje), do besedy se zapojila i paní Jozefa Poláková, PDG (vpravo) a pan Tomáš Lang, DGE (vlevo). Pozorně jim naslouchal současný prezident klubu pan Vojtěch Havránek i ostatní přítomní.

Podzimní sportovní setkání vozíčkářů v pražské oboře Hvězda patří k tradičním akcím při nichž členové klubu spolupracují.

Velkou skupinu tvořili vozíčkáři. Dvěma vozíčkářkám klub několik let přispívá (částečně i za podpory partnerského RC Stuttgart Solitude) na asistenční službu. Členy klubu pozdravili při příležitosti klubového jubilea také ti, kterým klub za podpory distriktu (a opět i partnerského RC Stuttgart Solitude) poskytl materiální a finanční pomoc po povodních v roce 2002 (tři rodiny), z nichž manželé Šerloví jsou oba postižení dětskou obrnou (Polio) a celý svůj život strávili od dětství na invalidním vozíku. Zajímavým hostem byla paní Eva Kacanu, paraplegička z Olomouce, zlatá medailistka v atletice (vrh koulí) na paralympiádě v Pekingu (2008). RC Praha Classic jí v roce 2003 sponzoroval cestu na abilympiádu (soutěž pracovních dovedností) uskutečněnou v Indii. Nechyběl ani pozdrav z Pražské organizace vozíčkářů, které členové klubu pomáhají při organizačním zajištění každoročního sportovního setkání v oboře Hvězda.

Dodejme jen, že RC Praha Classic po povodních v roce 2002 také poskytl finanční pomoc při obnově mateřské školy v Dobříčovicích (za podpory dánského RC Ringkoeping), že se v roce 2006 stal patronátním klubem při zakládání RC Praga Ekumena, že v roce 2009 dal svým příkladem podnět ostatním Rotary klubům distriktu k celoplošné podpoře projektů BabyBoxů (ČR) a „hniezd záchrany“ (SR) a že tak jako ostatní rotariáni na celém světě, i členové RC Praha Classic podporují každoročně pravidelným příspěvkem program RI na celosvětové vymýcení dětské obrny PolioPlus zahájený v roce 1985, jehož výsledkem je výskyt tohoto onemocnění dnes už jen ve čtyřech zemích světa.

Na základě svých osobních zájmů se členové klubu v současné době věnují zejména organizování golfových turnajů a setkáním v místech, kde se s láskou připravují, pozorně servírují a s chutí konzumují speciality různých národ-

Členové klubu spřádají plány do budoucna (zleva): pan Jan Frouz (čestný člen), pan Jan Hlaváč (PP a současný sekretář klubu), Aleš Boháč (PP), Vojtěch Havránek (současný prezident klubu).

ních kuchyní. Protože na tato setkání zvou zajímavé hosty i přátele z ostatních pražských klubů, je možné vytušit, že velmi brzy vytvoří zdejší odnož mezinárodního Rotary Gourmet Fellowshipu.

Jazzová hudba hrála a podvečer utekl jako voda. Jubilejní setkání RC Praha Classic naznačilo, že i početně malý klub může hodně vykonat ve prospěch těch, kteří potřebují podporu či konkrétní pomoc, i ve prospěch společnosti Rotary jako takového. Patrně záleží na tom, jak širokým okruhem dalších nadšenců je obklopen a na atmosféře, která při všech jeho setkáních vládne. A ta byla i tentokrát vskutku přátelská.

Text: Andrea Vernerová (RC Brandýs-Boleslav, spolupracovnice redakce RGN), foto: Miroslav Kek, Svatopluk K. Jedlička (oba RC Praha Classic) a archiv klubu.

Tři z těch, kteří klub založili a zůstali mu věrni jako čestní členové (zleva): pan Petr Motýl, paní Renata Figerová-Skronská a pan Richard Kraus.

Účelem mého díla nikdy nebylo bořit, ale vždy stavět, klást mosty, neboť nás všechny musí živit naděje, že celé lidstvo se sblíží, a to tím snáze, dobře-li se pozná navzájem.
Alfons Mucha

Žilinskú Jašdielňu vyšetřovali svetoví detektívi

Text: Soňa Holúbková a Martin Barčík

Foto: Karol Herian

Na začiatku septembra sa v Žiline konala akcia, ktorá už 21 rokov spája ľudí s postihnutím a bez postihnutia. Nadácia Krajina harmónie v Žiline v spolupráci s Rotary klubom v Žiline pripravila medzinárodný festival tvorivosti a fantázie Jašdielňa 2010. Nad festivalom prebral záštitu primátor Žiliny Ivan Harman. „Jašdielňa je tradičná akcia, nad ktorou máme patronát už niekoľko rokov. Pomáhame priamou finančnou podporou, organizačne alebo materiálom pre tvorivé dielne. Samozrejme si nenechávame ujsť ani príležitosť stretnúť sa ľuďmi, ktorí tvoria Jašdielňu, priamo v akcii – na námestiach, v nadačnom dome a v bezprostrednej blízkosti festivalového diania,“ uviedol prezident RC Žilina Jaroslav Hanzel.

Festival Jašdielňa sa konal v duchu detektívnych záhad a tajomných páchatel'ov, ktorí ukradli ľuďom fantáziu. S podporou najznámejších detektívov sveta, agentov i špiónov sa záhadu podarilo rozuzliť a fantáziu vrátiť do života. Všetko sa dialo podľa programu, ktorého súčasťou boli tvorivé dielne, divadelné predstavenia, diskotéky a koncerty na námestiach a v uliciach mesta.

Nechýbali ani mestské hry ako napríklad deaktivácia bomby s Charliem, daktyloskopia so Soňou, detektívne služby zadarmo poskytovali Šoko a Pucho,

odhaľovanie záhadného kufříka so Sherlockom Holmesom, predvedenie záchranných psov K7 alebo diskusia s mestskými policajtmí na bicykloch.

Tvorivé dielne zahŕňali rozvoj zručností a schopností všetkých účastníkov ako napríklad Policajná akadémia a výcvik obratnosti, Scooby Doo a maskovanie sa v dave, Charlieho anjeli a stopovanie nezvyčajných javov, Zvierací detektív Ace Ventura a lúštenie zvukov, James Bond a odhalenie záhady čiernej limuzíny, Mata Hari a tanečná reč tela, Ružový Panter ako zostať neviditeľný v dave, Sherlock Holmes a rekonštrukcia trestného činu, Hercules Poirot a výtvarné podoby páchatel'ov, Inšpektor Gadget a najneuveriteľnejšie zvuky sveta, Lara Croft a obrana aj útok tancom či Traja pátrači a vylúštenie šifry a tajných odkazov.

Atmosféru celého festivalu si spolu s verejnosťou vychutnávalo 257 účastníkov festivalu z 8 krajín sveta – Čiech, Poľska, Nemecka, Nórska, Spojeného kráľovstva, Slovinska, Talianska a Španielska a približne 150 študentov, ktorí pomáhali aktivity pripravovať, sprevádzali hostí či zabezpečovali ich pohodu. Všetci najviac obdivovali uvoľnenú atmosféru, ochotných dobrovoľníkov, bláznivé nápady a otvorenosť mesta pre inakosť. Všetci sa v Žiline cítili výborne a prežili tu nezabudnuteľné chvíle. „Dramaturgia festivalu je postavená na identických hodnotách ako Rotary - pomoc a služba hendikepovaným a rozvíjanie tvorivosti mladých ľudí,“ dodal J. Hanzel. ■

Dýňový večer – 1. listopadu 2010 proběhla za přispění a účasti členů RC Znojmo akce Speciální školy ve Znojmě nazvaná „Dýňový večer“. Prostory staré jezuitské koleje jsou pro konání podobných akcí jako stvořené a pomohly podtrhnout magickou atmosféru večera. Večer začal krátkou vzpomínkou na všechny, kteří s námi již bohužel nejsou. V šeru, pouze za svitu svíček a v doprovodu meditační hudby, jsme měli všichni chvíli klidu k zamyšlení. Poté již ale začal velmi poutavý a dynamický program zcela v režii žáků Speciální školy. Připravili si bubnové a taneční vystoupení, radost a nadšení z dětí přímo sálala. Následovalo vystoupení břišní tanečnice, jinak praktičanky školy, která měla mezi děvčaty rázem mnoho učennivých studentek. Poté vystoupily děti ze skupiny Mighty Shake se street dance, svými výkony dokázaly strhnout všechny zúčastněné, které nebylo třeba přemlouvat k účasti na závěrečné diskotéce ani chvíli. Kdo měl chuť, mohl okusit skvělou dýňovou polévku nebo domácí koláček. Krátce shrnuto – byl to skvělý večer ve skvělé společnosti. A za to patří dík žákům i učitelům Speciální školy.

(Text: Aníta Rozvadovská | Foto: archiv klubu)

FAMILY OPEN FOR ICTUS

Text: Marie Jehličková

Foto: Gerry Tipple

První ročník našeho golfového turnaje ROTARY INTERNATIONAL FAMILY OPEN FOR ICTUS se konal na hřišti PCGC na Zbraslavi dne 28.8.2010. Předpověď počasí byla hodně nepřívětivá a možná i proto bylo poměrně dost odhlášek a omluv na poslední chvíli, nicméně 21 hráčů si golf užilo náramně. Kromě pár kapek ráno totiž nepršelo a vyklubal se prima den.

I když nebyla zima, organizátoři nezapomněli na občerstvení během turnaje. Možná i vědomí toho, že výtěžek turnaje jde na dobrou věc, hráče hrálo a vedlo k dobrým výsledkům.

V kategorii 24-54 vyhrál pan Valéry Bourgin následován dvěma dámami, paní Raškovou

K dobré pohodě přispěl i průběžný „doping“.

a Teuberovou. V kategorii 0-24 si první místo s 36 body a HCP zasloužil pan Petr Bednařík, který byl i neaktivnější v aukci, kde vydražil voucher na večeri pro dva v hotelu Palace a obraz. Celkem dva obrazy byly vydraženy a to od pana Kocúra, který sám utrpěl mozkovou příhodu a nezměrnou silou vůle i přes zpočátku nehybnou ruku se naučil malovat. Na druhém místě se umístila sl. Beatrix Bazika a pan Pavel Boš.

Impresivní obrazy pana Kocúra zaujaly všechny přítomné.

Celkový výtěžek 25 000 Kč turnaje byl věnován nadaci ICTUS, která se nezištně stará o postižené touto zákeřnou chorobou, tj. mozkovou příhodou, latinsky ictus. Zakladatel nadace pan Jan Dohnálek sám utrpěl těžkou mozkovou příhodou před 7 lety. Silou vůle se znovu naučil nejen chodit, mluvit, ale i řídit auto. O tom, jak mozkové příhodě předcházet či se s ní vyrovnat, připravuje zajímavou knížku. K jejímu vydání pomáhá zajis-

Na zbraslavském golfovém hřišti vládla přátelská atmosféra.

tit dostatečný finanční obnos právě RC Prague International. Členové klubu se domnívají, že tato kniha může být velmi užitečná a vyzývají proto všechny rotariány a Rotary kluby, aby se k této aktivitě připojili.

Jménem organizátorů letošního prvního ročníku turnaje, členů RC Prague International, děkují všem za účast a podporu. Všichni se těšíme na setkání při druhém ročníku Rotary International Family Open, a to dne 27. srpna 2011 opět na hřišti PCGC Zbraslav.

Členové RC Prague International předem děkují za příspěvky, které umožní vydání knížky o ictu, neboli mozkové příhodě.

Číslo konta nadace:

2824461001/5500

www.ictus.cz

Majstrovstvá Slovenska RI v golfe 2010

Text a foto: Karol Fabian, RC Banská Bystrica

Dňa 12. 9. 2010 sa konal už tradičný 3. ročník Majstrovstiev Slovenska RI na golfovom ihrisku Gray Bear Tále. Cieľom turnaja bola opäť zbierka na charitatívnu činnosť poriadajúcich klubov RC Banská Bystrica a RC Nitra. Takmer 50 účastníkov turnaja a ich doprovod vytvorili v prekrásnom prostredí Nízkyh Tatier neopakovateľnú atmosféru pohody a priateľstva. To však nič neubránilo na intenzite tuhého zápolenia účastníkov o cenné trofeje majstrovstiev. Ako na objednávku po celotýždenných intenzívnych

Vítězové jedné z kategorií.

lejakoch sa na nedelu obloha rozjasnila a príroda si tak počtala účastníkov a sponzorov turnaja pre dobrú vec celodenným slniečkom. Jediným negatívom turnaja bola zrejme neočakávaná uzávierka horského prechodu Čertovica, ktorá zabránila účasti každoročných účastníkov rotariánov a ich priateľov z Liptovského Mikuláša a tiež rotariánov z Hľubokej nad Vltavou, tradičných golfových krajov. To dalo ale väčšie šance na víťazstvo ostatným účastníkom turnaja.

Sponzorom turnaja, menovite Reality Market, s.r.o., CB Mont, a.s., In bag, Tlačiarne BB, spol. s r.o., TWD Trendwood, a.s., všetko Banská Bystrica, PPC Čab, a.s., Aero Slovakia Nitra, a.s., K-Cero, Regotrans-Rittmeyer, s.r.o., Vinárske závody Topoľčianky, s.r.o., všetko Nitra, patrí naša vďaka za hodnotné ceny pre víťazov a všetkým účastníkom za príspevok na charitatívnu činnosť klubov.

Súťažilo sa v 4 kategóriách a to oddelene Priatel'ia golfu a Rotary a členovia Rotary klubov podľa handicapov 0 – 36 a 37 – 54. Turnaja sa zúčastnili aj vzácní hostia, o.i. generálny riaditeľ Železiarní Podbrezová Vladimír Soták, predse-

da Golfovej asociácie Slovensko Eudovít Ujheľy, rodičia slovenskej profesionálnej hráčky golfu Zuzany Kamasovej, Kamasová Eliška a Kamas Ondrej. V kategórii Priatel'ia golfu a Rotary HCP 37 – 54 sa umiestnili na 3. mieste Matej Hanzel, na 2. mieste Valéria Trokšiarová a na 1. mieste Mária Hanzelová. V kategórii Priatel'ia golfu a Rotary HCP 0 – 36 sa umiestnili na 3. mieste Alena Holejšovská, na 2. mieste Ondrej Kamas a na 1. mieste Ján Babic. V kategórii Členovia klubov Rotary International HCP 37 – 54 sa umiestnili na 3. mieste Peter Kucer, na 2. mieste Martin Senčák a na 1. mieste Jaroslav Hanzel (na obrázku s organizátormi). V kategórii Členovia klubov Rotary International HCP 0 – 36 sa umiestnili na 3. mieste Milan Sopko st., na 2. mieste Ivan Košalko a na 1. mieste Juraj Šembera.

Výťažok turnaja cca 800 eur venujú kluby na charitatívnu činnosť a podporu grantov Nadácie Zdravé Mesto Banská Bystrica a Špeciálnej základnej internátnej školy pre deti postihnuté autizmom v Nitre. Na záver sa všetci účastníci zhodli na tom, že vydarenú akciu si opäť zopakujeme o rok.

První GSE babička

Na samém začátku byli čtyři mladí lidé a jedna zkušená rotariánka, trochu zmatku a odlet do Anglie, kde jsme před dvěma roky jako GSE tým společně prožili hezký měsíc, navázali nejen přátelství s anglickými rotariány, ale utužili jsme i přátelství mezi sebou, ač jsme z různých koutů našeho distriktu. Po návratu domů Honza ortopéd rovnal naše pochroumané palce, IT odbornice Tereza zaváděla do našich počítačů modernější programy, Nikola udělala vyžádané i nevyžádané právní rady a Maroš varoval před podřadnými víny a rozbíral situaci na českém a slovenském fotbalovém nebi, a hlavně nás informoval o své malé Marii, která se mu na jaře narodila a rostla jako z vody.

Po roce od seznámení v Anglii jsme se rozhodli, že je potřeba uspořádat výroční setkání a události důkladně a osobně prohodit. Z milého setkání začátkem loňského léta zcela přirozeně vyplynulo, že se stále máme rádi, že nás všechny těší být jednou za čas pospolu, a tak jsme si slíbili „repete“. O několik měsíců později zahřmělo z čistého nebe. Nikola nám napsala, že očekává narození miminka. Což byla velmi milá zpráva a asi by na ní nebylo nic neobvyklého, kdyby otcem miminka nebyl právě „náš“ Honza ortopéd - tudíž se zřejmě jedná o historicky první GSE miminko. Julinka se narodila v březnu letošního roku a poslední víkend v červenci jsme měli všichni možnost setkat se s nádherným „týmovým“ miminkem na druhém setkání našeho GSE v Písku.

A závěr? Premýšlím, jak jej zformulovat, aby předcházející řádky nebyly pouhým popisem, ale aby z nich bylo možné trochu pocítit i myšlenku rotariánství.

Tady je náš GSE tým při setkání v Písku po dvou letech od výjezdu do Anglie (zleva): PhDr. Maroš Sagan, JUDr. Nikola Rovenska, MUDr. Jan Lehký, malá Julinka Lehká, Ing. Tereza Malachová, já, jakožto tým leader. Jméno psa jsem zapoměla.

Domnívám se, že rotariánství nejsou jen pravidla, která se striktně musí dodržovat, není to jenom charita a plno fotografií, které ukazují naši štědrost, nejsou to ohromující konference a předvádění se na nich a prázdná slova, ale že společenství Rotary je především obyčejné dennodenní lidství, vztah k druhému člověku, tolerance a přijímání druhého takovým, jakým je. Prostě otevřené srdce bez pompéznosti. Důkazem dobrého příkladu je snad i to, že jeden člen našeho GSE týmu se stal po návratu rotariánem, jedna z nás je aktivní členkou v Rotaractu a další nabídku k členství v Rotary klubu zvažuje.

Za všechny členy GSE týmu z roku 2008

první GSE babička distriktu 2240

Marta Frišmanová, RC Písek

GSE team 2010 v Brně

GSE team z USA přijel do Brna po krátkém pobytu v Praze. Délka určená pro Brno byla deset dnů, z toho dva dny strávil společně se členy RC Brno ve Valticích.

Členové měli zkušenosti z předchozích návštěv Evropy, někteří již byli i v ČR, a další navštívili i jiné kontinenty. Někteří mluvili cizími jazyky. Jeden z účastníků pocházel z maďarské rodiny, která do USA emigrovala v šedesátých letech minulého století. Měli proto daleko větší znalosti a pochopení pro situaci u nás, než většina občanů USA, které u nás běžně potkáváme. Zajímaly je proto některé podrobnosti a detaily.

Na příklad při návštěvě Podnikatelské fakulty MU projevili zájem o možnost doktorandského studia v ČR. Projevovali velký zájem o předvolební aktivity a o náš parlamentní koaliční systém.

Do jisté míry byli zaskočeni neobvyklým počasím, takže došlo k nákupu bot a teplého oblečení.

S velkým zájmem se setkaly návštěvy podniků, které nejsou zcela obvyklé v USA, výroby tvářů v Lošticích a Pivovaru v Brně.

Text: Roman Sládek, prezident RC Brno

Videofestival

Text: Tomáš Holub, RAC Poděbrady
Foto: archiv klubu

Už po šesté se 1. května 2010 konalo bienále videofestivalu s názvem „S vámi nás baví svět“, tentokrát v zámeckém divadle v Poděbradech. Ani my jsme tam nechyběli. Videofestival je přehlídkou snímků ze života osob s handicapem a o činnosti humanitárních organizací. Každý, jehož krátký film byl na festivalu promítán, byl oceněn skleněným „zlatým“ Albertem. Tato soška symbolizuje postavu Alberta z filmu S tebou mě baví svět, kterou ve filmu hrál Julius Satinský, kmotr festivalu. Diváci mohli shlédnout filmy o životě lidí na vozíku, o nevidomých, ale největší zastoupení měly filmy

o lidech s mentálním handicapem. Nejenže byly osoby s mentálním postižením hlavními aktéry amatérských snímků, ale některé z nich i sami natočili. Celkem bylo soškou Alberta oceněno osmnáct snímků. A naše role tady byla jasná – pomoci s průběhem celého dne. Po ránu jsme uvítali všechny hosty, rozdali jim program dne a pomohli jim najít jim určená místa k sezení. Během promí-

Čtyři otázky

Odpověď na tyto čtyři otázky pomáhá ověřit, zda naše úmysly a činy skutečně přispívají k naplnění rotariánských zásad, k zachování a rozvíjení etických hodnot v mezilidských vztazích.

1. Je to PRAVDA?
2. Je to ČESTNÉ vůči všem, jichž se to týká?
3. Podpoří to PRÁTELSTVÍ a vzájemnou DŮVĚRU?
4. Přinese to PROSPĚCH všem zúčastněným?

tání a během celého dne jsme fungovali jako zdroj informací a pomoci v případě potřeby. Videofestival byl zajímavou zkušeností. Poznali jsme, že i když je svět lidí s handicapem opředen různými předsudky, není to svět bez radosti. Ba naopak, člověk si uvědomí, že je třeba si v životě vážit všech maličkostí, i když je bereme za samozřejmé.

RYLA Seminář RYLA v Distriktu 1070, Anglie

*Text: Štěpán Skořepa, účastník semináře, vyslaný RC Jindřichův Hradec
Foto: archiv autora textu*

V letošním roce se mi dostalo možnosti účastnit se semináře RYLA nejen v našem distriktu, ale díky RC Jindřichův Hradec, který mě v mezinárodní spolupráci s RC Northampton Apollo sponzoroval, jsem měl tu příležitost navštívit tento seminář i v evropské kolébce Rotary International, ve Velké Británii.

RYLA v distriktu 1070 se odehrávala na březích rozlehlé vodní nádrže Grafham, asi 200 km severně od Londýna, a účastnilo se jí 40 zájemců. Kromě mne byli všichni rodilí Angličané nebo v Anglii studující, tudíž je pochopitelné, že jiným jazykem než angličtinou se celý seminář nemluvilo. Naštěstí pro mne jsem díky dlouhodobému výměnnému pobytu v Austrálii neměl nejmenší problém.

Účastníci byli hned po příjezdu rozděleni do 5 týmů, které mezi sebou pak po zbytek semináře soutěžily v nejrůznějších disciplínách. Mezi naše úkoly patřilo stavění voru, vedení imaginární firmy na výrobu hraček a další činnosti vyžadující týmovou spolupráci.

Celý seminář byl velmi psychicky i fyzicky náročný, skupinové prezentace střídaly lezení po lezecké stěně, aby byly opět vystřídány přednáškou a plavbou na plachtetnicích. Chvilka oddechu se cenila zlatem, a o to intenzivnější zážitek všichni měli.

Perličkou všech fyzických aktivit byl pak 30ti hodinový pochod s přespáním pod širým nebem, kde si všichni i kvůli velkému množství povinného vybavení, které jsme museli nést, sáhli až na dno.

Seminář vyvrcholil slavnostní večeří za účasti současného guvernéra distriktu 1070, Rogera McDermotta, a dalších rotariánů z pořadajících i okolních distriktů. Měl jsem tu čest být chairmanem této večeře a na závěr jsem od guvernéra obdržel distriktní vlajku s oficiálním dopisem pro DG Martina Timra.

Bylo pro mne velmi zajímavé porovnat rozdíly seminářů v různých zemích stejně jako navázat kontakty s novými lidmi a předat jim co možná nejvíce informací o České republice a Rotary v našem distriktu. Mé překvapení nebralo konce, když si jeden z účastníků pletl Českou republiku s Čečenskem, ale pevně věřím, že po skončení semináře už nikdo takovou chybu neudělá.

Oba semináře měly svá specifika – ten český se více zaměřoval na teoretickou stránku leadershipu, v Anglii se kladl větší důraz na fyzickou spolupráci týmu a – díky blízkosti vodní nádrže – na vodní sporty. Oba ve mně zanechaly spoustu zážitků a oba vřele doporučuji všem zájemcům i klubům, kteří o vyslání kandidáta na takovýto seminář uvažují.

Vlajku distriktu 1070 jsem dostal od guvernéra Rogera McDermotta (vlevo) a organizátora semináře PDG Andrew Cowlinga.

S kajakem jsme zápasili nejvíce, naštěstí nás instruktoři vždy včas vylovili.

Před odchodem na dlouhý pochod nám bylo ještě hej.

Závody na vorech, které jsme sami navrhli a postavili. Náš měl jediný problém – nevešli jsme se na něj.

Někdy foukne vítr i více, než by si člověk přál.

Distriktní konference Rotaractu a ROTEXu

Text: Juraj Píš

Foto: Tereza Malachová

V Bratislavě se o víkendu 7. 11. a 8. 11. 2010 konala společná distriktní konference členů Rotaractu a zástupců ROTEXu a vedení Rotary Distriktu 2240. Konference se konala po velice úspěšném utkání Rotaract Sportcupu, které den před konferencí vyhrál a posléze náležitě oslavil současný DRR (distriktní reprezentant) a ERIC reprezentant Filip Mrkvička z Rotaract klubu Plzeň.

Konference začala ráno po výborném seznamovacím večeru mezi členy RAC, ROTEXu a vedením distriktu.

Úvodní slovo přednesli prezident Rotary klubu Bratislava Danube Peter Kucera a guvernér distriktu Martin Timr, kteří přivítali všechny mladé rotariány, kde neopomněli zmínit principy Rotary a rozvíjející se spolupráci mezi Rotary a Rotaract kluby.

Po úvodních slovech zástupců Rotary přednesl Filip Mrkvička, DRR, zprávu o stavu Rotaractu v našem distriktu, co Rotaract dělá a kdo se mohou stát jeho členy. Filip dále pokračoval v přednesení zprávy o ERIC (European Rotaract Information Centre), o činnosti Rotaractu v Evropě, setkáních evropských Rotaract klubů, společných projektech a možnosti tvorby Twin klubů, jež velice zaujala všechny přítomné.

Po zodpovězení otázek ze strany členů Rotaractu následovalo představení jednotlivých Rotaract klubů jejich prezentacemi, jejich činnosti a projekty, které pravidelně pořádají, pořádali nebo budou pořádat. O spoustě projektů už jste se mohli dočíst v předchozích číslech našeho dvouměsíčníku a proto budu jmenovat jen pár náhodně vybraných.

RAC Bratislava – Danube, náš jediný plně aktivní klub na Slovensku, představil projekt Dětský den, který pořádá společně se školkami. RAC Poděbrady se krom jiných projektů věnoval i sbírce peněz na boj proti AIDS, RAC Brno pořádal velice úspěšný Koncert ve tmě, který už byl v pořadí desátý a RAC Plzeň tradiční kulturní festival HaDR. RAC Říčany pozval přítomné na připravovaný charitativní pokerový turnaj.

Následoval oběd a posléze se přešlo k jednomu z nejdůležitějších bodů konference a to k představení nominantů a volbě DRR pro rok 2011/2012 a ERIC pro rok 2011/2013.

Guvernér distriktu Martin Timr se aktivně účastnil pracovní i společenské části konference

Tajným hlasováním prezidentů jednotlivých Rotaract klubů byl pro rok 2011/2012 zvolen za DRR Richard Gažo z RAC Praha, který se tímto stal již čtvrtým DRR z tohoto klubu.

Do funkce ERIC reprezentanta byl již po čtvrté zvolen Filip Mrkvička z RAC Plzeň, který tuto funkci zastává již od roku 2004.

Dále následovala vystoupení jednotlivých dalších prezentátorů. Juraj Píš, bývalý DRR a distriktní webmaster oznámil členům Rotaractu spuštění plně funkční webové prezentace Rotaractu.

Ke konci konference došlo i na administrativní záležitosti, při nichž byly kluby vyzvány, aby si aktualizovaly kontaktní informace na webu Rotary International a současně k aktualizaci klubových stanov na MV ČR a to dle vzoru, který z anglického originálu přeložila členka RAC Plzeň Lenka Bělohoubková.

Po administrativní části konference následovalo představení mezinárodního projektu **Darování krve**, který se uskuteční během Světového týdne Rotaractu v březnu.

Posledním oznámením pro jednotlivé účastníky konference byla možnost vyslání kandidátů z řad členů RAC na GSE 2011 do Brazílie a na 2011 RYLA North America Conference do Washingtonu.

V úplném závěru si vzal slovo DG Martin Timr, který poděkoval Rotaract klubům za jejich činnost a vyzval k větší spolupráci Rotary a Rotaractu v našem distriktu. Jeho projev by zakončen velkým potleskem přítomných a s mnohými díky pořádajícímu RAC Bratislava-Danube se všichni rozjeli domů. ■

Účastníci konference

Azylovým domem pro děti nás provedla Martina Tesařová a Irena Kulhánková

Tři splněná přání

Členové Rotaract klubu Praha se ve svých aktivitách zaměřují většinou na jednorázové projekty. Letos učinili výjimku a navázali dlouhodobější spolupráci s občanským sdružením Dům tří přání, resp. jeho střediskem nazývaným Azylový dům P. Pittra. Sdružení působí od roku 2001 jako nezávislá nezisková organizace v Praze 6 a v nepřetržitém provozu poskytuje všestrannou pomoc dětem a jejich rodinám v nouzi. Cílem sdružení je umožnit dětem bezpečný vývoj v jejich původní rodině. Jaká byla cesta k vytvoření právě tohoto dětského zařízení a jak probíhala letošní spolupráce, prozradil současný prezident klubu Libor Pacovský:

Jedním z důležitých kritérií při vyhledávání organizací k nové spolupráci je skutečná potřeba, naše vlastní možnosti a výsledný přínos našich aktivit. Na počátku roku jsme neměli zcela určitou představu o formě pomoci. Oslovili jsme několik organizací, kde nám vstřícně představili to, kde potřebují pomoc či podporu. Přítom jsme si uvědomili, že posouzení stanoveného kritéria je velmi subjektivní. Dům tří přání nás nejdříve seznámil s prostředím samotného azylového domu a jeho posláním. Zde jsme vycítili, že bychom mohli být užiteční. Na jaro jsme naplánovali úpravy zahrady. Samotná realizace prací spočívala v odstranění ocelové konstrukce ze zahrady, sestřihání keřů, úpravě ohniště apod. Vyvinuli jsme také úsilí k získání peněžních prostředků na zahradní sezení. V červnu už byla upravená zahrada v provozu. Uvědomujeme si, že neumíme pomoci s problémy v oblasti financí a provozu azylového domu a proto jsme se následně zaměřili na přípravu aktivit pro děti.

Zvědavost nám nedala a chtěli jsme se o těch, kterým členové našich Rotaract klubů pomáhají, dozvědět více. Průvodkyněmi se nám staly tři zkušené pracovnice občanského sdružení Dům tří přání: jeho PR manažerka Michaela Štěpánová (v textu MŠ) a vedoucí dvou specializovaných center – Mgr. Martina Tesařová (MT), která vede Ambulantně terénní centrum, a Mgr. Irena Kulhánková (IK), vedoucí zmiňovaného azylového domu.

Co znamenají „tři přání“ v názvu vašeho sdružení?

MŠ: Prvním přáním je, aby rodinám byla poskytnuta pomoc s ohledem na zájmy dítěte. Druhým přáním je vytvořit dětem prostředí, ve kterém se budou cítit dobře a bezpečně. Třetím přáním je, aby se děti po návratu domů cítily ve své původní rodině lépe než u nás. Velkým vzorem pro své sociální aktivity je pro naše Sdružení Přemysl Pitter (1895–1976), který velkou část svého života zasvětil organizování mimoškolních aktivit dětí z ulice a péči o ohrožené děti. Jeho jméno jsme do názvu našeho azylového domu vložili jako symbolické uctění jeho odkazu.

Na jakou cílovou skupinu se zaměřujete a jak byste charakterizovali její problémy?

IK: Naše pomoc je zacílena na komplexní práci s ohroženými dětmi od 3 do 18 let a jejich rodinami. Jedná se o různé problematiky, se kterými se v dnešní společnosti děti a rodiny potýkají a které děti ohrožují ve zdravém a bezpečném vývoji. Pracujeme s rodinami, ve kterých se objevuje zanedbávání dítěte, psychické či fyzické násilí ze strany rodiče. Dále se setkáváme s rodiči, kteří mají obtíže ve zvládnutí výchovy dětí, či naopak s dětmi, které trpí poruchou chování. Také se zaměřujeme na pomoc rodinám, ve kterých probíhají těžké konflikty, kde vážně schopnost komunikace a porozumění mezi členy rodiny. Nezřídka se na nás obracejí pěstouni, kteří mají v péči dítě s bolestnou životní historií a potřebují mu pomoci. Další skupinou klientů jsou ale i rodiny fungující a zdravé, které se dostaly vlivem vnějších okolností do náhlé krize, kdy se rodina ocitla bez střechy nad hlavou nebo kdy rodič samotným byl hospitalizován a dítěti bylo třeba poskytnout azylové bydlení.

MŠ: Nejprve jsme otevřeli Azylový dům P. Pittra pro děti v Praze 6, kde již sedmým rokem poskytujeme neutrální a bezpečné zázemí dětem v akutní nebo dlouhodobě nepříznivé osobní či rodinné situaci. Rodiče nebo zákonní zástupci dítěte pravidelně docházejí do AD a společně s nimi se snažíme o zlepšení situace v rodině. Pod odborným vedením a ve spolupráci s dalšími organizacemi a odborníky podporujeme rodinu v obnovení stabilního a bezpečného zázemí pro

návrat dítěte domů. Zkušenost ukázala, že podpora rodiny je třeba i později, aby všichni nastolenou pozitivní změnu udrželi dlouhodobě. Vznik Ambulantně terénního centra před čtyřmi roky byl nezbytným krokem k rozšíření našich služeb. V současné době toto centrum poskytuje služby nejen dětem a jejich rodinám po návratu z AD, ale i rodinám, které potřebují podporu pro bezpečný a zdravý vývoj svých dětí i bez nutnosti takového pobytu.

Jsou nějaké typické příběhy vašich klientů nebo je každý případ spíše individuální?

MT: Situace každé rodiny je jedinečná, i když určité shodné znaky jednotlivých cílových skupin se dají najít. Na Ambulantně terénní centrum se v současné době hodně obracejí rodiny s dospívajícími dětmi, kde jsou problémy s udržením hranic a určitých pravidel ze strany dospívajících – často to souvisí se vztahovými problémy mezi rodiči a celkovou atmosférou v rodině. Další velkou skupinou jsou rodiny po rozvodu či rozchodu rodičů, kde nefunguje pravidelný kontakt jednoho rodiče s dítětem. S ohledem na často velmi dlouhodobé a vyhocené konflikty mezi rodiči tímto děti velmi trpí. Potkáváme se však i s celou škálou dalších problémů.

IK: Příběhy dětí, které se dostávají do péče azylového domu, jsou odlišné i podobné. Jedná se často o děti, které byly nuceny předčasně vypěstět a opustit dětskou roli. Jedná se o děti přetížené kompetencemi, které měly náležet jejich rodičům a které na ně rodiče přeložili. Jedná se o děti vystavené nenormálním situacím, se kterými se většina jejich vrstevníků nenávidí nikdy nenašla. Jedná se o děti, které neznají pocit bezpečí, jistoty, důvěry. Jedná se o děti, které lační po péči, blízkosti, ocenění, pochopení. Toto jsou shodné znaky většiny dětí, které se dostanou do azylového domu, a není možná překvapivě signifikantní, jaký příběh toto způsobilo. Společným jmenovatelem mnoha různých příběhů jsou bohužel důsledky, které jsou většinou dětí společné.

Jaké jsou kroky Vaší práce od kontaktu až k možnému řešení krizové situace?

MT: Především se důkladně snažíme zmapovat situaci rodiny – zveme si jednotlivé členy samostatně i společně, snažíme se „rozmotat“ mnohdy velmi spletité příběhy a rozpoznat tak jednotlivé faktory, které hrají roli. Hlavním naším cílem je pomoci rodině najít takové možnosti soužití, aby dětem bylo dobře. Někdy to vyžaduje větší změny ve fungování rodinného systému, který z velké míry nastavují rodiče. Nacházíme spolu s rodiči i jednotlivé možné cesty, po kterých se rodina může vydat dál. Do spolupráce také přizýváme sociální pracovníky z orgánu sociálně právní ochrany dětí, kteří by měli být koordinátory veškeré péče o děti a jejich rodiny, či jiné odborníky a organizace.

IK: Pobyt dítěte v azylovém domě nám skýtá možnost velmi intenzivní pomoci jak dítěti, tak

Oblíbenou aktivitou dětí je tradičně kreslení.

jeho rodině. Díky práci s dítětem 24 hodin denně máme možnost vidět, jak se dítě projevuje, kde má největší starosti a obtíže. Dítě s námi naváže úzký vztah vystavěný jak na důvěře, tak i na jasném režimu a pravidlech v AD, které mu skýtají pocit jistoty, bezpečí a možnosti věci ovlivňovat a nebýt ve vleku nebezpečných událostí. V tomto prostředí je terapeutickým faktorem prostředí samo a přímé prožitky. Dítě má prostor sdělit nahlas vše, co potřebuje, co by mu pomohlo, co by se mělo změnit, aby mu doma bylo dobře. Pracujeme se všemi členy rodiny na tom, aby měli možnost též svou situaci pochopit a společně s naší pomocí krok po kroku situaci měnit. Vždy je velmi důležité dopřát celé rodině zklidnění, dítěti odpočinek v neutrálním prostředí a až poté intenzivně motivovat všechny k práci na změnách.

Jaké jsou Vaše poslední úspěchy a výsledky, které se Vám podařily?

MT: Měřením úspěšnosti naší práce je těžký oříšek. Na jeho sledování se chceme více zaměřit v dalších letech. Obecně považujeme za úspěch vše, co v danou chvíli prospívá dítěti a nám se podaří k tomu přispět. Někdy je úspěchem už to, že se u nás sejdou oba rodiče a někdy i po mnoha letech se spolu začnou bavit o svých dětech. Snažíme se rodičům vrátit do rukou jejich rodičovské kompetence (autoritu při výchově dětí, dovednosti v péči o domácnost apod.) Někdy je však také třeba dítě ochránit před prostředím, ve kterém se doma nalézá, potom považujeme za úspěch souhlas dítěte a rodičů s dobrovolným pobytem v našem azylovém domě, případně v jiném pobytovém zařízení.

IK: Za největší úspěch samozřejmě považujeme návrat dítěte do stabilního a bezpečného prostředí v rodině. Úspěchem však může být i to, když se dítě dokáže vyrovnat s odchodem do dětského domova. Úspěchem může být drobný pokrok ve vzájemném pochopení členů rodiny a v nalezení nových způsobů komunikace. Úspěchem je ale vždy zisk pozitivní intenzivní zkušenosti zažité při pobytu v AD, kterou dítě může zařadit do svého života, tedy to, co se dítě při pobytu v AD naučilo, co se o sobě dozvědělo, jaký odlišný způsob výchovného působení zde zažilo atp.

**Podrobnější informace na:
www.dumtriprani.cz**

Upravená zahrada s nově pořízenými lavičkami začala sloužit v červnu při Dni otevřených dveří, který pracovnice dětského azylového domu připravily pro sponzory.

Při své návštěvě Prahy k vám zavítala spisovatelka J. K. Rowlingová, nositelka Řádu britského impéria, světově proslulá autorka příběhů čarodějnického učně Harry Pottera. O co se u vás zajímala nejvíce?

MŠ: V roce 2005 založila spisovatelka s baronkou Emou Nicholson nadací The Children's High Level Group (CHLG). Cílem CHLG je zlepšení životních podmínek dětí v oblasti zdraví, vzdělávání a celkové kvality života. Prostřednictvím Centra pro rozvoj péče o duševní zdraví nás tato organizace oslovila a v květnu 2007 její zakladatelky i další zástupci CHLG navštívili. Hlavním cílem návštěvy bylo užší seznámení se službami, které jako nestátní rodinné zařízení v rámci prevence ústavní péče poskytujeme, a s problematikou podpory rodin s dětmi v ohrožení u nás. Zájem také věnovala dětem, které jí ukazovaly své oblíbené knížky a za pomoci překladatele odpovídala na jejich zvědavé otázky. Hlavním obsahem činnosti CHLG v České republice bylo především posílit mimoustavní péči o ohrožené děti a dosáhnout legislativních změn.

Na čem v současnosti pracujete a jaké si kladete cíle do budoucnosti, příp. jaké změny byste rádi realizovali?

MŠ: Nedávno naše organizace prošla mnoha změnami, které vedly k vytvoření strukturovanější organizace. V oblasti odborné práce chceme napomoci i lepší spolupráci se sociálními úřady městských částí, které vnímáme jako klíčové pracovníky a nezastupitelné partnery, a dalšími od-

borníky. Naší snahou je udržet zařízení ve stávajícím a takto profesionálním modelu. Proto jedním z našich cílů, je navázání spolupráce s několika stabilními sponzorskými dárci, jejichž zájmem by byla podpora několika našich odborných pracovníků. Udržení chodu takového zařízení je stále velmi náročné a vyžaduje intenzivní úsilí všech zaměstnanců. Tato podpora by nám umožnila věnovat více času a energie dětem a jejich rodinám. Koncem školního roku jsme také získali do pronájmu další prostory v objektu Azylového domu, které nám umožní vytvořit lepší zázemí pro volnočasové aktivity dětí i pro odbornou i administrativní práci. Některé prostory se nám již podařilo pomocí sponzorů zařídit. Některé na tuto renovaci ještě čekají. V neposlední řadě je našim cílem prezentovat specifika naší práce a snažit se přispět k sjednocení systému péče o ohrožené děti a jejich rodiny.

Jak na vás zapůsobila nabídka na spolupráci od členů pražského Rotaract klubu?

MŠ: Překvapili nás. Jednak samotnou nabídkou na zajištění dobrovolnických prací a později i svou samostatností. Měli jsme radost z jejich spolehlivého přístupu. Našemu Azylovému domu navíc věnovali zahradní sezení, které hodně využíváme. Od té doby jsme v kontaktu a plánujeme v současné době další akce.

Dvojstránku připravili: Libor Pacovský (RAC Praha) a Svatopluk K. Jedlička /foto: archiv

Přemysl Pitter (1895–1976), významný pražský sociální pracovník, publicista a protestantský kazatel. V důsledku osobních zážitků z bojišť první světové války se stal radikálním pacifistou. Větší část svého života zasvětil organizování mimoškolních aktivit dětí a péči o děti nacházející se v krizových situacích ať už byly jakékoli národnosti či víry. Založil Milíčův dům na Žižkově (dnes MŠ), po 2. světové válce se v několika objektech v okolí Prahy staral o válečné sirotky a jinak postižené děti. Po nástupu komunistického režimu musel z vlasti uprchnout. Podporoval uprchlíky v táborech Valka u Norimberka, později žil ve Švýcarsku, kde i zemřel. Obrovská byla jeho publicistická a literární činnost, spolupracoval s BBC a Svobodnou Evropou. V roce 1964 jej Jad Vašem prohlásil „Spravedlivým mezi národy“, v roce 1991 mu byl in memoriam udělen Řád TGM I. třídy. (na archivním snímku z roku 1952 společně s manželkou).

*Simply Scouting
Simplément du Scoutisme*

22nd World Scout Jamboree Sweden 2011
22ème Jamboree Scout Mondial Suède 2011

**Světové skautské jamboree 2011
(World Scout Jamboree - WSJ)
27. července do 7. srpna 2011
Kristianstad / Švédsko**

Podpořte účast českých a slovenských skautů a skauetek. Kontaktujte skautský oddíl ve svém městě

**Registrace účastníků
o 31. prosince 2010**

více na: World Scout Jamboree – WSJ
Junák – svaz skautů a skauetek ČR
Slovenský skauting
nebo:

Zdeněk Michálek - Šakal, RC Ostrava
mobil: +420 606 760 130,
e-mail: zmichalek@hmpartners.cz

CreaWalkers

Design for you

Grafické návrhy veškerých tiskovín.

Tvorba 3D objektů.

Grafické návrhy webových stránek a jejich realizace.

Výroba řezané grafiky.

www.creawalkers.cz

Seminář RYLA 2011

**Téma:
Udržitelný rozvoj**

**Uzávěrka přihlášek:
28. února 2011**

**Bližší informace:
Zdeněk Michálek,
předseda komise RYLA
mobil: +420 606 760 130
e-mail: zmichalek@hmpartners.cz**

REGISTR ČLÁNKŮ RGN

nová služba na www.rotary2240.org

Tato služba je dostupná ve vnitřním režimu distriktu pro všechny rotariány (po přihlášení jménem a heslem – jde o neveřejnou část portálu) a to v kapitole věnované našemu časopisu ROTARY GOOD NEWS (PR-média/časopis). Do REGISTRU ČLÁNKŮ jsou zařazovány všechny příspěvky, které přijdou do redakce na adresu goodnews@rotary2240.org od dopisovatelů z jednotlivých RC našeho distriktu (nejsou zde uváděny vlastní články redakce a materiály přebírané z ústřední redakce časopisů Rotary – RWMP). Články jsou řazeny podle data, kdy byly odesílatelem zaslány. Kromě data a názvu příspěvku je v registru uvedeno, kterého RC se příspěvek týká a kdo je jeho odesílatelem, resp. autorem. Současně je zde poznámka o tom, v jakém stádiu zpracování ze strany redakce se materiál aktuálně nachází a údaj o tom, do kterého čísla RGN je zařazení materiálu naplánováno, resp. uskutečněno (v tom případě s odkazem na stránku otištění). Tato nová služba byla zavedena jako pracovní pomůcka pro operativní kontakt s dopisovateli RGN (mohou si například ověřit, zda o jedné akci nepiší dva autoři apod.). Současně umožňuje snadnou kontrolu práce redakce s klubovými materiály kýmkoli z členů Rotary v našem distriktu.

Rotariánské kalendárium

datum	pořadatel	akce	místo konání
13. 12.	RC Písek	Benefiční koncert	Písek, CZ
14. 12.	RC Praha Classic	Arménsko-kavkazský večer	Praha, CZ
17.-19. 12.	RC Brno City	Vánoční punč – galerie Vaňkovka	Brno, CZ
18.-19. 12.	RC Písek	Vánoční punč – Havlíčkovo nám.	Písek, CZ
16.-18. 12.	D-2030	Pěvecká soutěž pro mladé talenty	Itálie
31. 12.	IFSR	Uzávěrka registrací na Světové skautské jamboree 2011	všeobecná aktivita
31. 12.	RI	Termín pro nahlášení činovníků klubů 2011/2012	všeobecná aktivita
31. 12.	RGN	Uzávěrka příspěvků pro RGN 2011/1 (vychází 1. 2.)	všeobecná aktivita
6. 1.	RC Poděbrady	Divadelní představení – Svěrák/Smoljak „Akt“	Poděbrady, CZ
16.-22. 1	RI	International Assembly – seminář pro guvernéry 2011/2012	San Diego, USA
22. 1.	RC Český Krumlov	Tradiční reprezentační ples pořádaný společně s OHK	Český Krumlov, CZ
27. 1.	RI	Výročí úmrtí Paula Harrise (1947 – Chicago)	všeobecná aktivita
5. 2	RC Žilina	Benefiční ples	Žilina, SK
5. 2.	RC Ostrava Inter.	Reprezentační ples	Ostrava, CZ
5.2.	RC České Budějovice	15. benefiční ples	České Budějovice, CZ
11.-12. 2.	D-2240	PETS – seminář klubových činovníků pro 2011/2012	Piešťany, SK
18. 2.	RC Piešťany	Benefiční ples	Piešťany, SK
23. 2.	RI	Výročí založení prvního RC (1905 – Chicago)	všeobecná aktivita
28. 2.	D-2240	Seminář RYLA 2011 – uzávěrka přihlášek	všeobecná aktivita
28. 2.	RGN	Uzávěrka příspěvků pro RGN 2011/2 (vychází 1. 4.)	všeobecná aktivita
8. 3.	RC Olomouc City	Intecity Meeting – jarní setkání rotariánů	Olomouc, CZ
25.-26. 3.	D-2240	Distriktní shromáždění	Štúrovo, SK
19. 4.	RI	Výročí narození Paula Harrise (1868 – Wisconsin)	všeobecná aktivita
30. 4.	RGN	Uzávěrka příspěvků pro RGN 2011/3 (vychází 1. 6.)	všeobecná aktivita
květen	D-2240	Seminář RYLA 2011	Kopřivnice, CZ
květen	D-2240	GSE tým z Brazílie (D-4600) u nás	více míst
11. 5.	RC Třebíč	Tradiční koncert Děti dětem	Třebíč, CZ
13.-15. 5.	D-2240	Distriktní konference	České Budějovice, CZ
18.-21. 5.	RI	Mezinárodní seminář RYLA	New Orleans, USA
21.-25. 5.	RI	Světový kongres RI	New Orleans, USA
1. 6.	Nadace RI	Mírová studia 2012-2013 – uzávěrka přihlášek	všeobecná aktivita
30. 6.	RGN	Uzávěrka příspěvků pro RGN 2011/4 (vychází 1. 8.)	všeobecná aktivita
27. 7.- 7. 8.	IFSR	Světové skautské jamboree 2011	Kristianstad, Švédsko
27. 8.	RC Praha Inter	Golfový turnaj FAMILY OPEN	Praha, CZ
září	D-2240	GSE tým od nás do Brazílie (D-4600)	Brazílie

Kalendárium avizuje ve zkratkovité podobě termíny všech nám známých aktivit, které se týkají rotariánského dění ve vztahu k našemu distriktu. Jsou zde uváděny akce tuzemské i mezinárodní, akce pořádané kluby, distriktními výbory i ústředím RI, akce otevřené rotariánské veřejnosti i uzavřená pracovní setkání určená jen zvoleným delegátům. Je to jedna z mála možností, jak představit v koncentrované podobě mnohotvarost našeho rotariánského roku a jak vám připomenout některé termíny nebo vás na jednotlivá setkání pozvat. Ti, kteří náš časopis čtou pravidelně, jistě zkratkovité formě porozumí. Podrobnosti k jednotlivým akcím vám rád sdělí sekretář distriktu prostřednictvím e-mailu: pfenc@nextra.cz.

ROTARY INTERNATIONAL DISTRIKT 2240

Česká republika a Slovenská republika
mezinárodní nezisková organizace

Dignitatis memores ad optima intenti

Rotary kluby jsou samostatnými právními subjekty založenými na základě českých nebo slovenských právních norem v souladu s jednotnými zásadami ROTARY INTERNATIONAL (RI), a to většinou ve formě občanských sdružení. Jejich členy jsou muži i ženy. Své různorodé humanitární, vzdělávací a kulturně-společenské aktivity rozvíjejí v rámci územního celku zvaného distrikt. V našem případě má distrikt evidenční označení 2240. Právní subjektivitu získal podle zákona ČR číslo 116/1985 Sb., a to ve formě mezinárodní nevládní organizace s působností na území České republiky a Slovenské republiky. Členy Rotary distriktu jsou výhradně Rotary kluby, a to všechny, které byly v obou státech přijaty za členy společenství ROTARY INTERNATIONAL (členem distriktu nemůže být jednotlivec). Rotary kluby se na vedení organizace (distriktu) podílejí prostřednictvím svých zástupců. V čele distriktu stojí jako statutární zástupce a představitel RI guvernér, který plní úlohu koordinátora činnosti jednotlivých klubů a zprostředkovatele kontaktu s vyššími organizačními složkami a společenstvím RI. Při plnění jeho úkolů mu pomáhá řídicí výbor distriktu, regionální asistenti a členové tématicky zaměřených distriktních výborů a komisí. Pod patronátem jednotlivých Rotary klubů rozvíjejí svoji činnost mladí lidé v ROTARACT klubech, absolventi studentských výměnných pobytů se sdružují v klubu ROTEX. Obměna činnosti jednotlivých klubů i distriktu má roční cyklus – rotariánský rok začíná 1. července a končí 30. června.

ROTARY KLUBY ČESKO

- Brandýs Boleslav • Brno • Brno City
- České Budějovice • Český Krumlov
- Frýdek-Místek • Golden Prague – v zakl.
- Hluboká nad Vltavou – Golf • Hradec Králové
- Cheb/Eger • Jičín • Jihlava
- Jindřichův Hradec • Karlovy Vary • Klatovy
- Kroměříž • Liberec-Jablonec n. N. • Most
- Olomouc • Olomouc • City
- Opava International • Ostrava
- Ostrava International • Pardubice • Písek
- Plzeň • Plzeň-Beseda • Poděbrady
- Prag Bohemia • Praga Caput Regni
- Praga Ekumena • Prague International
- Praha • Praha City • Praha Classic
- Praha – Staré Město • Prostějov • Přerov
- Tábor • Telč • Trutnov • Třebíč
- Uherský Brod • Valtice-Břeclav • Vrchlábí
- Zlín • Znojmo

ROTARY KLUBY SLOVENSKO

- Banská Bystrica • Bratislava
- Bratislava Danube • Bratislava International
- Humenné • Košice • Košice Classic
- Košice Country • Levice – v zakl.
- Liptovský Mikuláš • Martin • Nitra
- Nitra Harmony • Nové Zámky • Piešťany
- Poprad • Rožňava • Spišská Nová Ves
- Trebišov – v zakl. • Trenčín • Zvolen • Žilina

ROTARACT – ČESKO

- Brno • Hradec Králové • Ostrava
- Ostrava International • Plzeň • Poděbrady
- Praha • Říčany

ROTARACT – SLOVENSKO

- Bratislava-Danube • Liptovský Mikuláš
- Nitra • Trenčín • Žilina

INTERACT – ČESKO

- Praha – v zakl.

ROTEX (společně pro ČR a SR)

počet	DISTRIKT 2240			svět
	ČR	SR	celkem	
členů	983	543	1 526	1 227 563
Rotary klubů	47	22	69	34 103
RAC klubů	8	5	13	8 383
ROTEX			1	neznáme
Interact	1		1	12 865
distriktů			1	531
zemí/regionů			2	200

(Celosvětové údaje k datu 1. 10. 2010)

Rotary
GOOD NEWS

časopis vyznamenaný Cenou T. J. Bati

V mezinárodním systému RWMP

(Rotary World Magazine Press)

pro RI distrikt 2240 ČR a SR vydává:

Agentura DŮM, s.r.o.

IC: 63992230; DIČ: CZ63992230

Vinošské nám. 34, 190 17 Praha 9 – Vinoř

tel.: +420 221 490 992

fax: +420 221 490 900

e-mail: jan.hladky@agenturadum.cz

Evid. číslo MK ČR: E 15244, ISSN 1214-7222

Náklad: 2500 ks

NEPRODEJNÉ – distribuce direct-mail

RGN číslo 5-6/2010 © Praha, 10. prosince 2010

REDAKČNÍ RADA:

František Ryneš, PDG, předseda, RC Třebíč
Martin Timr, DG, člen, RC České Budějovice
Tomáš Lang, DGN, člen, RC Nové Zámky
Svatopluk K. Jedlička, člen, RC Praha Classic
Ivan Belan, PDG, člen, RC Banská Bystrica
Dobroslav Zeman, PDG, člen, RC Plzeň

REDAKČNÍ TÝM:

šéfredaktor:

Svatopluk K. Jedlička, RC Praha Classic (skj)

tel.: +420 776 540 656

e-mail: goodnews@rotary2240.org

zástupce šéfredaktora:

Ivan Belan, PDG, RC Banská Bystrica (ib)

tel.: +421 484 111 744

e-mail: i.belan@bb.telecom.sk

redaktor:

Dobroslav Zeman, PDG, RC Plzeň (dz)

tel./fax: +420 377 224 716

e-mail: dr.zeman@quick.cz

další členové redakčního týmu:

Augustin Čermák, RC Hradec Králové
Filip Eisenbarth, produkce, Agentura DŮM
Petr Fenc, sekretář distriktu, RC Č. Budějovice
Roman Gronský, PDG, RC Olomouc-City
Jan Hladký, zástupce vydavatele, RC Praha
Igor Ondřej, grafická úprava a sazba
Petr Jan Pajas, PDG, RC Praha City
Juraj Piš, RAC Praha
Jan Vaněček, RC Plzeň

anglický překlad přílohy RGN - For Foreigners:

Libor Trejdl (lt) – nezávislý tlumočnická a překladatel

DISTRIBUCE:

ČR – Schober Information Group CZ, a.s.

SR – Schober Information Group SK, s.r.o.

Petr Váňa, RC Praha City

tel.: +420 777 570 068

e-mail: petr.vana@schober.cz

zastoupení pro inzerci ČR:

Agentura DŮM s. r. o.

Vinošské nám. 34, 190 17 Praha 9 – Vinoř

tel.: +420 221 490 992, fax: +420 221 490 900

e-mail: j.hladky@agenturadum.cz

zastúpenie pre inzerciu SR:

Vydavateľstvo R.G.T.Press, s.r.o.

Skubínska cesta 38, 974 01 Banská Bystrica

mobil: +421 905 625 173, tel./fax: +421 315 520 830

e-mail: rgtpress@slovanet.sk

ADRESA REDAKCE:

ROTARY GOOD NEWS

Kongresové centrum „U Hájků“

Na Poříčí 42, 110 00 Praha 1

goodnews@rotary2240.org

aktuální informace na

www.rotary2240.org

internetový portál provozuje:

Ybhosting, s.r.o.

Plovární 3, 301 00 Plzeň

webmaster distriktu:

Jan Vaněček, RC Plzeň

tel: +420 605 247 020

webmaster@rotary2240.org

RESOURCE GUIDE

HELP END POLIO NOW

NEW End Polio Now Postcards

979 \$1 Share Rotary's global polio eradication efforts by sending these cards to supporters or distributing them at events. 6 x 9 in. Set of 20.

Amazing Stories of Polio!

976 \$0.75 Help club members learn about polio and Rotary's involvement in eradicating the disease with this 16-page comic-book style feature. Bulk rates available.

Rotary's US\$200 Million Challenge DVD

985 \$10 Find videos and publicity materials in this two-disc set. Use them to promote Rotary's effort to match the Bill & Melinda Gates Foundation challenge grants.

End Polio Now Pins

988 \$50 Show your support for a polio-free world by wearing one of these brightly colored pins. Distribute them at your next fundraiser or community event. Set of 100.

NEW 2010-11 End Polio Now Calendar

961 \$15 Enjoy a monthly reminder of Rotary's work to end polio in this 18-month wall calendar (July 2010-December 2011). A portion of the proceeds will benefit PolioPlus.

HEALTH & BEAUTY
SYSTEMS

Buksa & Partner

Marketing - Management

*Právě světové celebrity
jsou našimi partnery*